

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1993-1994

Nr. 9

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

7 MAART 1994

INHOUDSOPGAVE

Blz.

I. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76,3 en 4)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	451
N. De Batselier, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting	454
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	459
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	464
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	466
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	473
L. Detiège, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden . . .	474
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	474

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	475
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	476
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	489
L. Van den Bossche, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken	491
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	493
W. Demeester-De Meyer, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin	494

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76,5)

L. Van den Brande, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen	497
T. Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden	497
H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden	498
J. Sauwens, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming	498

REGISTER	500
--------------------	-----

1. VRAGEN VAN DE LEDEN EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 3 en 4)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 37
van 28 januari 1994
van de heer A. DENYS

Statuut leersecretaris — Uitblijven van een modelovereenkomst

Het decreet van 23 januari 1991 betreffende de vorming en de begeleiding van de zelfstandigen en de kleine en middelgrote ondernemingen had als bedoeling de leersecretarissen door een overeenkomst te verbinden met de praktijkcommissie. Artikel 63, 2 van bovengenoemd decreet stipuleert dat “de leersecretaris zijn opdracht uitoefent ten behoeve en onder de controle van de praktijkcommissie. Hiertoe sluit de praktijkcommissie met hem een overeenkomst waarin de praktijkcommissie hem bij komende verplichtingen kan opleggen en een deel van haar bevoegdheden kan overdragen”. Volgens 3 van hetzelfde artikel zou de modelovereenkomst en de duur en de voorwaarden ervan worden bepaald door de Vlaamse Executieve.

Drie jaar later is er echter nog steeds geen modelovereenkomst opgesteld door de Vlaamse regering. Dit heeft voor gevolg dat de leersecretarissen gedemotiveerd raken door gebrek aan toekomstperspectieven.

1. Welke is de reden voor het uitblijven van een modelovereenkomst en een statuut voor de leersecretarissen ?
2. Op welke termijn zal de uitwerking van de modelovereenkomst en het statuut gerealiseerd zijn ?
3. Prefereert de minister de leersecretarissen door een arbeidsovereenkomst te verbinden aan het VIZO of gaat de voorkeur uit naar een zelfstandigenstatuut ?

Antwoord

1. Na de inwerkingtreding van artikel 63 van het decreet op 1 juli 1991 vaardigde de Vlaamse regering op 31 juli 1991 een besluit uit “betreffende de erkenningsvoorwaarden voor de leersecretaris, de overeenkomst met de praktijkcommissie en de subsidie voor de erkende leersecretaris, verbonden met een overeenkomst” (Belgisch Staatsblad van 18 oktober 1991). Het besluit trad in werking op 1 juli 1991, en bevatte voor een periode van 6 maanden een

overgangsreglementering met het oog op de erkenning, de overeenkomst en de betoelaging van de leersecretaris.

Het in de tijd beperkt overgangskarakter van bovenvermeld besluit van de Vlaamse regering was door de praktijkcommissie geadviseerd in haar advies van 2 juli 1991. In hetzelfde advies engageerde de praktijkcommissie zich om voor 30 september 1991 werk te maken van een totaal-statuuut voor de leersecretaris en in deze zin een advies te formuleren.

Het advies kwam klaar op 9 december 1991, later dan voorzien ten gevolge van de uitgebreide besprekingen. De laattijdige totstandkoming van dit advies en de politieke ontwikkelingen brachten mee dat in 1991 geen reglementerend initiatief meer werd genomen door de Vlaamse regering. Gevolg hiervan was dat de leersecretarissen vanaf 1 januari 1992 in een juridisch en sociaal vacuüm terecht kwamen.

Bij besluit van 1 juli 1992 regulariseerde de Vlaamse regering deze situatie. Door een wijzigingsbesluit van het hogervermelde besluit van 31 juli 1991 werd de overgangsreglementering met het oog op de erkenning, de overeenkomst en de subsidiëring van de leersecretarissen verlengd met 12 maanden tot 31 december 1992.

Het advies van de praktijkcommissie van 9 december 1991 was op heel wat vlakken eenparig, inzonderheid wat de erkenningsvoorwaarden en de subsidiëring van de leersecretaris betreft. Als sociaalrechtelijk statuut werd meerderheid (5 stemmen) tegen minderheid (3 stemmen) het statuut van werknemer gehanteerd. De minderheid opteerde voor het statuut van zelfstandige.

Op 13 december 1991 bracht de raad van bestuur van het VIZO, na kennisneming van het advies van de praktijkcommissie, advies uit over deze aangelegenheid. Een meerderheid (6 stemmen) opteerde voor het statuut van zelfstandige ; een minderheid (2 stemmen) voor het statuut van werknemer.

Ten einde met kennis van zaken een definitieve beslissing te nemen werd het VIZO op 15 september 1992 verzocht een voorontwerp van besluit klaar te maken dat rekening hield met de uitgebrachte adviezen en dat, wat het sociaal statuut van de leersecretaris betreft, uitgaat van een statuut van zelfstandige.

Het voorontwerp van besluit werd mij op 28 oktober 1992 overgemaakt.

Op basis hiervan werd de Rijksdienst voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ) om advies verzocht.

In het advies van het RSVZ van 22 januari 1993 werden geen bezwaren geformuleerd ten aanzien van de keuze van het statuut als zelfstandige voor de leersecretaris.

Vanaf 1 januari 1993 kwamen de leersecretarissen opnieuw in een juridisch en sociaal vacuüm terecht vermits door het besluit van 1 juli 1992 de overgangsreglementering slechts werd verlengd tot 31 december 1992. Op 16 juni 1993 keurde de Vlaamse

regering dan ook opnieuw een wijzigingsbesluit met een overgangsreglementering goed om deze situatie te regulariseren.

Op de vergadering van de Vlaamse regering van 22 december 1993 werd een ontwerp van besluit van de Vlaamse regering betreffende het statuut van de leersecretaris geagendeerd. Dit ontwerp beoogde een definitieve regeling van een totaalstatuut voor de leersecretaris. Gelet op het feit dat een aantal fundamentele wijzigingen dienden te worden aangebracht in het ontwerp van besluit werd dit agendapunt op 19 januari 1994 verdaagd tot na wederinschrijving.

- 2 Op dit ogenblik is een nieuw ontwerp van besluit in voorbereiding.

Deze nieuwe ontwerp tekst zal opnieuw bij hoogdringendheid voor advies voorgelegd worden aan de raad van bestuur en de praktijkcommissie van het VIZO, waarna opnieuw de agendering ter beslissing in de Vlaamse regering kan gebeuren.

Op basis van de stand van zaken van dit dossier op dit ogenblik mag worden verwacht dat begin april 1994 een definitieve regeling gerealiseerd zal zijn.

- 3 De begeleidingsopdracht zelf van de leersecretaris motiveert de keuze voor het statuut van zelfstandige. Grote beschikbaarheid en soepele werkgroeporganisatie zijn eigen aan zelfstandigen. Bovendien vervult de leersecretaris een centrale rol in de opleiding van zelfstandigen en KMO-bedrijfsleiders. Voeling met de socio-professionele wereld en zelfs praktijkervaring zijn dan ook zeer waardevol. Het statuut van zelfstandige is dan ook best op zijn plaats in de wereld van zelfstandigen en KMO. Een zelfstandig statuut sluit geenszins een taak van openbaar belang uit. De overheid legt bijvoorbeeld ook aan notarissen strikte verplichtingen op en ook zij hebben een deontologische code.

Het statuut van zelfstandige is niet uitgesloten door het decreet. Het gebruik van begrippen als "overeenkomst" en "toelage" wijst eerder op het tegendeel.

In het ontwerp van besluit wordt de persoonlijke begeleidingsopdracht van de leersecretaris en zijn totale verantwoordelijkheid en onafhankelijkheid benadrukt.

Omwille van de keuze voor het sociaal statuut van zelfstandige werd hiervoor een advies gevraagd aan het Rijksinstituut voor de Sociale Verzekeringen der Zelfstandigen (RSVZ). Het RSVZ heeft in haar zeer uitvoerig advies geen bezwaren geformuleerd. Alhoewel principieel gekozen werd voor het sociaal statuut van zelfstandige, zullen evenwel voor een aantal gevallen overgangsbepalingen worden voorzien waarbij een geleidelijke afbouw van de bestaande situatie in het vooruitzicht wordt gesteld.

Vraag nr. 39
van 2 februari 1994
van de beer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Haven van Antwerpen – Tweede spoorwegtoegang

Tijdens de inwijding van het nieuwe Havenhuis van Antwerpen heeft de minister verklaard dat de NMBS haar verantwoordelijkheid moet opnemen en de haven van Antwerpen een broodnodige tweede spoorwegtoegang bezorgen. Aangezien het traject dat de NMBS hierbij voor ogen had, namelijk dat van het anti-tankkanaal, voorlopig werd beschermd, neem ik aan dat de minister een ander traject voor ogen heeft. Kan hij ter zake meer bijzonderheden verstrekken ?

Antwoord

De problematiek van de tweede spoorwegtoegang tot de Antwerpse haven is niet nieuw. Ik heb inderdaad, in de toespraak die het geacht lid aanhaalt, gezegd dat ik van oordeel ben dat de NMBS zijn verantwoordelijkheid terzake dient op te nemen.

Het feit dat er door de NMBS één optie naar voren werd geschoven, hoeft evenwel niet noodzakelijk te betekenen dat er geen andere mogelijkheden bestudeerd werden en worden om tot een concreet voorstel te komen.

Vraag nr. 40
van 2 februari 1994
van de beer L. BARBE

Europese Unie – Vierde Kaderprogramma en technology assessment

De Raad Onderzoek van de Europese Unie werd op 22 december 1993 voorgezeten door federaal minister van Wetenschapsbeleid Jean-Marie Dehousse, en de Belgische delegatie werd geleid door de minister-president. Er werden belangrijke beslissingen genomen inzake het Vierde Kaderprogramma van de Europese Unie voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1994-1998). Voor dit kaderprogramma wordt er de volgende jaren niet minder dan 12 miljard ECU uitgetrokken. Een belangrijk deel gaat naar de sectoren informatie- en communicatietechnologieën, energie en biowetenschappen.

Op mijn vraag van 8 april 1993 stelde de minister dat hij veel belang hecht aan technology assessment. Technology assessment kan omschreven worden als een poging om met behulp van een wetenschappelijke methodologie de maatschappelijke implicaties van technologische ontwikkelingen te voorspellen en zodoende zelfs te onderwerpen aan een maatschappelijke controle en sturing. Op deze manier kan worden voorkomen dat de maatschappij door wetenschappers en industrie voor voldongen feiten gezet wordt en kan worden bekomen dat wetenschappers en industrie meer werk maken van die zaken die de maatschappij belangrijk vindt.

Het lijkt me dan ook essentieel dat ook in de Europese

programma's inzake wetenschappelijk en technologisch onderzoek voldoende kredieten zijn uitgetrokken voor technology assessment.

1. Welke budgetten zijn er binnen het Vierde Kaderprogramma van de Europese Unie voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie voorzien voor technology assessment ?
2. Kan de minister dit cijfer uitsplitsen over de verschillende sectoren (milieu, biowetenschappen enz.) ?

Antwoord

1. Op 22 december 1993 bereikte de Raad Onderzoek van de Europese Unie een politiek akkoord over het gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van het Vierde Kaderprogramma voor onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (1994-1998). Het gemeenschappelijk standpunt van de Raad werd aan het Europees Parlement overgemaakt voor een tweede lezing met het oog op de gezamenlijke beslissing van Raad en Parlement, zoals door het Verdrag van Maastricht vereist. Deze gezamenlijke beslissing met betrekking tot het Vierde Kaderprogramma wordt ten vroegste begin maart 1994 verwacht. Indien er echter belangrijke meningsverschillen blijven bestaan tussen Raad en Parlement, o.a. over de middelen voor het Vierde Kaderprogramma, kan dit nog voor belangrijke vertragingen van de procedure zorgen. Verwacht wordt dat de Europese Commissie haar voorstellen voor de specifieke programma's die het Vierde Kaderprogramma zullen invullen, spoedig zal bekend maken na de definitieve goedkeuring van het Vierde Kaderprogramma. Momenteel zijn enkel werkdocumenten van de Commissie ter zake ter beschikking.
2. Het gemeenschappelijk standpunt ten aanzien van het Vierde Kaderprogramma voorziet binnen het luik gericht sociaal-economisch onderzoek, o.a. technology assessment activiteiten. Voor het gehele domein van sociaal-economisch onderzoek wordt in het gemeenschappelijk standpunt 102 miljoen ECU voorzien. De middelen die binnen deze enveloppe specifiek voor technology assessment worden voorbehouden zijn momenteel nog niet bekend. Dit zal pas worden vastgelegd bij de beslissing m.b.t. het specifiek programma voor sociaal-economisch onderzoek.
3. Naast het specifieke themagerichte sociaal-economisch onderzoek, zal ook in de overige onderdelen van het Vierde Kaderprogramma onderzoek op het gebied van de menswetenschappen en de sociale wetenschappen worden uitgevoerd. Dit onderzoek zal als doel hebben de sociaal-economische context en de mogelijke gevolgen van de voorgenomen werkzaamheden inzake natuurwetenschappelijk en technologisch onderzoek te bestuderen. De specificering van deze technology assessment activiteiten zal ook pas in de specifieke programma's (bijvoorbeeld bij de programma's Industriële technologie, Biotechnologie, Milieu, Energie enz.) plaatsvinden. Het is momenteel dan ook niet mogelijk aan te geven welke middelen per sector worden uitgetrokken.

Vraag nr. 41 van 16 februari 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Maatregelen Belgische en Vlaamse regeringen in verband met vreemde kinderen – Tegenstrijdigheid

De Belgische regering komt tussenbeide in bepaalde kosten van de internationale scholen, meestal in Brussel. In deze scholen krijgen kinderen, van meestal goede gezinnen, onderwijs in hun eigen taal en aangepast aan hun cultuur.

De Vlaamse regering daarentegen streeft met het zogenaamde non-discriminatiepact de spreiding na van deze kinderen met het oog op een gemakkelijker assimilatie of inpassing. Deze maatregel betreft natuurlijk vooral de kinderen van minder geëdele immigranten.

Meent de minister niet dat de beide opties tegenstrijdig zijn ?

Heeft hij ter zake al overleg gepleegd met de Belgische overheid ?

Antwoord

Het antwoord op de bovengenoemde vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer L. Van den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 42 van 17 februari 1994 van de heer P. BREYNE

ESF-projecten van particuliere promotoren – Subsidiëring

Voor de particuliere promotoren van ESF-tewerkstellings- en opleidingsprogramma's stelt er zich een dubbel probleem.

Eenzijds laat een voorwaardelijke toezegging van financiële bijstand de promotoren niet toe om concrete engagementen voor de toekomst aan te gaan.

Anderzijds worden de promotoren jaarlijks opnieuw geconfronteerd met de lange wachttijden alvorens ze de toegezegde ESF-middelen ontvangen.

Een oplossing zou kunnen nagestreefd worden door versnelde uitbreiding van de Vlaamse middelen van co-financiering en door (onder bepaalde voorwaarden) vanwege het Vlaamse Gewest overbruggingskredieten ter zake toe te staan.

Graag werd ik in kennis gesteld van het standpunt ter zake van de minister.

Antwoord

Het antwoord op de bovengenoemde vraag behoort tot de bevoegdheid van mevrouw L. Detiège, Vlaams minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden.

N. DE BATSELIER

MINISTER VICE-PRESIDENT VAN DE
VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN LEEFMILIEU EN
HUISVESTING

Vraag nr. 109
van 24 januari 1994
van mevrouw V. DUA

Vervallen geneesmiddelen – Inzameling door de apothekers en ophaling en verwerking door OVAM

In principe staat de openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij (OVAM) in voor de ophaling van vervallen geneesmiddelen. In dit kader zijn vele apothekers overgegaan tot inzameling bij hun cliënten van geneesmiddelen waarvan de geldigheidsdatum is overschreden. Er was voorzien dat OVAM driemaandelijks langs zou komen bij alle Vlaamse apothekers voor de ophaling van de ingezamelde vervallen geneesmiddelen en dit met het oog op milieuvriendelijke verwerking. In de praktijk blijkt dit systeem niet te werken. Onlangs werd door een Gentse apotheker alarm geslagen : de vervallen geneesmiddelen stapelen zich op bij de apothekers thuis en het is blijkbaar maanden geleden dat OVAM een ophaling heeft verricht.

1. Is de minister op de hoogte van de problemen die zich ter zake stellen in de praktijk en welke oplossingen zijn in dit verband voorzien ?
2. Werd het systeem van de driemaandelijkse ophalingen door OVAM definitief afgeschaft en indien dit het geval is wat is daarvan de reden en welke alternatieven zijn er voorzien ?
3. Op welke manier en door wie worden de opgehaalde geneesmiddelen verwerkt en biedt deze verwerking voldoende milieuhygiënische garanties ?

Antwoord

1. Op 31 januari 1994 heeft OVAM opnieuw het startsein gegeven voor een ophaling van de oude en vervallen geneesmiddelen bij de apotheken gevestigd in het Vlaamse Gewest. Deze ophaling moet worden uitgevoerd binnen de veertig kalenderdagen na de toewijzing ervan.
2. Wat de toekomst van de inzamelactie betreft werden er reeds onderhandelingen gevoerd met de Algemene Farmaceutische Bond (AFB) en de Algemene Vereniging van de Geneesmiddelenindustrie (AVGI) over de co-financiering van deze actie. Tot op heden hebben deze onderhandelingen nog geen resultaat, in casu financiële steun, opgeleverd.

Ik heb aan OVAM de opdracht gegeven om verder onderhandelingen met de sector te voeren met als doel op korte termijn een financiële tussenkomst te bewerkstelligen en om de continuïteit van deze selectieve inzameling te waarborgen.

3. De opgehaalde geneesmiddelen worden afgevoerd naar de verbrandingsinstallatie van de NV Indaver te Antwerpen. Zij bieden voldoende milieuhygiëni-

sche garanties voor de vernietiging van de ingezamelde geneesmiddelen aangezien deze installatie vergund is voor het vernietigen van industrieel en giftig afval.

Vraag nr. 110
van 28 januari 1994
van de heer J. PEETERS

Motorcrossterreinen – Vergunningen

Hoeveel motorcrossterreinen met een milieuvergunning of exploitatievergunning zijn er bekend in Vlaanderen ?

Voor welke daarvan werd de milieuvergunning (nieuwe of verlenging van een afgelopen bestaande) uitgereikt sinds 1990 ? Welke aanvullende vergunningsvoorwaarden werden in deze dossiers opgelegd met betrekking tot het aantal wedstrijden en oefenritten die jaarlijks gereden mogen worden, en met betrekking tot de periode waarin gereden mag worden ? Werden er andere specifieke aanvullende voorwaarden opgelegd ?

Voor welke aanvragen sinds 1990 werd een weigering gegeven ? In welke van deze weigeringen betreft het een weigering van de verlenging van een bestaande afgelopen vergunning ?

Antwoord

Hierna wordt een zo volledig mogelijk overzicht, per provincie, gegeven van de vergunde en geweigerde motorcrossterreinen. Dit overzicht is voornamelijk gebaseerd op dossiers die in de loop van de laatste jaren behandeld zijn. Het is momenteel echter niet mogelijk om voor alle dossiers een volledige gedetailleerde informatie te verstrekken. De informatie voor de klasse 2-inrichtingen is beschikbaar bij de verschillende gemeentebesturen.

1. Provincie Antwerpen

De vergunde motorcrossterreinen in de provincie Antwerpen zijn :

- Arendonk, Schotelven (Spiebos) z/n ; vergund door de bestendige deputatie van 26 november 1992 voor het gedeelte dat in het gebied voor dagrecreatie gelegen is ; de vergunningstermijn eindigt op 31 december 1995.
Er mogen per jaar max. 6 wedstrijden gehouden worden.
Bijzondere voorwaarden : beperking van stofhinder.
- Balen, Grote Hedeweg z/n : vergund door de bestendige deputatie van 2 juli 1992 tot 2 juli 1994. Deze vergunning werd beperkt bij ministerieel besluit van 10 februari 1993, tot het gedeelte dat in het gebied voor dagrecreatie gelegen is. Er mogen per jaar maximaal 6 motorcrosswedstrijden gehouden worden.
Bijzondere voorwaarde : geluidsniveau op 0,5 m afstand van de motorrijwielen maximaal 106 dB (A).
- Westerlo, Rooiveld 5 B, vergund door de be-

stendige deputatie van 4 maart 1993 tot 1 januari 1999.

Per jaar mogen maximaal 7 motorcrosswedstrijden gehouden worden.

Als bijzondere voorwaarde is opgelegd dat het inrichten van motorcross- en enduro-oefenritten op zondag verboden is.

- Brecht, Kraaenhorst z/n, vergund door de Bestendige Deputatie van 3 november 1993 tot 31 december 1998.
Per jaar mogen maximaal 6 motorcrosswedstrijden gehouden worden.

De motorcrossterreinen in de provincie Antwerpen waarvoor sinds 1990 een weigering werd afgegeven, zijn :

- Bornem, Sluis Wintam, geweigerd door de bestendige deputatie van 26 augustus 1993 ; voorheen vergund tot 31 december 1992 ;
- Vosselaar, Krikskensstraat z/n, geweigerd in beroep door de bestendige deputatie van 28 december 1992 ;
- Wommelgem, Uilenbaan z/n, geweigerd in beroep door de bestendige deputatie van 28 december 1993 ;
- Ranst, Achterlo/Marreweg, geweigerd in beroep door de bestendige deputatie van 14 oktober 1993 ;
- Brecht, Papbosstraat z/n ; geweigerd in beroep door de bestendige deputatie van 23 september 1993 ;
- Ravels, Voor Eynde Goor Heude, geweigerd door de bestendige deputatie van 18 maart 1993 ; voorheen vergund tot 31 december 1992.

2. Provincie Limburg

Volgende motorcrossterreinen zijn vergund :

- Hechtel-Eksel, De Duinen, vergund bij ministerieel besluit van 24 september 1993 tot 1 juli 1995. De toepasselijke voorwaarden van titel II van het Vlarem zijn opgelegd.
- Bocholt, Broek, vergund bij ministerieel besluit van 5 juli 1993 tot 7 januari 1995. De toepasselijke voorwaarden van titel II van het Vlarem zijn opgelegd. Het gebruik van de omloop is verboden tijdens de broedperiode (1 april tot 15 juni).
- Lommel, Balendijk, vergund door de bestendige deputatie van 23 december 1992 tot 23 december 1994. De toepasselijke voorwaarden van titel II van het Vlarem zijn opgelegd.
- Maaseik, Waterloos, vergund door de bestendige deputatie van 15 oktober 1992 tot 15 oktober 1995. De toepasselijke voorwaarden van titel II van het Vlarem zijn opgelegd, waarbij zijn gevoegd de algemene milieuvoorwaarden ter bescherming van bodem en grondwater, voorwaarden voor gassen en meer bepaald voor de opslag.

Motorcrossterreinen waarvoor de hermachtiging is of wordt behandeld :

- Tessenderlo, Oosterbergen, was vergund tot 31 december 1993. De hermachtiging is in behandeling.
- Sint-Truiden, Mielenstraat, was vergund tot 31 december 1993. De hermachtiging is geweigerd.

Volgende aanvragen zijn geweigerd :

- Overpelt, Baekelandlaan, bij besluit van 29 juli 1993.
- Bocholt, Aan de Napoleondijk, bij besluit van 10 december 1992.
- Genk, Horenbergdam, geweigerd bij ministerieel besluit van 24 september 1993.
- Borgloon, Stadsbroek, geweigerd bij besluit van 16 juli 1992.

Volgende vergunningen zijn verstreken :

- Neerpelt, Rooie-Pier/Kolisbos, verstreken op 30 december 1992.
- Bocholt, Kaulille, verstreken op 31 december 1992.

3. Provincie Brabant

Volgende vergunningen zijn verleend :

- Heverlee, Sint-Jansbergsesteenweg, bij besluit van de bestendige deputatie van 3 september 1992 tot 3 september 1994. Er werden 3 wedstrijden per jaar toegelaten. Er zijn voorwaarden opgelegd inzake brandbeveiliging, geluid en bescherming van waterwinning.
- Merchtem, Kouter, vergunning verleend bij besluit van 30 september 1993 tot 30 september 1998. Er wordt 1 wedstrijd per jaar toegelaten. De voorwaarden van titel II van het Vlarem werden opgelegd.

Volgende vergunning werd geweigerd :

- Bertem, Korbeek-Dijle Weg, bij besluit van de bestendige deputatie.

4. Provincie Oost-Vlaanderen

Volgende motorcrossterreinen zijn vergund :

- Oudenaarde, Welden-Reytmeezen, vergunning verleend bij ministerieel besluit van 20 december 1990 tot 31 december 1995. Per jaar mogen 2 wedstrijden worden gehouden. Verbod in de maanden mei en juni.
- Kluisbergen, Hotondstraat, vergund bij ministerieel besluit van 18 januari 1994 tot 19 augustus 1998. Er mogen 2 wedstrijden per jaar plaats vinden. Als bijzondere voorwaarde werd opgelegd dat het terrein langs de oostzijde afgeschermd diende te worden met een aarden wal, beplant met streekeigen soorten.

Volgende aanvragen zijn geweigerd.

- Zelzate, De Heide, geweigerd bij besluit van de bestendige deputatie van 4 februari 1993.
- Moerbeke-Waas, Reekstraat, geweigerd bij besluit van de bestendige deputatie van 21 januari 1993.
- Zomergem, Aerdekenstraat, geweigerd bij besluit van de bestendige deputatie, van 2 december 1993.
- Wortegem-Petegem, Kruishoutemseweg, geweigerd bij besluit van de bestendige deputatie van 4 november 1993.

5. Provincie West-Vlaanderen

Voor deze provincie zijn geen vergunde motorcross-terreinen gekend.

**Vraag nr. 111
van 2 februari 1994
van de heer L. BARBE**

Vlarem I — Tegenstelling met milieuvergunningdecreet

Het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning (milieuvergunningdecreet) en het besluit van de Vlaamse Executieve van 6 februari 1991 houdende vaststelling van het Vlaams reglement betreffende de milieuvergunning bepalen dat bij het overschrijden van bepaalde termijnen in de beroepsprocedure een “stilzwijgende vergunning” wordt verleend. Er lijkt echter een tegenspraak te zijn tussen het decreet en het uitvoeringsbesluit.

Artikel 25, § 1 en § 2 van het milieuvergunningdecreet luiden : “Wanneer binnen de vastgestelde termijn geen uitspraak is gedaan, wordt de vergunning geacht te zijn bekomen en mag de exploitatie worden gestart mits eerbiediging van de algemene en de sectoriële voorwaarden indien in eerste aanleg de vergunning werd geweigerd of indien er geen uitspraak werd gedaan binnen de vastgestelde of verlengde termijn. Indien in eerste aanleg een vergunning werd verleend en er beroep werd ingediend door de gouverneur, het college van burgemeester en schepenen of de adviesverlenende overheidsorganen wordt, bij het verstrijken van de vastgestelde termijn in beroep, de schorsing bedoeld in artikel 24, 3, van rechtswege opgeheven en wordt de in eerste aanleg verleende vergunning geacht definitief te zijn.”

Er is in dit artikel echter geen sprake van het geval wanneer er in eerste aanleg een vergunning wordt verleend en er beroep wordt ingediend door de aanvrager van de vergunning of door de personen vermeld in artikel 24, 1, 5 van het milieuvergunningdecreet (omwonenden, milieuverenigingen . . .). In dat geval gaat het dus blijkbaar niet om een vervaltermijn, maar om een termijn van orde en is er dus geen sprake van het verlenen van een stilzwijgende vergunning.

In Vlarem I is dit onderscheid echter niet gemaakt. In de artikelen 50 en 52 van Vlarem I wordt de beroepstermijn altijd beschouwd als een vervaltermijn zodat er bij overschrijden van deze termijn sprake is van een stilzwijgende vergunning. Deze bepalingen in Vlarem

I missen dus een decretale grondslag. Vlarem I lijkt dus in strijd met het milieuvergunningdecreet.

Op mijn schriftelijke vraag van 23 november 1993 over dit probleem verwees ik naar een arrest van de Raad van State waarin deze stelling bevestigd wordt (nr. 44.768 van 28 oktober 1993). De minister stelde in zijn antwoord dat het gaat om een schorsingsarrest en dat hij “een uitspraak ten gronde afwacht vooraleer een definitief standpunt in te nemen.”

Het “arrest Weyten” van de Raad van State (nr. 45.331 van 16 december 1993) is een arrest ten gronde en bevestigt het eerder ingenomen standpunt van de Raad : “artikel 50, 5, a) van Vlarem I is derhalve onwettig in de mate dat het meer is dan een herneming van artikel 25 van het decreet”. Uiteraard geldt dat dan ook voor artikel 52, 5, a. Het lijkt me noodzakelijk zo snel mogelijk het nodige wetgevend werk te verrichten om aan deze tegenspraak een einde te maken.

Kan de minister mij meedelen welke maatregelen hij genomen heeft om deze tegenspraak tussen het milieuvergunningdecreet en Vlarem I op te lossen ?

Antwoord

Ingevolge de inwerkingtreding op 1 januari 1994 van de artikelen 44, 45, 47, 50, 51, 52, 53, 54 en 55 van het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 dringt zich een aanpassing van titel 1 van het Vlarem op. Samen met deze aanpassing zal door mij tevens een wijziging aan de Vlaamse regering worden voorgesteld van de artikelen 50, 5^o en 52, 5^o van titel 1 van het Vlarem, rekening houdend met het arrest nr. 45.331 van de Raad van State.

**Vraag nr. 112
van 3 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE**

VVM — Taalgebruik

Op mijn vraag nr. 31 van 26 november 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, Nr. 5 van 10 januari 1994, blz. 163) omtrent het tutoyeren van de belastingbetaler op het aanslagbiljet dat betrekking had op de heffing op de oppervlaktewateren antwoordde de minister als volgt :

“In deze folder werd inderdaad de je-vorm gebruikt. Daar waar overheidsinformatie vaak nogal stroef overkomt en voor de burger in een onbegrijpelijke taal geformuleerd wordt, wenste de VMM met deze bijsluiter gemakkelijk begrijpbare informatie te verstrekken. Het gebruik van de je-vorm is in dergelijke hedendaagse communicatie een courant gebruik, zeker omdat de u-vorm meer afstand schept . . .”.

In het laatste nummer van Taalbeheersing in de praktijk (Jaargang 33, nr. 1 januari-februari 1994) wordt de betrokken folder onder de loep genomen. De auteur ergert zich aan de verschillende taalfouten in het document en meer bepaald aan het tutoyeren van de burger.

Hieromtrent zegt hij letterlijk : “VMM, dat kan dus niet ! De overheid spreekt de burger niet aan in de je-vorm. Evenmin verwacht u dat de burger zijn klachten in de je-vorm zou verwoorden.”

Blijft de minister bij het antwoord dat hij op mijn bovenvermelde vraag formuleerde ? Hij was toen van mening dat er zich met betrekking tot het taalgebruik van de VMM geen maatregelen opdrongen.

Antwoord

De taal waarnaar verwezen wordt in een artikel van "Taalbeheersing in de praktijk" werd gebruikt in een algemene, informatieve folder "H₂OOP" die bij het aanslagbiljet op de heffing ter bescherming van de oppervlaktewateren werd gevoegd, teneinde de dorre administratieve inlichtingen op dit biljet voor de burger verstaanbaar te maken.

De aanspreekvorm "je" is in Vlaanderen algemeen gebruikelijk in folders zoals "H₂OOP", maar blijkbaar voor discussie onder taalkundigen vatbaar.

Tot nu toe hebben welgeteld drie Vlamingen hun ongenoegen geuit over de "je"-vorm in deze folder. De samenstelling van een eventuele nieuwe folder zal onderworpen worden aan een taalkundig onderzoek ten einde fouten voortaan te vermijden.

Vraag nr. 113 van 3 februari 1994 van de heer J. GEYSELS

Milieuheffing afvalstoffen — Wanbetaling van bedrijven

Kan de minister in opvolging van mijn vraag nr. 78 van 16 januari 1991 informatie verschaffen met betrekking tot de heffing inzake vaste afvalstoffen :

1. Hebben bepaalde bedrijven tijdens de laatste 2 jaar de verplichte milieuheffing niet betaald ? Zo ja, over hoeveel bedrijven gaat het en wat is het totale bedrag van deze niet betaalde heffingen ?
2. Hebben er bedrijven beroep aangetekend tegen deze heffing ? Zo ja, hoeveel ? In welke gevallen en met welke motivatie werd dit beroep al dan niet aanvaard ?

Antwoord

In antwoord op zijn eerste vraag merk ik vooreerst op dat niet alle heffingsplichtigen bedrijven zijn in de strikte zin van het woord : het kunnen bijvoorbeeld ook ministeries, intercommunales en gemeentebesturen zijn. Van deze heffingsplichtigen zijn er thans 27 die voor de laatste 2 jaar de door hen aangegeven milieuheffing nog niet of niet volledig hebben betaald. Deze 27-heffingsplichtigen, zijn goed voor 190.804.536 frank eventueel nog te vermeerderen met de administratieve geldboete en met de intresten.

In antwoord op zijn tweede vraag deel ik mee dat er inderdaad heffingsplichtigen zijn die de laatste 2 jaar beroep hebben aangetekend tegen een ambtelijke aanslag of een navordering. Eind februari 1994 betrof het 20 heffingsplichtigen die samen 67 beroepsdossiers in dienden over één of meerdere kwartalen. Van deze 67 beroepsdossiers werden heden 9 dossiers onontvankelijk en 46 dossiers ontvankelijk verklaard. De overige

12 dossiers zijn nog in behandeling bij de Adviescommissie. De beroepen die als ontvankelijk werden verklaard vallen uiteen in 3 categorieën :

1. 31 dossiers werden op juridische gronden afgewezen.
2. 7 dossiers werden gedeeltelijk aanvaard op grond van nieuwe elementen die door de heffingsplichtige werden aangevoerd na het instellen van een ambtelijke aanslag of een navordering.
3. 8 dossiers werden ingewilligd op grond van de definitie van een afvalstof waardoor sommige materialen als niet heffingsplichtig kunnen worden beschouwd.

Vraag nr. 114 van 4 februari 1994 van mevrouw V. DUA

Leiebekken — Waterzuivering

De waterzuivering van het Leiebekken vormt een reeds lang aanslepend en toch hoogdringend probleem voor de betreffende regio. Hier en daar werden initiatieven genomen, maar geen coherent actieplan, noch afspraken met Frankrijk en Wallonië in verband met de kwaliteit van het geloosde water werden doorgevoerd. Het ontbreken van collectoren, welke de reeds aanwezige riolering en de toekomstige uitbreiding van dit rioleringsnet moet opnemen, stelt in Deinze en vele andere gemeenten problemen inzake deze uitbreiding en urbanisatie.

Door de gemeenteraad van Deinze werd op 23 december laatstleden een motie goedgekeurd waarin gevraagd wordt om de zuivering van de Leie als prioritaire actiepunten op te nemen.

Aansluitend bij deze motie had ik graag van de minister het volgende vernomen.

1. In hoeverre de zuivering van het Leiebekken een prioriteit is in het beleid inzake watersanering
2. In hoeverre er reeds onderhandelingen gestart werden met Frankrijk en Wallonië in verband met de kwaliteit van het geloosde water ?
3. In hoeverre het Leiebekkencomité erkend wordt als gespreksforum voor alle aangelegenheden in verband met het zuiveren van het Leiebekken ?

Antwoord

Bij de grootschalige saneringsoperatie welke na de oprichting van de NV Aquafin einde 1990 werd opgezet werd voorrang verleend aan de uitbouw van de hoofdzuiveringsinfrastructuur in de prioritaire bekkens. Zoals vastgesteld in het Vlaams regeerakkoord, zijn dit de hydrografische bekkens van Dender, Demer, Nete, IJzer, Boven Schelde.

Alhoewel ook in de investeringsprogramma's 1991 t.e.m. 1994 heel wat projecten gesitueerd binnen het Leiebekken opgenomen werden, wordt vooral met de

opmaak van het investeringsprogramma 1995-1999 een inhaaloperatie nagestreefd binnen het Leiebekken. Ook bij de opmaak van het rollend meerjarenprogramma 1996-2000 zal de nodige aandacht worden besteed aan de sanering van het Leiebekken.

Naar aanleiding van de afbakening van de zuiveringsgebieden en de dimensionering van de collectorleidingen en zuiveringsinstallaties is er een regelmatig overleg met de instanties belast met waterkwaliteitsbeleid in Frankrijk en Wallonië. Dit overleg wordt uitgebreid het gehele stroomopwaartse bekken van de Leie.

Het Leiebekkencomité zal pas worden opgericht na de goedkeuring door de Vlaamse Raad van het decreet betreffende het rivierbekkenbeleid en de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging. In dit decreet is de structuur en bevoegdheid van de bekencomités eenduidig vastgelegd.

Vraag nr. 115
van 4 februari 1994
van de heer M. MAERTENS

BPA Ter Duinen in Nieuwpoort – Advies van de dienst Natuurbescherming en -ontwikkeling

Op 8 juni 1993 vroeg het stadsbestuur van Nieuwpoort advies aan de dienst Natuurbescherming en -ontwikkeling nopens de uitbreiding van het domein Ter Duinen via een BPA. Het advies volgde op 1 juli 1993.

Daarbij ging deze dienst wel akkoord met de uitbreiding van het domein Ter Duinen in functie van natuurontwikkeling, maar niet met de uitbreiding van de camping. De motivatie ervan was, dat de overgangszone tussen duin- en polderstreek te belangrijk is en een hoge potentiële ecologische waarde bezit.

Deze motivatie slaat nochtans op beide terreinen, zodat het onduidelijk is waarom het advies voor het ene terrein gunstig is, en voor het andere ongunstig. Door beide ingrepen wordt de ecologische waarde immers voor het grootste deel vernietigd !

Het ware mij dan ook aangenaam uitgebreid te vernemen, waarop het advies van uw dienst zich steunt om tussen beide terreinen een onderscheid te maken, aangezien de overgangszone in beide gevallen wordt aangetast in zijn ecologische waarde.

Antwoord

De buitendienst Natuurbescherming en Natuurontwikkeling in Brugge heeft de uitbreiding van het domein Ter Duinen in Nieuwpoort goedgekeurd in functie van natuurontwikkeling.

Hieronder moet de inrichting en het beheer voor natuur van het domein worden verstaan in het kader van een sociaal-medisch doel. Hierbij werd gedacht aan de inrichting van het domein als een extensief wandelgebied voor de zieken en herstellenden van het mutualiteitscentrum Home Ter Duinen.

Het bouwen of de uitbreiding van de camping werden niet verenigbaar geacht met het belang van het gebied als overgangszone tussen duin- en polderstreek.

Bovendien geldt voor het domein een volledig bouwverbod door de aanduiding ervan als “voor het duingebied belangrijk landbouwgebied” in uitvoering van het duinendecreet.

Vraag nr. 116
van 4 februari 1994
van de heer M. MAERTENS

WK-Veldrijden 1994 in Koksijde – Vergunningen

Op 30 januari 1994 ging in Koksijde het WK-cyclocross door. Daarbij ging een aanzienlijk stuk van de wedstrijd door in duingebieden die, op het gewestplan als N-gebied zijn ingekleurd, op de biologische waardeeringskaarten als zeer waardevol staan aangeduid, deel uitmaken van het Europees vogelrichtlijngebied (1979) en op het ontwerp GHS als natuurontwikkelingsgebied zijn aangeduid.

Op een parlementaire vraag van augustus 1993 antwoordde minister Kelchtermans : “Duingebieden worden beschermd als natuurgebied. In dit kader zou het totaal onverantwoord zijn omlopen voor alle terreinfietsers in het duingebied aan te leggen”.

Anderzijds werden door de Koksijdse brandweer in samenwerking met de IWVA filterputten aangelegd op bepaalde plaatsen teneinde vochtige terreinen droog te trekken. Daartoe werden geen vergunningen aangevraagd, ook al zijn dergelijke werken in strijd met de vegetatiewetgeving en de AROL-dienstbrief IDG/89/62 van 18 oktober 1989 punt 15 over het MER. Tenslotte kan worden gesteld dat de overbetreding door de talrijke bezoekers onherstelbare schade toebrengt aan de bodemvegetatie.

1. Acht de minister deze werkwijze ja dan neen in strijd met de geldende voorschriften inzake natuurbehoud, en zo neen, waarom niet ?
2. Zal in het bevestigend geval een onderzoek worden verricht naar de ontwijking van de vergunningen terzake, en welk verder gevolg moet daar weg aan worden gegeven ?
3. Is de minister in algemene zin ja dan neen van oordeel dat sportomlopen op beschermde natuurgebieden onder meer de Kemmelberg, de Vlaamse Banken en de Duingebieden toelaatbaar zijn en zo ja, op welke gronden kan dit verantwoord worden ?
4. Welke maatregelen heeft hij in het negatief geval genomen om dit te verhinderen ?

Antwoord

1. In bossen, in erkende natuurreservaten en in de staatsnatuurreservaten zijn de bepalingen van het bosdecreet en de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud van toepassing, waardoor sportmanifestaties kunnen worden verboden. Er werden geen overtredingen m.b.t. deze reglementeringen vastgesteld.

Wat de organisatie van de sportmanifestatie betreft bestaan geen andere rechtsgronden met be-

trekking tot het natuurbehoud, die een vergunningsplicht opleggen.

Voor het onttrekken van grondwater, geldt voor een beperkt debiet (< 96 m³/dag) over een beperkte termijn (minder dan 1 jaar) slechts een meldingsplicht.

Voorts is binnen het toepassingsgebied van het Vegetatiebesluit, een vergunning vereist als de werken een rechtstreekse beïnvloeding van de vegetatie bedoeld in het besluit tot gevolg hebben. De bevoegdheid om eventuele vergunningen en machtigingen te verlenen voor dergelijke manifestaties ligt in beginsel bij de gemeente(n) en de eigenaar(s) van de terreinen waarop ze worden georganiseerd.

2. Ik zal opdracht geven aan de bevoegde diensten een onderzoek te verrichten over de navolging van de geldende reglementering.
3. De toelaatbaarheid van recreatieve activiteiten is afhankelijk van de gesteldheid en draagkracht van het terrein en van het seizoen enerzijds en van de aard, de intensiteit en de frequentie van de recreatieve activiteiten anderzijds.

Het is moeilijk hierover een algemeen standpunt in te nemen ; elk dossier of aanvraag dient apart te worden beoordeeld. Massa-evenementen zijn naar mijn oordeel niet in overeenstemming met een bestemming als natuurgebied.

4. Naast de wettelijke bepalingen ter zake voorzien in het bosdecreet en de wet op het natuurbehoud, heb ik in 1992 provinciale werkgroepen 'Sport en recreatie in natuur' ingesteld, samengesteld uit ambtenaren van Aminimal en en andere geïnteresseerden.

Deze werkgroep overlegt en adviseert bij aanvragen met betrekking tot sportmanifestaties en -infrastructuren (bijvoorbeeld permanente omlopen).

De gemeenten in West-Vlaanderen zijn aangeschreven door het provinciebestuur, om hieraan hun medewerking te verlenen.

Vraag nr. 124
van 16 februari 1994
van de heer J. DE BREMAEKER

Vlaem — Specifieke premie voor bepaalde milieu -ambtenaren

Het Vlaem voorziet in een opleiding met betrekking tot de zogenaamde artikel 58-ambtenaren. Meestal zijn dit benoemde of Gesco-gemeentelijke milieu-ambtenaren met een weddeschaal 1.80 of 1.55, afhankelijk van de diploma's.

Is het niet noodzakelijk om de ambtenaren die in het bezit zijn van een getuigschrift conform artikel 59 en volgende van Vlaem een specifieke premie toe te kennen ? Milieu-ambtenaren hebben krachtens hun specifieke bevoegdheden immers bij komende gezondheidsrisico's (in casu staalname, bijstand politionele acties),

maar ook een bijkomende verantwoordelijkheid die niet wordt gehonoreerd. Bovendien wordt van hen soms geëist om na de gewone kantooruren paraat te staan in geval van calamiteiten of ambtshalve screening-campagnes, of bijstand in geval van acute milieu-hinderklachten.

Antwoord

In antwoord op zijn vraag moet ik het lid melden dat de bezoldiging van het gemeentepersoneel, inclusief de gemeentelijke milieuambtenaren, niet tot mijn bevoegdheid behoort.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 128
van 28 januari 1994
van de heer J. CAUDRON

Wespenverdelging door de gemeentelijke brandweer — Verhalen van de kosten

Wespenverdelging gebeurt door de brandweer van de gemeente.

In hoeverre en in welke omstandigheden zijn de gemeenten gerechtigd de kosten van de wespenverdelging te verhalen via een retributie ?

Of is dit een dienst aan de bevolking die gratis verleend wordt ?

Antwoord

Naast haar wettelijke opdrachten, die bepaald worden in de wet van 31 december 1963, met name de brandbestrijding en -preventie en het optreden in geval van rampen, kan de brandweer belast worden met een aantal bijzondere interventies die door de gemeenten moeten worden bepaald. Omwille van de eenvormigheid heeft de minister van Binnenlandse Zaken bij omzendbrief van 29 november 1967 die taken opgesomd en de gemeenten verzocht om die opsomming over te nemen. Die lijst vermeldt als laatste categorie het onschadelijk maken en vernietigen van wespennesten die gevaar voor personen meebrengen.

Vermits die taken niet behoren tot de wettelijke opdrachten van de brandweer kunnen de gemaakte kosten worden verhaald op de begunstigde indien hiervoor een retributiereglement bestaat. De retributie is uiteraard verschuldigd indien de begunstigde vrijwillig een beroep doet op de brandweer, maar ook in geval van zaakwaarneming waarbij het optreden van de brandweer noodzakelijk is om particuliere belangen te vrijwaren zonder dat ze er wettelijk toe verplicht is. Het bedrag van de retributie moet in verhouding staan tot de werkelijk gemaakte kosten.

Vraag nr. 131
van 31 januari 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

N 460 vak Haaltert-Terjoden — Aanleg fietspaden

In zijn antwoord op mijn parlementaire vraag nr 334 van 5 juli 1993 betreffende de inschrijving op het roland programma 1993-1994-1995 van de aanleg van fietspaden langs de N 460, vak Haaltert-Terjoden, vermeldde de minister dat de kredieten daarvoor wellicht zouden worden ingeschreven in het op dat moment in opstelling zijnde ontwerpprogramma 1994, zodat de aanbesteding tegen midden 1994 kon worden voorzien en de uitvoering van de werken tegen midden 1994 of begin 1995 zou kunnen volgen.

1. Is het zo dat in het ontwerpprogramma 1994 inderdaad de nodige kredieten voor de aanleg van de fietspaden werden toegekend ?
2. Indien ja, zijn de aanbesteding en de uitvoering van de werken dan ook voorzien in 1994 ?

Antwoord

In verband met de aanleg van fietspaden langs de gewestweg N 460, kan ik het lid het volgende meedelen :

1. de werken zijn ingeschreven op het fysisch-programma 1994 ;
2. de aanbesteding wordt gepland tegen oktober 1994, zodat de uitvoering kan worden voorzien vanaf het voorjaar 1995.

Vraag nr. 132
van 31 januari 1994
van mevrouw L. NELIS-VAN LIEDEKERKE

N 9 in Aalst — Aanleg tunnel of rotonde

Sta mij toe te verwijzen naar mijn parlementaire vraag nr. 331 van 2 juli 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 19 van 23 augustus 1993, blz. 985) betreffende de studie aangaande de keuze tussen de aanleg van een tunnel of een rotonde aan de N 9, Gentse Steenweg-Boudewijnlaan in Aalst. In zijn antwoord op deze vraag vermeldde de minister dat de definitieve resultaten van de desbetreffende studie op dat ogenblik nog niet gekend waren, maar dat toch werd verwacht dat de noodzakelijke kredieten zouden worden weerhouden in het ontwerpprogramma 1994 en dat de aanbesteding en de uitvoering dan wellicht mochten verwacht worden in de tweede helft van 1994.

1. Zijn intussen de definitieve resultaten van deze studie reeds gekend ? Wordt geopteerd voor een rotonde of voor een tunnel ?
2. Werden de nodige kredieten uitgetrokken in het ontwerpprogramma 1994 en wanneer worden de aanbesteding en de uitvoering van de werken gepland ?

Antwoord

Door de administratie werd onderzocht of de aanleg

van een rotonde als alternatief voor de vroeger geplande tunnel, geen afdoende oplossing kon bieden voor de noodzakelijke herinrichting van dit kruispunt.

1. Een capaciteitsberekening heeft uitgewezen dat de aanleg van een rotonde aanvaardbaar is. Omtrent de weerslag van die inrichting op de dichtbijgelegen kruispunten langs de Boudewijnlaan wordt nog overleg gepleegd met het stadsbestuur van Aalst.
2. De werken komen voor op het programma 1994. Het aanbestedingsdossier wordt klaargemaakt voor een aanbesteding in de 2e semester van 1994. De uitvoering is gepland voor 1995.

Vraag nr. 133
van 1 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

N 16 in Puurs — Uitvallen van verkeerslichten

Kort voor Kerstmis vielen de verkeerslichten uit aan het kruispunt Kleine Amer, op de N 16 in Puurs.

Reeds meer dan vier weken duurt deze toestand op een plek die als uiterst gevaarlijk kan worden omschreven.

Meent de minister dat dergelijke toestanden normaal zijn ?

Wie is hiervoor verantwoordelijk ?

Wordt hieraan verholpen ?

Antwoord

Op 23 december 1993 ontving de permanente wachtdienst van de buitendienst Antwerpen van het bestuur Elektronica, Elektriciteit en Mechanica om 17.35 uur een oproep voor een averij aan de verkeerslichten op de N 16 in Puurs.

Binnen de 3 uur na de oproep was de algemene onderhoudsaannemer ter plaatse om de vereiste veiligheidsmaatregelen te nemen. Er werd vastgesteld dat door de averij zowel de bevelpost voor de regeling van de verkeerslichten als de bijhorende elektrische voedingskast totaal vernield waren.

Op 24 december 1993 werd een nieuwe elektrische voedingskast geplaatst en werden de verkeerslichten ingesteld op permanent oranje flikkerlicht.

Omdat de bevelpost vernield was, moest er op het betrokken kruispunt een nieuwe worden geplaatst. Door een samenloop van omstandigheden heeft de aannemer, die belast is met de plaatsing van de nieuwe bevelpost het verkeersplan laattijdig ontvangen. Dit verkeersplan is noodzakelijk voor de programmatie van de bevelpost.

Op 21 januari 1994 werd de nieuwe bevelpost na programmatie en proefdraaien bij de constructeur in dienst gesteld. De haalbaarheid wordt onderzocht om in de toekomst een nieuwe bevelpost te leveren, te programmeren en in bedrijf te nemen binnen de week na de opdracht door het bestuur.

Vraag nr. 134
van 1 februari 1994
van de heer R. WIERINCKX

Beschadigd wegdek — Schade aan voertuigen

Op 11 mei en in het weekend van 22 mei is de bovenlaag van de Naamsesteenweg in Heverlee en de Omleiding in Herent, twee gewestwegen, door de niet uitzonderlijke hitte van die tijd gesmolten. Het gevolg hiervan was een hele reeks van schadegevallen, namelijk beschadiging van het lakwerk van wagens, die zich op deze wegen bevonden. Naar verluidt hebben vele gedupeerden van dit voorval aangifte gedaan bij de betrokken politiediensten of bij hun verzekeringsinstelling.

De aannemer, uitvoerder van de asfalteringswerken ontkent in een brief aan gedupeerden alle verantwoordelijkheid, omwille van het feit dat hij de werken conform het lastenboek heeft uitgevoerd. Hij schuift de verantwoordelijkheid door naar het Vlaams Gewest.

De gedupeerden kunnen op dit moment geen vergoeding voor hun geleden schade ontvangen omwille van het feit dat de betrokken verzekeringsmaatschappijen niet kunnen bepalen welke partij aansprakelijk is. Gerechtelijke procedures in verband hiermee worden dan ook gestart.

Heeft de minister gegevens over het exacte aantal gedupeerden in deze zaak? Wat is de huidige stand van zaken in dit dossier? Hoe ligt de aansprakelijkheid van het Vlaams Gewest in deze gevallen?

Welke maatregelen zal de minister nemen zodat betrokken personen schadeloos gesteld kunnen worden?

Antwoord

Op de buitendienst Vlaams-Brabant van de administratie wegeninfrastructuur en Verkeer zijn thans 127 schadegevallen bekend. De juridische dienst van het departement LIN heeft geconcludeerd dat de aannemer n.l. de NV Socogetra, Chaussée de Rochefort 35 in 6900 Marche-en-Femme, uitvoerder van de bestrijkingswerken op de gewestwegen in het district Leuven, volledig verantwoordelijk is voor de schadegevallen die het gevolg zijn van de gebrekkige bestrijkingswerken en de verkeerde keuze van het bindmiddel.

Gelet op wat voorafgaat ligt de aansprakelijkheid bij de aannemer en dienen de schadedossiers door de aannemer te worden afgehandeld met de gedupeerden of hun verzekeringsmaatschappijen. Indien de aannemer met de conclusies van de buitendienst Vlaams-Brabant niet akkoord gaat is een gerechtelijke procedure niet uitgesloten.

Thans is over die mogelijke gerechtelijke procedures nog niets bekend.

Vraag nr. 135
van 1 februari 1994
van de heer J. GEYSELS

Belgonucleaire (Dessel) — Bouwvergunning

In het kader van de recente staatshervorming werd

nogmaals bevestigd dat de federale overheid bevoegd blijft inzake de nucleaire installaties.

Nochtans doen deze bepalingen geen afbreuk aan de bevoegdheid van de gewesten inzake de bouwvergunningen.

Eind december 1993 heeft de Kamer van Volksvertegenwoordigers ingestemd met de uitbreiding van de activiteiten van de firma Belgonucleaire (Dessel).

1. Heeft de betrokken firma een aanvraag ingediend inzake de bouwvergunning?
2. Zo ja, wanneer werd deze ingediend en op welke manier werd deze aanvraag behandeld?

Antwoord

Sinds eind december 1993 werd er geen bouwaanvraag ingediend door de firma Belgonucleaire (Dessel). De recentste bouwaanvraag van de betrokken firma had betrekking op het bouwen van een magazijn en werd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Dessel vergund op 14 januari 1986.

Vraag nr. 139
van 2 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Sint-Genesius-Rode — Cultureel beleid

Het Davidsfonds van de Vlaamse faciliteitengemeente Sint-Genesius-Rode, beklagt zich over het cultureel beleid van die gemeente. Er worden met name met gulle hand subsidies uitgedeeld aan de Franstalige verenigingen in de gemeente en het gemeentelijk informatieblad is uitgegroeid tot een instrument om de tweetaligheid te propageren. Ten slotte is het cultureel centrum een tweetalige instelling.

Is de minister op de hoogte van deze toestanden

Acht hij ze toelaatbaar?

Indien niet, welke stappen heeft hij tot nog toe ondernomen om eraan te verhelpen?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag deel ik het lid mee dat ik in deze aan de provinciale overheid gevraagd heb een grondig onderzoek in te stellen.

Ik zal niet nalaten het lid per brief verder op de hoogte te houden.

Vraag nr. 140
van 3 februari 1994
van de heer J. CAUBERGS

Beringen — Schorsing van een politieagent

In Beringen heeft de burgemeester een politieagent voor vier maanden geschorst met verlies van wedde en hem zijn politiewapen laten ontnemen.

1. Wat was hiertoe de reden, was deze reden gegrond ?
2. Heeft de burgemeester deze bevoegdheid of wie heeft deze beslissing genomen en is deze uitgevoerd ?
3. Ook de drugsbrigade van de stad Beringen werd opgeheven. Kan dit zo maar door de burgemeester beslist worden en wat kan zulks voor gevolgen hebben ?
4. Is het deontologisch aanvaardbaar dat zulks allemaal onmiddellijk publiek gemaakt wordt in de pers en op de vrije radio ter sprake gebracht wordt door de burgemeester ? De gevolgen voor het aanzien van de politieambtenaren zijn niet te onderschatten.
5. Is het aanvaardbaar dat de burgemeester zich publiek op radio en in kranten misprijzend uitlaat over de politiecommissaris en agenten en tevens over het stadspersoneel als volgt : "Ik heb een republiek geëerfd, ik heb een puinhoop gevonden.", dit terwijl het personeel niet in de mogelijkheid verkeert om zich te verantwoorden of zich te verdedigen ?
6. Is de minister van mening dat een burgemeester op de in Beringen gehanteerde wijze zijn ondergeschikten in diskrediet mag brengen ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat in het specifieke geval dat hij blijkbaar in zijn vraagstelling op het oog heeft, de burgemeester van Beringen de betrokken politieagent preventief schorste in afwachting van het resultaat van een gerechtelijk onderzoek dat tegen de agent hangende was.

Ingevolge de bepalingen van de artikelen 289 tot 292, 310 en 311 van de nieuwe gemeentewet heeft de burgemeester de bevoegdheid hiertoe. Ingevolge artikel 313 van de nieuwe gemeentewet kan de burgemeester aan de preventieve schorsing de inhouding van wedde, voor maximum de helft ervan, verbinden, met dien verstande dat aan de betrokkene een nettowedde moet worden gewaarborgd gelijk aan het bestaansminimum zoals dat wordt vastgesteld krachtens de wet van 7 augustus 1974 tot instelling van het recht op een bestaansminimum.

Het lid zal wel willen begrijpen dat ik mij omtrent de eventuele gegrondheid van de maatregel niet kan uitspreken aangezien ik in mijn hoedanigheid van Vlaamse minister bevoegd voor de Binnenlandse Aangelegenheden in dit dossier mogelijkerwijze zou kunnen worden gevat in een beroepsprocedure. Thans reeds een standpunt innemen omtrent de gegrondheid van de door de burgemeester genomen maatregel zonder de betrokkene gehoord te hebben, zou een flagrante schending zijn van de rechten van de verdediging.

Wat betreft de vragen 3 tot en met 6 beoogt het lid de houding van de burgemeester in zijn hoedanigheid van hoofd van de politie in vraag te stellen. Deze materie behoort vooralsnog tot de bevoegdheid van de federale minister van Binnenlandse Zaken.

Vraag nr. 141 van 4 februari 1994 van de heer M. MAERTENS

BPA nr. 12 "School" in Koksijde — Aantasting van het N-gebied Noordduinen

Op 2 december 1993 keurde de minister voornoemd BPA goed. Het is gesitueerd op kaartblad 11/8 van de NGI-topografische kaart en omvat 2 ha, 20 a van de op het gewestplan als natuurgebied ingekleurde Noordduinen. Door middel van een BPA wordt afgeweken van het gewestplan, ook al werd door de Executieve een moratorium ingesteld en heeft de dienst Natuurbehoud op basis daarvan ongunstig advies verleend.

Daarnaast was er verwarring tussen de stedenbouwkundige voorschriften en de totaliteit van de opmerkingen van het bestuur Ruimtelijke Ordening en Stedebouw. Ook heeft het BNVR reeds op 24 juli 1992 alle bevoegde instanties op de aantasting van dit natuurgebied gewezen.

Op de biologische waarderingskaart van België wordt dit gebied immers als zeer waardevol geëvalueerd, en geldt voor het natuurbehoud als algemene regel dat het oprichten of uitbreiden van gebouwen op gronden die door de gewestplannen voorzien worden als natuurgebied niet aanvaardbaar is. Dit principe moet heel strikt worden toegepast aan onze ruimtelijk heel zwaar aangetaste kust, waar zelfs door de gewestplannen nog te veel duinen als woon-, woonuitbreidings- of recreatiegebied werd opgeofferd. Het recente duinendecreet trad daarbij corrigerend op maar beschouwde de N-gebieden als effectief beschermd.

1. Op welke wijze kan de beslissing van 2 december 1993 overeenstemmen met de beleidsopties van de Executieve inzake de bescherming van de duinen zoals die in de regeringsverklaring werden geformuleerd ?
2. Op welke rechtsgronden kan de minister de beslissing van 2 december 1993 verrechtvaardigen tegenover het moratorium en het ongunstig advies van de dienst Natuurbehoud ?
3. Zal de goedkeuring van 2 december 1993 automatisch de goedkeuring van de bouwvergunning met zich brengen, en zo neen, op welke rechtsgronden kunnen de bouwvergunning vooralsnog geweigerd worden ?

Antwoord

In tegenstelling met hetgeen door het lid werd vermeld is het betrokken BPA niet bij ministerieel besluit van 2 december 1993 goedgekeurd, maar werd er op voormelde datum volgens artikel 43 van de stedenbouwwet, alleen machtiging verleend om het bij koninklijk besluit van 13 april 1955 en 29 juni 1961 goedgekeurd plan te herzien in functie van een geplande uitbreiding van de gemeentelijke basisschool, gelegen aan de Abdijstraat.

In de machtiging tot herziening zijn volgende voorwaarden opgenomen :

- de stedenbouwkundige voorschriften van het wijzigingsplan dienen zodanig te worden bepaald dat voor de uitbreiding van de school slechts een minimale inname van het omringend duinengebied nodig is, alsmede dat door een gepaste vormgeving, materiaalgebruik en groenaanleg een harmonieuze inkadering in de natuurlijke omgeving wordt bekomen ;
- een bouwvergunning voor de uitbreiding van het bestaande schoolgebouw kan maar worden afgegeven, nadat het wijzigingsplan bindende kracht zal hebben verkregen en voor zover het bouwplan volledig voldoet aan de geldende stedenbouwkundige voorschriften.

In afwachting dat het wijzigingsontwerp zijn volledige procedure tot goedkeuring zal hebben doorlopen, blijft het bestaande BPA van kracht.

Vraag nr. 143
van 7 februari 1994
van de heer E. VAN VAERENBERGH

Decreet houdende regeling voor het Vlaamse Gewest van het administratief toezicht op de gemeenten — Miskenning van de federale bevoegdheden

Volgens een bericht verspreid naar aanleiding van de federale ministerraad van 28 januari 1994 zal de federale regering beroep instellen om te komen tot een gedeeltelijke nietigverklaring van het decreet in verband met het administratief toezicht op de gemeenten voor het Vlaamse Gewest.

Het decreet zou de bevoegdheden van de federale staat miskennen.

1. Is het juist dat de federale regering beroep instelt tegen het decreet in verband met het administratief toezicht op de gemeenten door het Vlaams Gewest ?
2. Kan de minister zich engageren om de commissie binnenlandse aangelegenheden stipt op de hoogte te houden van het verloop van deze zaak ?

Antwoord

Ik heb de eer het lid mee te delen dat ik inderdaad, zoals ik reeds op 9 februari 1994 heb gesteld in een antwoord op een actuele vraag van de heer M. Van der Poorten, lid van de Vlaamse Raad, informeel op de hoogte werd gebracht van het feit dat de federale regering beroep heeft aangetekend bij het Arbitragehof tegen het decreet van 28 april 1993 inzake het administratief toezicht op de gemeenten, meer bepaald wat de artikelen 13 en 19 van het decreet betreft. Officieel werd ik tot nu toe nog niet in kennis gesteld van dit beroep.

Artikel 13 van het decreet bepaalt dat de gemeenteraad bij de Vlaamse regering een beroep kan instellen tegen het besluit van de bestendige deputatie, wanneer dit provinciaal college een beslissing neemt over de verdeling onder verschillende gemeenten van verplichte uit-

gaven waarbij zij betrokken zijn. Artikel 256 van de nieuwe gemeentewet bepaalt dat, wanneer de verschillende gemeenten het onderling niet eens zijn over de verdeling van die gemeenschappelijke verplichte uitgaven, de bestendige deputatie beslist. Artikel 13 van het decreet stelt tegen die beslissing een beroep open. Volgens de federale regering treedt de bestendige deputatie dan op als administratief rechtscollege, waartegen geen beroep mogelijk is bij de Vlaamse regering. De Raad van State heeft in zijn advies over dit artikel eenzelfde standpunt ingenomen.

Bij de bespreking van dit artikel in de bevoegde commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Raad werd daarover uitvoerig van gedachten gewisseld. Uiteindelijk werd besloten het artikel te behouden om de hiernavolgende redenen.

- a) De betwiste bepaling is overgenomen uit het vroegere decreet van 7 juni 1989, waarrond nooit enige betwisting is gerez.
- b) Hoewel de federale regering thans de bevoegdheid van het Vlaamse Gewest betwist om een toezicht te organiseren op deze beslissing van de bestendige deputatie, heeft zij zelf eenzelfde toezicht georganiseerd voor de gemeenten waarover zij nog bevoegd is om de procedure te regelen, in casu de gemeenten van het Duitse taalgebied, de Brusselse randgemeenten, Voeren en Komen-Waasten. Zulk beroep van de gemeente is in de federale Nieuwe Gemeentewet georganiseerd via de artikelen 256, 2 en 257.

Het huidige standpunt van de federale regering is dan ook zeer merkwaardig. Ten slotte biedt artikel 13 van het decreet de gemeenten een mogelijkheid om zich te verweren tegen een ambtshalve beslissing van de bestendige deputatie.

Artikel 19 van het decreet bepaalt dat de eindrekening van de gemeenteontvanger onderworpen is aan dezelfde goedkeuringsprocedure als de gewone jaarrekening van de gemeente. Ter zake wijs ik erop dat de Raad van State geen enkele opmerking maakte bij dit artikel. Daarnaast kan ik meedelen dat de oorsprong van dit artikel 19 ligt in een schrijven van de federale minister van Binnenlandse Zaken van 7 augustus 1991, waarin de minister liet weten dat in de nieuwe gemeentewet geen toezichtsbepaling meer is opgenomen inzake de eindrekening van de ontvanger omdat het aan de gewesten toekomt om, indien nodig, dit administratief toezicht te organiseren.

Uiteraard zal ik de commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden van de Vlaamse Raad op de hoogte houden van het verdere verloop van de procedure voor het Arbitragehof.

Volledigheidshalve vestig ik er de aandacht van het lid op dat het beroep bij het Arbitragehof niet opschorrend is, zodat het decreet, in afwachting van een arrest, onverkort van toepassing blijft. Het behoort tot de bevoegdheid van het Arbitragehof zelf om te bepalen welke gevolgen van de eventueel vernietigde artikelen als gehandhaafd beschouwd moeten worden of voorlopig gehandhaafd moeten worden voor de termijn die het Hof vaststelt.

Vraag nr. 144
van 7 februari 1994
van de heer T. VAN PARYS

Lokale besturen — Recht op vakantie bij staking

Naar aanleiding van de recente stakingen in de lokale besturen (gemeenten en OCMW's) hebben zich opnieuw betwistingen voorgedaan in verband met de rechten de plichten van de personeelsleden.

Een en ander is het gevolg van het feit dat naargelang de gemeente of het OCMW verschillende regelingen van toepassing zijn.

Zo bestaat in de meeste lokale besturen de gewoonte dat personeelsleden die ingevolge de staking van het openbaar vervoer, hun dienst of instelling niet kunnen bereiken en die niet opgevorderd worden, gewoon een dag vakantie nemen indien dit bovendien volgens de dienstnoodwendigheden mogelijk is. In een aantal gemeenten en OCMW's worden de personeelsleden evenwel verplicht om hetzij te presteren, hetzij te staken, met andere woorden alle vakantie-aanvragen voor de stakingsdag(en) worden geweigerd van zodra de staking is aangezegd, méér : in sommige gevallen wordt toegestane vakantie ingetrokken.

Is het correct dat personeelsleden, die ingevolge de staking van het openbaar vervoer, hun dienst niet kunnen bereiken ofschoon ze niet wensen te staken, geen vakantie kunnen bekomen en bijgevolg zonder meer als stakers worden bestempeld, waardoor ze voor die dag(en) wedde-verlies lijden, terwijl ze anderzijds geen aanspraak kunnen maken op stakingsuitkering (bijvoorbeeld personeelsleden die niet bij een vakbond aangesloten zijn).

Anders gesteld : kan een personeelslid van een lokaal bestuur in voorkomend geval, verplicht worden om te staken ? Is het niet aangewezen dat in het kader van het nieuw personeelsstatuut voor de lokale besturen, maatregelen genomen worden om in verband met deze problematiek een uniforme regeling uit te werken ? Zodoende zouden immers heel wat onnodige discussies vermeden kunnen worden, die in niet weinig gevallen aanleiding geven tot het verpesten van de werksfeer.

Antwoord

Ik heb de eer het lid mede te delen dat het strijdig is met de algemene rechtsbeginselen wanneer een openbaar bestuur het recht op vakantie, dat in het statuut ingeschreven staat, ondergeschikt zou maken aan het stakingsrecht. Een bestuur kan enkel vakantieverlof weigeren wanneer het belang van de dienst dit vereist : dit volgt uit het principe van de continuïteit van de openbare dienst. Indien een dienst dus reeds voldoende verzekerd is, kan dit argument niet ingeroepen worden.

Een verplichting tot staking, die in het geschetste geval louter feitelijk is, kan bijgevolg niet aanvaard worden. In zijn statuut gaat een bestuur er immers van uit dat een personeelslid diensten presteert voor het bestuur. Dit bestuur mag personeelsleden er dan ook niet toe aanzetten deze diensten te weigeren.

Het is niet nodig een uniforme regeling in deze materie te suggereren aan de gemeenten via een model-statuuut. De handelwijze van de betrokken besturen wijkt immers in die mate af van de beginselen van behoorlijk bestuur dat het verkeerd zou zijn een dergelijke optie in een model-statuuut te vermelden.

Vraag nr. 151
van 10 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Stormvloedkering op de Schelde — Combinatie met andere kunstwerken

Na de overstromingen in verschillende regio's van Vlaanderen heb ik menen te verstaan dat de minister de bouw van een stormvloedkering op de Schelde financieel niet haalbaar acht. Werd in dat verband rekening gehouden met de mogelijkheid om het kunstwerk te combineren met de mogelijke aanleg van een weg en/of spoorwegtunnel ?

Antwoord

In het geval dat in de toekomst, de bouw van een stormvloedkering op de Schelde te Antwerpen nader overwogen wordt, zal één van de daarbij te onderzoeken punten zeker de combinatie van dit kunstwerk met de aanleg van een wegtunnel zijn.

De combinatie met een spoorwegverbinding lijkt mij op het eerste gezicht niet haalbaar, gezien de te overwinnen hoogteverschillen en de beperkte normen inzake bochten.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 66
van 24 januari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Onvoldoende aandacht voor de Vlaamse inbreng op de Frankfurter Buchmesse in de Nederlandse pers — Geen rechtzetting vanwege het Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam

In de overzichten die een aantal Nederlandse kranten aan het jaar 1993 besteedden, werd onder meer teruggeblift op de Frankfurter Buchmesse van dat jaar, toen de Nederlandse literatuur in de schijnwerpers werd geplaatst. Nu blijkt dat een aantal kranten de Vlaamse inbreng in dat verband gewoon hebben genegeerd. De heer Pais, voorzitter van de Stichting Frankfurter Buchmesse, achtte het zelfs nodig om onder meer in het Parool hierop te reageren. Het valt anderzijds op dat het langs Vlaamse kant stil bleef. Vlaanderen beschikt met het Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam nochtans over een antenne, van waaruit onmiddellijk kan worden gereageerd. Kan de minister mij meedelen waarom er van Vlaamse kant geen rechtzetting kwam ?

Antwoord

Ook ik heb moeten vaststellen dat de Nederlandse kranten op zeer bescheiden wijze melding gemaakt hebben van de Vlaamse participatie aan de Frankfurter Buchmesse '93.

Anderzijds ben ik van mening dat een recht op antwoord, dat aan bepaalde kranten zou kunnen gevraagd worden, vaak een omgekeerd effect heeft bij de publieke opinie, wat het stilzwijgen van het Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam enigzins verklaart.

Hiermee wordt nogmaals bewezen hoe noodzakelijk het is dat ik de nadruk op internationale uitstraling als een absolute beleidsprioriteit behandel.

Vraag nr. 67
van 28 januari 1994
van de heer L. STANDAERT

BRTN — Lange tijdruimte en reclame tussen twee programma's

Sedert enige tijd is de tijdspanne tussen twee BRTN programma's langer dan de "commercial break" op VTM. Tussen praktisch alle programma's komt er, naast de toegestane VAR reclames, een hele waslijst van aangeprezen boeken, video's, CD's en cassettes, software, toekomstige programma's en compilaties van voorbije programma's, en nog andere commerciële producten. Voor vele kijkers is deze nieuwe ontwikkeling een doorn in het niet-commerciële oog.

1. Kan de BRTN grenzeloos de ruimte tussen programma's verlengen en invullen met dergelijke reclame ?
2. Beseffen de BRTN-verantwoordelijken dat indien deze praktijken tijdens prime time gebeuren, ze de beste aanleiding voor de kijker zijn om naar zijn zappertje te grijpen en op andere zenders te belanden ?
3. In hoeverre maakt deze aanpak deel uit van de BRTN strategie om haar beperkt marktaandeel voort uit te hollen ?

Antwoord

De zendtijd tussen twee programma's wordt ingevuld op verschillende manier :

- promotie voor eigen programma's, zowel van de radio als van de televisie ;
- allerlei mededelingen, zoals trekkingen van de Nationale Loterij, boodschappen van algemeen nut ;
- bekendmaking van afgeleide producten, zoals CD's en video's.

De promotie voor eigen programma's neemt het grootste deel van deze zendtijd in beslag.

De BRTN is er zich van bewust dat met dergelijke aankondigingen met mate moet worden omgesprongen.

Ter informatie kan worden meegedeeld dat het marktaandeel van de BRTN rond 30 percent schommelt, wat in vergelijking met wat elders gebeurt en rekening houdend met de educatieve en informatieve taken van de publieke omroep behoorlijk is.

Vraag nr. 68
van 31 januari 1994
van de heer J. VAN EETVELT

Academie voor muziek, woord en dans — Auteurskosten

De gemeentelijke academies voor muziek, woord en dans richten jaarlijks verplichte examens en voordrachten in voor de leerlingen.

Omdat deze voordrachten en examens openbaar zijn worden door Sabam auteurskosten aangerekend.

Het betreft hier een optreden van leerlingen, dus niet-professionelen.

De aanwezigen bij deze optredens zijn meestal vrienden en familieleden van degene die optreedt, dus geen concertpubliek.

Graag vernam ik of voor dergelijke examens en voordrachten geen vrijstelling van auteurskosten bekomen kan worden.

Antwoord

Deze aangelegenheid behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Het auteursrecht ressorteert onder de bevoegdheid van de federale minister van Justitie, terwijl het kunstonderwijs tot de bevoegdheid behoort van mijn collega, de heer Luc Van Den Bossche, Vlaams minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken.

Vraag nr. 69
van 2 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN-TV1 — Vertoon van een krant in het programma Niet voor Publikatie

In de nieuwe serie Niet voor Publikatie die vanaf 23 januari 1994 door de BRTN op TV 1 uitgezonden wordt kon men op die dag al duidelijk vaststellen dat het De Morgen is die ten huize van het hoofdpersonage gelezen wordt.

Deze krant die zeer gemakkelijk door de gele strook bovenaan de eerste bladzijde geïdentificeerd kan worden, lag er ostentatief op tafel.

Heeft de uitgeverij van de kleinste krant van Vlaanderen een contract met de BRTN afgesloten opdat de openbare omroep haar produkt tijdens uitzendingen van deze aard zou promoten ?

Zo niet, zou het dan niet beter zijn dat de BRTN wanneer ze een krant als requisiet wil gebruiken deze

zo plooit dat de kijker de titel ervan niet kan achterhalen ?

Antwoord

De BRTN heeft niet de gewoonte in fictieprogramma's requisieten, welke ook, te verminken met de bedoeling ze onherkenbaar te maken. De titel van een krant, welke ook, wegplooiën, wordt niet gedaan.

In de bedoelde uitzending was de titel nauwelijks zichtbaar, laat staat herkenbaar. De gele strook, die het lid als identificatiemiddel inroept, komt ook op een ander (week)blad voor.

Vraag nr. 70 van 2 februari 1994

van de heer F. VAN DEN EYNDE

BRTN – Onduidelijke epitheta

Ik verwijs naar mijn vroegere vragen omtrent epitheta zoals links, rechts, conservatief, progressief enzovoort, die door de BRTN regelmatig in haar nieuwsuitzendingen gebruikt worden.

Op woensdag 26 januari jongstleden hoorde ik op radio 1 gewag maken van de "rechtse verzetsbeweging Unita" in Angola.

Ik neem aan dat de openbare omroep in dit geval het begrip "rechts" op Unita kleeft omdat deze beweging, hoewel ze geleid wordt door Savimbi, die in communistisch China werd opgeleid, vroeger door de VS en door Zuid-Afrika gesteund werd in haar oorlog tegen het marxistisch regime van Angola dat op zijn beurt op de steun van de Sovjet-Unie kon rekenen.

De huidige communisten in Rusland die de voortzetting van de Sovjet-Unie zouden willen, worden door de BRTN nochtans niet meer als "links" geduid maar als "conservatief" of "rechts".

Met andere woorden als ik de BRTN wil volgen moet ik ervan uitgaan dat in Angola de door een maoïst geleide "rechtse" Unita oorlog voert tegen het "linkse" regime van de MPLA dat vroeger gesteund werd door de linkse communisten uit de Sovjet-Unie die in het huidige Rusland in feite "rechtsen" zijn.

Is de minister niet van mening dat de openbare omroep al deze zo onduidelijke epitheta, die daarenboven bij de kijker of luisteraar verwarrend overkomen, niet langer zou mogen gebruiken en dat het aan de laatste moet overgelaten worden te oordelen of iemand of iets "links" of "rechts", "progressief" of "conservatief" gesitueerd moet worden ?

Antwoord

Ik wil er op wijzen dat deze problematiek al behandeld werd in mijn antwoord op schriftelijke vraag nr. 6.

De jongste jaren hebben bewezen dat een ideologie vaak als vijeblad is gebruikt om andere, meer diep-

gaande tegenstellingen te verbergen. Vanwege die tegenstellingen ging men in de tijd van de koude oorlog bij het ene of het andere kamp steun zoeken en werd men links of rechts. Met het einde van de koude oorlog komt men dan ook tot een aantal contradicties die niet altijd op een eenvoudige manier kunnen worden weg-gewerkt.

Duidende epitheta moeten niet worden geschuwd als ze verantwoord zijn. In de journalistiek is het heel normaal dat die toelichtingen worden gegeven omdat zij de kijker/luisteraar/lezer helpen : een centrumpartij, centrum-rechts, centrum-links, extreem links, extreem rechts, nationalistisch kan links of rechts of centrum zijn, radicaal ook.

De BRTN heeft het recht en de plicht om kijkers en luisteraars een duidende situering van groepen, partijen en personen mee te geven. Wel zijn de zaken er de laatste jaren niet eenvoudiger op geworden, wat de kans op uitsluiers groter maakt. De „rechtse" Unita was er één van. Vandaar ook dat de journalisten op het hart wordt gedrukt goed na te denken eer epitheta worden gebruikt en in elk geval simplistische redenen achterwege te laten.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 76 van 31 januari 1994

van de heer J. GABRIELS

Studietoelagen – Studenten van wie het gezinsinkomen uitsluitend bestaat uit overlevingspensioenen

Wanneer het kadastraal inkomen meer dan 1/5 bedraagt van het gezamenlijk belastbaar inkomen dan wordt een studietoelage afgewezen omdat het gezin een te hoog inkomen heeft uit onroerende goederen.

In sommige gevallen is dit echter sociaal totaal onrechtvaardig. Een voorbeeld : een weduwe van een landbouwer met nog 3 kinderen ten laste waarvan er 2 hoger onderwijs volgen heeft een pensioen van ongeveer 20.000 frank per maand. Ze heeft een eigen woonhuis met een KI van 40.000 frank en verhuurt ook enkele stallingen met een totaal KI van 65.000 frank. Voor de berekening van de studietoelage komt ze aan een totaal KI van 170.000 frank (65.000 frank x 2 = 130.000 frank + 40.000 frank = 170.000 frank). Haar inkomen uit pensioen bedraagt amper 240.000 frank. Uiteraard is het inkomen uit het kadastraal inkomen veel meer als 115 van het gezamenlijk belastbaar inkomen en wordt de studietoelage afgewezen.

Als de weduwe van een landbouwer haar landbouwactiviteiten heeft moeten staken dan kan zij deze stallingen verhuren. De bruto huur moet uiteraard aangegeven worden bij de aangifte inzake personenbelasting. Indien het wooneenheden zouden zijn die aan particulieren verhuurd werden dan moet enkel het KI bij de aangifte inzake personenbelasting vermeld worden. In vele gevallen moeten weduwen dan ook nog leningen

afbetalen zodat uiteindelijk van de huuropbrengsten niet veel overblijft.

Gezinnen die in deze situatie zijn hebben daardoor vaak een beperkt inkomen en bedraagt hun totaal inkomen, huuropbrengsten inbegrepen, niet meer dan 550.000 frank per jaar. Toch blijven deze gezinnen verstoken van enige studietoelage. Kan de minister meedelen op welke wijze aan deze situatie verholpen kan worden omdat uiteindelijk kinderen het slachtoffer zijn ?

Antwoord

Vanaf het academiejaar 1991-1992 werd voor de toekenning van de studietoelage een bijkomende toelatingsvoorwaarde ingebouwd, nl. het kadastraal inkomen.

Artikel 12 § 2 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 13 juli 1983 betreffende de studietoelagen voor hoger onderwijs, zoals het nadien gewijzigd werd, bepaalt dat de kandidaat geen recht heeft op een studietoelage in volgende gevallen :

1° indien het kadastraal inkomen van de persoon van wie hij ten laste is, hoger is dan 20 percent van het referentiebedrag dat volgt uit artikel 10, 1 .

2° Het in 1° bedoelde kadastraal inkomen, na indexering ingevolge artikel 8 § 3, van de wet van 7 december 1988, zoals gewijzigd door artikel 29 van de wet van 28 december 1990, is de som van :

a) het kadastraal inkomen van de woning die de in 1° vermelde persoon betreft, al dan niet als eigenaar, met uitzondering van de onroerende goederen of gedeelten van onroerende goederen die hij voor beroepsdoeleinden aanwendt. Dit kadastraal inkomen wordt evenwel, naargelang het aantal personen ten laste, vastgesteld ingevolge art. 15, drie of meer bedraagt vooraf gedeeld door de coëfficiënt 1 ,1 verhoogd met 0,1 voor elke persoon ten laste boven de derde, doch met maximum 1,8 ;

b) tweemaal het kadastraal inkomen van alle andere onroerende goederen waarvan de in 1° vermelde persoon eigenaar is, met uitzondering van onroerende goederen of gedeelten van de onroerende goederen die hij voor beroepsdoeleinden aanwendt.

3° om vast te stellen of de in 1° vermelde verhouding tussen kadastraal inkomen en referentiebedrag bedoeld in artikel 10, 1 wordt overschreden, worden de pensioenen, voor zover zij niet hoger zijn dan de minimumgrens bedoeld in artikel 11, 1, vervangingsinkomsten en alimentatiegelden vervat in het referentiebedrag dat volgt uit artikel 10, 1, verdubbeld ;

Voor het geciteerde geval wordt er dus rekening gehouden met het kadastraal inkomen van de eigen woning, nl. 30.769 fr. (40.000 fr. gedeeld door 1,3 omdat er 5 personen ten laste zijn, nl. de overleden echtgenoot en drie kinderen waaronder één student hoger onderwijs buiten de kandidaat) en tweemaal 65.000 fr. van het verhuurde onroerend goed, samen 160.769 fr.

Aangezien het overlevingspensioen lager is dan de minimumgrens (500.277 frank voor een gezin met 5 personen ten laste), wordt het pensioen verdubbeld, nl. 240.000 frank x 2 = 480.000 om de verhouding tussen het kadastraal inkomen en het in merking te nemen inkomen vast te stellen (cfr. uw vraagstelling). In dit geval het kadastraal inkomen niet hoger liggen dan 96.000 frank.

Op dit ogenblik wordt onderzocht of een verdere verfijning van de reglementering, met het oog op het wegwerken van mogelijke anomalieën, noodzakelijk is. Hierbij moet er tevens over worden gewaakt dat de reglementering voldoende doorzichtig blijft.

Vraag nr. 77 van 31 januari 1994 van de heer J. EEMAN

Vlaamse Administratie – Toepassing van het intersectoraal akkoord 1991-1994

In uitvoering van het intersectoraal akkoord van sociale programmatie voor de jaren 1991-1994, toepasselijk op het geheel van de overheidssector, werden door de Vlaamse regering voor de ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap baremaherzelingen voorzien, te weten voor :

- niveau 4 + 3 : 1 januari 1993
- niveau 2 : 1 juli 1993
- niveau 2 (HOKT) en 1 : 1 november 1993

De baremaherziening met het zogenaamde "vrije gedeelte" is evenwel afhankelijk van de datum van inwerkingtreding van het Vlaamse Ambtenarenstatuut op de administratieve diensten van de Vlaamse openbare instellingen als Argo, Bloso, Kind en Gezin, Ovam, Digo enz. De 14.000 personeelsleden van deze diensten zouden met 1 jaar vertraging de voorziene weddeopslag bekomen, wat een verlies van gemiddeld 35.000 frank per jaar betekent.

1. Is deze weergave juist ?
2. Wat is eventueel de reden(en) hiervan en wanneer wordt de voorziene opslag wel uitbetaald ?

Antwoord

1. Op 24 november 1993 heeft de Vlaamse regering het Vlaams personeelsstatuut goedgekeurd. Dit personeelsstatuut is enkel van toepassing in het ministerie en is gekoppeld aan een algemene baremaherziening. Deze algemene baremaherziening bestaat uit een verplicht (= wat aan de personeelsleden dient uitgekeerd ingevolge federale bepalingen die ook gelden voor het ministerie van de Vlaamse gemeenschap) en een „vrijwillig” (wat bovenop het verplicht gedeelte wordt gegeven) gedeelte. Beide (het verplicht en het vrijwillig gedeelte) gaan voor het ministerie in op :

- 1 januari 1993 voor niveau 4 en 3 ;
- 1 juli 1993 voor niveau 2 ;

- 1 november 1993 voor niveau 2 en 1 (enkel het verplicht gedeelte) ;
- 1 januari 1994 voor niveau 2 + (houders van een HOKT-diploma) (vrijwillig gedeelte) ;
- 1 juni 1994 voor niveau 1 (vrijwillig gedeelte).

Vooraleer dit personeelsstatuut werd goedgekeurd werden bewarende maatregelen genomen in het ministerie teneinde de interferentie van de loopbaanstructuur volgens het nog geldende federale personeelsstatuut en de loopbaanstructuur volgens het nieuw personeelsstatuut tegen te gaan. Met andere woorden twee verschillende statuten (meer bepaald op het gebied van loopbaan) kunnen niet tezelfdertijd van toepassing zijn.

2. Op 22 december 1993 besliste de Vlaamse regering dat het Vlaams personeelsstatuut ook van toepassing zou verklaard worden op de Vlaamse openbare instellingen die onderworpen zijn aan het koninklijk besluit van 22 november 1992 tot bepaling van de algemene principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de Executieven en van de publiekrechtelijke rechtspersonen die ervan afhangen.

De Vlaamse regering wenste een beslissing ter zake te nemen nadat de gevolgen van het globaal plan voor de baremaherziening van de Vlaamse openbare instellingen werd onderzocht. Bij de instellingen konden dus moeilijk bewarende maatregelen worden getroffen voor de beslissing om het Vlaams personeelsstatuut van toepassing te verklaren, zodat de loopbanen nog steeds gestoeld zijn op het federale personeelsstatuut dat nog van kracht is in deze instellingen.

De beslissing van de Vlaamse regering houdt nog in dat het "vrijwillig" gedeelte van de algemene baremaherziening (die gekoppeld is aan een nieuwe loopbaanstructuur) voor de instellingen ingaat op :

- 1 januari 1994 voor niveau 3 en 4 ;
- 1 juli 1994 voor niveau 2 ;
- 1 januari 1995 voor niveau 2+ (houder van een HOKT-diploma) ;
- 1 juni 1995 voor niveau 1.

Het voorstel om de fasering voor het vrijwillig gedeelte van de baremaherziening pas te laten starten op 1 januari 1994 (en niet op 1 januari 1993 zoals voor het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap) steunt daarnaast ook op de volgende redenen :

- een al te sterke retro-activiteit, bovendien over verscheidene begrotingsjaren vermijden ;
- een homogene behandeling van alle Vlaamse openbare instellingen onderworpen aan het algemene principes-koninklijk besluit van 22 november 1991 bewerkstelligen ;

- om billijkheidsredenen alle personeelscategorieën even lang opschuiven.

Verder is een verlies van gemiddeld 35.000 frank per jaar geen juiste weergave omdat :

- a) De personeelssituatie van het ministerie en de Vlaamse openbare instellingen niet meer vergelijkbaar is, vermits in het ministerie de loopbanen reeds verlopen volgens het nieuw statuut en deze in de instellingen volgens het oude. Het is dus niet onmogelijk dat voor het jaar 1993 een bepaald personeelslid beter af was in het oude statuut dan in het nieuwe (bv. indien dit personeelslid nog een bevordering kon krijgen volgens het oud statuut en nog niet volgens het nieuwe).
- b) In gelijke omstandigheden, het bedrag van de vrijwillige meerkost op jaarbasis varieert naargelang het niveau en de anciënniteit. Bovendien heeft het merendeel van de instellingen deze vrijwillige meerkost nog niet berekend, zodat het bedrag van 35.000 frank dat het lid opgeeft moeilijk representatief kan zijn voor de instellingen en er zelfs niet gezegd kan worden dat dit een algemeen gemiddelde zou zijn.

Vraag nr. 78
van 1 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten
— Gegevens

In antwoord op mijn vraag nr. 38 van 20 december 1993 verstrekt de minister mij gegevens omtrent het Franstalig onderwijs in de zes randgemeenten rond Brussel. Mijn vraag behelsde echter alle Vlaamse gemeenten met faciliteiten voor Franstaligen.

Kan de minister mij deze gegevens alsnog verstrekken ?

Kan hij bovendien voor zowel rand- als taalgrensgemeenten het aantal leerlingen opsplitsen naar lager- en kleuteronderwijs ?

Antwoord

Het aantal leerlingen in de Franstalige scholen in de rand- en taalgrensgemeenten voor het schooljaar 1992-1993 bedraagt :

— Gesubsidieerde Gemeentelijke Basis-school	63 lln in KO 102 lln in LO
Grote Baan 228 1620 Drogenbos	
— Gesubsidieerde Gemeentelijke Basis-school	76 lln in KO 115 lln in LO
Van Lishoutstraat 17 1630 Linkebeek	

— Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool Vredelaan 25 1640 Sint-Genesius-Rode	99 lln in KO 97 lln in LO
— Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool Winkelstraat 56 1780 Wemmel	160 lln in KO 266 lln in LO
— Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool Hebronlaan 17 1950 Kraainem	115 lln in KO 162 lln in LO
— Gesubsidieerde Gemeentelijke Basisschool Hernalsteenweg 41 1910 Wezembeek-Oppem	132 lln in KO 168 lln in LO
— Gesubsidieerde Vrije Basisschool Eikenlaan 13 1640 Sint-Genesius-Rode	118 lln in KO 229 lln in LO
— Gesubsidieerde Vrije Basisschool Sint-Jorisoord 1 1970 Wezembeek-Oppem	134 lln in KO 256 lln in LO
— Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs Van Grootenbruelstraat 9600 Ronse	73 lln in KO 247 lln in LO
— Gesubsidieerde Vrije Basisschool A. Demetsstraat 10 9600 Ronse	56 lln in KO 160 lln in LO

(KO = kleuteronderwijs, LO = lager onderwijs)

Wat de weddetoelagen betreft kan ik het volgende meedelen :

1. De totaal uitgekeerde weddetoelagen voor het schooljaar 1992-1993 in de Gesubsidieerde Vrije Basisschool A. Demetsstraat 10 in Ronse bedraagt 17.847.089 frank.
2. De kostprijs per leerling bedraagt 82.625 frank (216 lln) .
3. De personeelsleden van de Basisschool van het Gemeenschapsonderwijs, Van Grootenbruelstraat te Ronse worden niet door het Departement Onderwijs van de Vlaamse Gemeenschap bezoldigd.

Vraag nr. 79
van 2 februari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Jongerenbetogingen — Schoolplicht en valse dokterscertificaten

Iemand vestigde mijn aandacht op het nummer 752 van de Artsenkrant van 7 juli 1993.

Hierin staat onder de titel “Ziek wegens betoging” onder meer het volgende te lezen “Naar aanleiding van de jongerenbetoging tegen racisme op 24 november ontvingen de ouders van leerlingen van het Stedelijk Instituut voor Secundair Onderwijs in Muzische Vor-

ming te Antwerpen een brief vanwege de schooldirecteur. Hij luidt als volgt . “De Stedelijke Schoolinspectie vraagt mij het volgende aan u mee te delen : . . . De leerlingen van de tweede en de derde graad die willen deelnemen geven vooraf een doktersattest of een briefje van de ouders (afwezig wegens ziekte) af op het leerlingensecretariaat. . .”.

De moeder van een leerling legde haar huisarts deze brief voor. De arts was zeer verontwaardigd en schreef prompt een brief aan de provinciale raad van de Orde der Geneesheren, waarin hij stelde : “Als huisarts worden wij geconfronteerd met de pedagogische taak uit te leggen waarom een vals getuigschrift niet kan. Dat het ons niet gemakkelijker gemaakt wordt, moge blijken uit het feit dat institutioneel aangestelde pedagogen ouders blijkbaar aansporen tot het vragen van een vals ziektebriefje bij hun arts.”

Het gaat natuurlijk in dit geval nog om de betoging van 24 november 1992 maar alles laat vermoeden dat deze praktijken ook naar aanleiding van dezelfde betoging in 1993 in de betrokken school en in andere scholen gebeurden.

Uit antwoorden die de minister op vroeger door mij gestelde vragen gaf blijkt dat hij een en ander zeker niet goedkeurt.

Graag vernam ik of hij maatregelen genomen heeft ?

Vindt hij het niet nodig aan schooldirecties te laten weten dat het echt niet kan dat zij er de leerlingen toe aanzetten valse dokterscertificaten aan te vragen en dat ze ook de ouders niet de indruk mogen geven dat zij zelf bepalen of de schoolplicht al dan niet van toepassing is ?

Antwoord

Naar aanleiding van de mailingactie gericht aan alle Vlaamse huisartsen werd ik op de hoogte gebracht van een dergelijk feit. Ik heb daarop meteen bij de betrokken inrichtende macht aangedrongen op een sanctie ten aanzien van de directeur van deze school. De inspectie heeft mij ondertussen laten weten dat de sanctie uitgevoerd werd en dat er maatregelen getroffen werden opdat deze situatie zich in de toekomst niet meer zou voordoen. Alle schooldirecties waarvoor de inrichtende macht bevoegd is werden geïnformeerd.

Dat andere scholen op een gelijkaardige wijze zouden gehandeld hebben, zoals geïnsinueerd wordt, is mij niet bekend. Ik zal evenwel niet nalaten in te grijpen wanneer mij misbruiken aangetoond worden.

De directies werd erop gewezen dat ik een correcte houding eis voor wat betreft het gebruik van medische attesten en dat ik erop sta dat de vigerende wetgeving gerespecteerd wordt.

Vraag nr. 80
van 3 februari 1994
van de heer F. VERMEIREN

Gemeentelijke dienst Onderwijs — Inspectie op de leerplicht

Jaarlijks moeten de leerplichtige leerlingen aangestipt

worden door de gemeentelijke diensten van Onderwijs aan de hand van lijsten ingediend door de betrokken scholen.

Vaak blijkt dat een niet onaanzienlijk aantal kinderen niet aangestipt worden. Volgens artikel 9 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs (koninklijk besluit van 20 augustus 1957) gewijzigd bij de wet van 8 april 1965 dient de inspecteur of de adjunct-inspecteur over de post en aangetekend aan de ouders een waarschuwing te richten, waarin zij herinnerd worden aan de opgelegde verplichting. Onbestelde waarschuwingen moeten overhandigd worden aan het hoofd van de plaatselijke politie, ofwel aan een aangestelde afgevaardigde bij de jeugdbescherming.

Nergens staat vermeld dat de gemeentelijke dienst Onderwijs hiervoor dient te zorgen.

Toch blijkt dat sommige inspecteurs de gemeenten aanschrijven met verzoek een modelschrijven te willen bezorgen aan de ouders van niet aangestipte kinderen. In sommige gevallen kan het gaan om meer dan 1.000 kinderen en het aangetekend verzenden betekent tegen de huidige posttarieven een extra-uitgave van 150.000 frank.

1. Kunnen de gemeenten verplicht worden zelf in te staan voor het verzenden van de door een inspecteur overhandigd modelformulier aan de ouders van niet aangestipte kinderen ?
2. Moeten de inspecteurs er zich niet van verzekeren dat alle scholen de gevraagde informatie leveren ? Het blijkt inderdaad dat dit vaak wordt nagelaten.
3. In bepaalde gemeenten volgen een aantal kinderen onderwijs in een andere landstaal. In dit verband vernam ik dan ook graag of de inspecteurs zich ook richten voor hun informatie tot de scholen van het andere taalstelsel of gebeurt dit contact via het departement Onderwijs ?
4. In het verleden bleven steeds een zeker aantal leerlingen niet aangestipt (circa 25 percent) en deden de inspecteurs zelf steekproeven bij de ouders. Werde van deze procedure afgezien ?

Antwoord

De organisatie van de controle op de inschrijving en de schoolbijwoning van de leerplichtigen is uitvoerig beschreven in de circulaire van 15 juli 1983 met kenmerken A5/55/A4/A7/JC.

1. Een alinea van artikel 9 van de gecoördineerde wetten op het lager onderwijs (koninklijk besluit van 20 augustus 1957) zoals gewijzigd bij wet van 8 april 1965, luidt als volgt :

“De waarschuwingen welke men niet heeft kunnen bestellen worden door de inspecteurs of de adjunct-inspecteur overhandigd aan het hoofd der plaatselijke politie of aan dezès afgevaardigde ofwel aan een behoorlijk bij de schooloverheden aangestelde afgevaardigde bij de jeugdbescherming, welke de be-

trokken personen laat opzoeken, ze aanmaant hun kinderen naar school te zenden en de inspecteur kennis geeft van de uitslag zijner bemoeiingen.”

Daaruit blijkt dat de inspecteur zelf de waarschuwingen dient op te zenden en dat de opdracht voor de gemeente slaat op de niet-bestelde waarschuwingen.

2. De inspecteurs willen niets liever dan dat alle gefinancierde en gesubsidieerde scholen de gevraagde informatie leveren. Scholen die tekort schieten worden aangeschreven door de inspecteur-generaal.
3. De gefincancierde en gesubsidieerde scholen in bepaalde gemeenten waar onderwijs in een andere landstaal gevolgd wordt, hebben dezelfde opdracht. De leerlingenlijsten worden aan de bevoegde inspecteur gezonden, ook van het andere taalgebied.
4. In sommige steden zijn er mogelijk een aantal leerlingen niet aangestipt. De controle is omschreven in de circulaires van 30 juni 1983 (Kenmerken A5/A7/55/JC) en van 15.7.1983 (Kenmerken A5/55/A4/A7/JC).

Inspecteurs die steekproeven doen hebben wellicht een goede bedoeling. Maar een controle bij wijze van steekproef is niet sluitend en derhalve niet hanterbaar. Een controle heeft maar zin als die volledig afgewerkt wordt.

Ter informatie kan worden meegedeeld dat thans wordt gewerkt aan een informaticaproject voor een efficiënte controle op de schoolinschrijving van de leerlingen.

Vraag nr. 81 van 3 februari 1994 van de heer P. VAN GREMBERGEN

Gemeenschapsonderwijs – Leerkrachten uit het Hokt, Holt en avondonderwijs (secundair) in hoofdambt, met een beperkte opdracht

In het gemeenschapsonderwijs kunnen leerkrachten wel benoemd worden in het avondonderwijs (HSTL, LSTL), Hokt en Holt voor een gedeeltelijke opdracht. Om een volledige opdracht te bekomen dienen deze mensen dan een aantal uren in een andere school les te geven. In de huidige situatie kunnen zij in het dagonderwijs (secundair) wel enkele uren geven doch kunnen zij in die uren nooit benoemd worden. Zij kunnen enkel voor de aanvullende uren benoemd worden in een school van het avondonderwijs (HSTL, LSTL), Hokt en Holt.

Gezien de huidige crisis in het onderwijs is het mogelijk om in andere scholen nog bijkomende uren te vinden, alhoewel er wel vele mensen in deze scholen lesgeven die in cumul zitten (daarnaast een volledige opdracht hebben in het onderwijs of de privé-sector).

Lijkt het niet aangewezen om de lokale raden te verplichten om bij de aanstelling van tijdelijke leerkrachten eerst voorrang te geven aan hen die deze uren nodig hebben om een volledige opdracht te bekomen en in tweede instantie maar aan hen die deze uren zouden geven in cumul. Ik meen dat door deze regeling

een oplossing kan gegeven worden aan de werkloosheid onder de leerkrachten.

Antwoord

- Met het oog op de bezoldiging door het departement Onderwijs dienen de betrekkingen in het onderwijs bij voorkeur te worden toegekend aan personen die de prestaties kunnen uitoefenen als hoofdamt.
- Pas indien geen geschikte kandidaat kan worden gevonden die de betrokken prestaties als hoofdamt kan uitoefenen, kan op basis van de bestaande reglementaire bepalingen een bezoldiging worden uitgekeerd aan een persoon die met de prestaties wordt belast en ze als bijbetrekking of als overwerk uitoefent.

Op grond van de bepalingen van artikel 10, § 6, van het koninklijk besluit nr. 63 van 20 juli 1982 houdende wijziging van de bezoldigingsregels van toepassing op het onderwijzend en daarmee gelijkgesteld personeel van het onderwijs met volledig leerplan en van het onderwijs voor sociale promotie of met beperkt leerplan, kan immers slechts tijdelijk en uiterlijk tot het einde van het lopende school-, academie- of dienstjaar een wedde, weddetoelage of toelage verleend worden binnen de perken van de bepalingen van de wet van 24 december 1976 voor prestaties die als bijbetrekking of overwerk dienen te worden beschouwd op voorwaarde dat geen andere geschikte kandidaat kan worden gevonden die de betrokken prestaties als hoofdamt kan uitoefenen.

Voormelde wedde, weddetoelage of toelage wordt slechts verleend indien voorafgaandelijk :

- de vacature werd gemeld aan de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding of de Brusselse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding,
- De inrichtende macht op eer verklaart geen andere geschikte kandidaat te hebben kunnen vinden die de prestaties als hoofdamt kan uitoefenen.

De wedde, weddetoelage of toelage wordt verleend voor het personeelslid en voor het ambt en het vak die in de verklaring zijn vermeld voor zover dit personeelslid voldoet aan de gestelde voorwaarden.

Bij elke wijziging in de opdracht van dit personeelslid vervalt evenwel de afwijking en is een nieuwe verklaring noodzakelijk.

Voormelde verklaring dient echter niet te worden afgelegd indien de prestaties slechts vacant zijn voor een periode die de duur van 104 kalenderdagen niet overtreft.

Tegen de toewijzing aan een personeelslid van prestaties die als bijbetrekking of overwerk dienen te worden beschouwd, kan verder verhaal worden ingediend. De voorwaarden hiertoe zijn bepaald in het besluit van de Vlaamse Executieve van 24 maart 1993, bekend gemaakt in het Belgisch Staatsblad van 9 juli 1993.

De persoon die zich benadeeld acht, moet in eerste instantie bij de inrichtende macht tegen de toewijzing bezwaar aantekenen. Indien de inrichtende macht binnen de in voormeld besluit van de Vlaamse Executieve gestelde termijn op het bezwaar niet is ingegaan, kan de betrokkene verhaal indienen bij de Vlaamse minister bevoegd voor het onderwijs.

Het opleggen van verplichtingen aan lokale raden, zoals gesuggereerd door het lid, behoort niet tot mijn bevoegdheid.

Vraag nr. 82 van 4 februari 1994 van de heer M. MAERTENS

Kleuterscholen – Oneigenlijke taak van kleuterleid(st)ers

Sedert kleuters door de scholen ingeschreven mogen worden vanaf de leeftijd van 2 jaar en 6 maanden, worden geregeld kleuters naar school gestuurd die niet zindelijk zijn en dagelijks meerdere malen verschoond moeten worden. Anderzijds wordt door ouders aan de leerkrachten geregeld gevraagd de kleuters overdag medicatie toe te dienen, of zelfs een lichamelijke medische verzorging te geven.

Deze situatie schept niet alleen risico's van sanitaire aard ten overstaan van de andere kleuters, maar behoort tot het vakdomein van sanitaire help(st)ers of verpleegkundigen. Ook al kan worden gesteld, dat in gevallen van overmacht iedere leerkracht wordt verondersteld de eerste sanitaire of medische zorgen te kunnen toedienen, toch blijkt zich hier door de verlaging van de schoolleeftijd en het kostprijsverschil tussen crèches en kleuterscholen een duidelijk groeiend probleem te stellen.

1. Welke onderrichtingen heeft de minister gegeven om aan dit probleem tegemoet te komen ?
2. Heeft de schooldirectie het recht om kinderen op basis van sanitaire of medische overwegingen tijdelijk de school te ontzeggen, zonder dat daarbij het medisch schooltoezicht moet tussenkomen ?
3. Werden via het MST in deze problematiek al onderrichtingen voor ouders en scholen verstrekt en zo ja, welke ?
4. Hebben kleuterleid(st) het recht geregelde sanitaire of medische hulp in deze situatie te weigeren, tenzij het duidelijke occasionele gevallen van overmacht betreft ?

Antwoord

1. Tot op heden zijn geen bijzondere onderrichtingen noodzakelijk gebleken, in de zin van reglementaire voorschriften die het lid vermoedelijk bedoeld, m.b.t. de situaties die het lid als "groeiend probleem" meent te onderkennen. Sedert 1969, en dus bijna al 25 jaar, kunnen kleuters vanaf de leeftijd van 2,5 jaar tot het kleuteronderwijs worden toegelaten. In een normale persoonsontwikkeling wordt ervan uitgegaan dat op deze leeftijd kleuters vol-

doende zindelijk zijn, en ter zake niet langer genoodzaakt zijn tot initiële training. Indien deze training voor individuele gevallen toch nog nodig zou zijn, kan dit erop wijzen dat de betrokken kleuter als onvoldoende rijp moet worden beschouwd om tot het kleuteronderwijs te worden toegelaten.

2. Het behoort niet tot de taken en verantwoordelijkheden van onderwijsgeevenden om kleuters medicatie of andere medische zorgen te verstrekken. Indien een leerling regelmatig, tijdens de schooluren, medische zorgen van welke aard ook moet ontvangen, door bevoegde derden te verstrekken, kan dit reden zijn om betrokkene tijdelijk niet tot de school toe te laten.
3. De bevoegde equipe voor medisch schooltoezicht, die in geen geval medisch-curatieve taken heeft, kan, zoals het begeleidend PMS-centrum in de door het lid geciteerde gevallen worden geraadpleegd door ouders en onderwijsgeevenden, ten einde voor de betrokken kleuters een voor hen passende pedagogische verantwoorde oplossing te overleggen. Vermits dit tot de algemene begeleidingsopdrachten van voornoemde equipes en centra behoort, is het niet opportuun in functie van de door het lid genoemde situaties te voorzien in bijzondere reglementaire onderrichtingen.
4. Voor het antwoord op zijn laatste sub-vraag verwijst ik het lid naar de hiervoor verstrekte antwoorden.

Vraag nr. 84
van 8 februari 1994
van de heer P. HOSTEKINT

Visserijscholen – Fusie

Er circuleren geruchten over een nakende fusieoperatie in het visserijonderwijs. Momenteel bestaan aan onze kust nog vier visserijscholen :

- één gemeenschapsschool in Heist ;
- twee scholen in Oostende : één stedelijke en één vrije katholieke
- één vrije niet-confessionele school, namelijk de koninklijke school Ibis in Bredene

Het totaal aantal leerlingen bedraagt in het visserijonderwijs 160, wat betekent dat geen enkele van die vier scholen voldoet aan de rationalisatienormen. Toch zouden nogal bezwaren bestaan tegen een fusie-operatie, vooral op het vlak van de eigenheid en de spreiding van de huidige scholen.

1. Werd reeds een beslissing genomen over een fusie van deze scholen ?
2. In welke mate werd overleg gepleegd met de inrichtende machten van deze scholen ?
3. Wie wordt de nieuwe inrichtende macht in geval van een fusie ?

4. Hoe zal de personeelssituatie eruit zien na een eventuele fusie ? Wat met het statuut van het personeel ?

Antwoord

Hierbij deel ik het lid mee dat er inderdaad op dit ogenblik in vier visserijscholen aan de kust visserijonderwijs wordt georganiseerd.

Het betreft hier de vrije visserijschool "Pastoor Pype" en de Stedelijke Visserijschool "John Bauwens" in Oostende, het "Koninklijk Werk Ibis" in Bredene en de Zeevisserijschool "De Golfbreker" van het Gemeenschapsonderwijs in Knokke-Heist.

In het Koninklijk Besluit van 30 maart 1982 betreffende de scholengemeenschappen voor secundair onderwijs en houdende het rationalisatie- en programmatieplan van het secundair onderwijs met volledig leerplan werd een artikel 23bis ingevoegd, zoals vermeld in het besluit van de Vlaamse Executieve van 5 juni 1991 houdende de organisatie van het secundair zeevisserijonderwijs, nl. :

art. 23 bis § 1. Voor de instellingen die uitsluitend zeevisserijonderwijs inrichten worden de in de artikelen 18 en 19 vermelde schoolbevolkingsminima per graad of cyclus vastgelegd :

in het secundair onderwijs georganiseerd in toepassing van het decreet betreffende het onderwijs II van 31 juli 1990.

eerste graad	37 leerlingen
tweede graad	<u>30</u> leerlingen
totaal	67 leerlingen

§ 2. De normen zoals hierboven vermeld zijn niet vereist indien de onderwijsinstelling enig is in het net of per net enig wat het karakter van het verstrekte onderwijs betreft.

De hogervermelde scholen zijn met andere woorden niet onderworpen aan een rationalisatienorm.

In antwoord op de gestelde vragen kan ik het volgende meedelen.

1. Over een fusie van deze scholen werd nog geen beslissing genomen.
2. Het overleg met de inrichtende machten is op dit ogenblik nog altijd aan de gang.
3. Hier dient te worden vermeld dat de minister een fusie niet kan opleggen, en evenmin onder andere het provinciebestuur van West-Vlaanderen kan verplichten de inrichtende macht te worden van deze gefusioneerde scholen.
4. Het spreekt vanzelf dat de vermelde problematiek nog ten gronde behandeld dient te worden.

Een globaal akkoord over een mogelijke fusie van hogervermelde instellingen houdt eveneens een oplossing in over de personeelssituatie van alle betrokken onderwijsparticipanten.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 56
van 8 februari 1994
van de heer L. BARBE

De Diepe Straten in Ninove — Bescherming

De procedure tot bescherming van het landschap “de Diepe Straten” in Ninove werd enkele jaren geleden ingezet. Dit initiatief valt toe te juichen, want het gaat hier om één van de mooiste landschappen van de Denderstreek. Bovendien is er ook een historisch belang. Momenteel wordt dit landschap van verschillende kanten bedreigd (uitbreidingsaanvraag van steenbakkerij en aanleg nieuwe gewestweg).

Het beschermingsdossier werd in twee fasen opgesplitst. De eerste fase betreft de voornaamste holle wegen van het gebied. Het ministerieel besluit tot voorlopige rangschikking hiervan is ondertekend, maar er is bij mijn weten nog geen besluit van de Vlaamse regering tot bescherming van dit landschap genomen.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Wanneer bracht de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen advies uit en wat zijn er de belangrijkste punten uit ?

Antwoord

1. Het ontwerp van besluit voor rangschikking als landschap werd door mij ondertekend.
2. De KCML bracht op 23 september 1993 eenparig het volgend gemotiveerd advies uit :

De „Diepe Straten” (Ninove, Haaltert) dient te worden beschermd als landschap omwille van :

de grote (landschappelijk) esthetische waarde

De landschappelijk-esthetische betekenis uit zich in de opname van holle wegen in de wandelroutes van diverse verenigingen. Het monotone uitzicht van het grootschalige landbouwland errond wordt hierbij doorbroken.

(natuur) wetenschappelijke waarde

De holle wegen bevatten vegetaties die met de dag zeldzamer worden in Vlaanderen. Ook de flora ervan herbergt een aantal vrij zeldzame tot zeldzame plantensoorten.

Vraag nr. 57
van 8 februari 1994
van de heer L. BARBE

Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen — Samenstelling

Volgens artikel 2, 9 van het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 betreffende de samen-

stelling, de organisatie, de bevoegdheden en de werking van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen (KCML) van het Vlaams Gewest mogen ambtenaren van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap geen deel uitmaken van de KCML. Dit is terecht, want anders zouden ambtenaren mee het advies bepalen over dossiers die ze zelf behandelen.

Met het ministerieel besluit tot wijziging van het ministerieel besluit van 19 december 1991 houdende samenstelling van de provinciale commissies van de KCML worden veertien nieuwe leden van de provinciale commissies aangesteld. Vier van hen zijn werkzaam bij het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium (IAP). Zij vallen niet onder het in het Executievebesluit voorziene cumulatieverbod dat immers niet geldt voor ambtenaren van Vlaamse openbare instellingen. Politiek gezien is deze beslissing omstreden, want deze 4 nieuwe leden zullen dus moeten advies uitbrengen over dossiers die zij zelf opvolgen.

Waarom heeft de minister deze ambtenaren van het IAP benoemd als lid van een provinciale commissie van de KCML ?

Antwoord

Op 7 januari 1994 heb ik inderdaad in de vervanging voorzien van enkele leden van de vijf provinciale commissies van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen.

Bij de samenstelling van deze commissies op 19 december 1991 werd geen rekening gehouden met het feit dat deze commissies voor landschappen waarvoor de rangschikkingsprocedure wordt opgestart, soms preliminair advies geven. Daarenboven werd bij het besluit van de Vlaamse Executieve van 7 januari 1992 betreffende de samenstelling, de organisatie, de bevoegdheden en de werking van de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen van het Vlaamse Gewest bepaald dat de provinciale commissies voortaan — zoals de centrale commissie — bestaan uit drie afdelingen, met name een eerste afdeling monumenten en stads- en dorpsgezichten, een tweede afdeling interieur en de zich erin bevindende roerende zaken, onroerend door bestemming, en een derde afdeling landschappen.

Om de samenstelling van de provinciale commissies aldus beter af te stemmen op de opdracht van deze commissies heb ik van het feit dat enkele leden vervangen moesten worden, gebruik gemaakt om enkele mensen die zeer goed vertrouwd zijn met het cultuurhistorische aspect van ons landschappelijk patrimonium in deze commissies op te nemen. Hierbij is enkel de competentie van deze leden bepalend geweest. Dat tot de veertien nieuwe commissieleden vier archeologen, al dan niet tijdelijk tewerkgesteld op het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, behoren, is geenszins een probleem. In tegenstelling met wat het lid beweert, brengen zij geen advies uit over dossiers die zij beroepshalve behandelen. Voor de bescherming van archeologische goederen op basis van het decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het archeologisch patrimonium zal immers niet de Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen, maar de nog op te richten Vlaamse Archeologische Raad advies uitbrengen. Daarenboven wens ik te onderstre-

pen dat deze archeologen zeer goed geplaatst zijn om de culturele waarden van een landschap in te schatten.

Ik ben er dan ook rotsvast van overtuigd dat deze vervanging het Vlaams monumenten- en landschapsbeleid door een nog betere adviesverlening enkel maar ten goede kan komen.

Vraag nr. 58
van 16 februari 1994
van de heer J. VALKENIERS

Goederenvervoer via de binnenvaart – Stimuleren door nieuwe werken

Door de onverminderde toename van het vervoer op de weg is de laatste jaren de beleidsoptie ontstaan om het goederenvervoer langs spoor en binnenvaart meer te stimuleren. Het verwondert mij daarom dat van deze optie weinig is terug te vinden in de beleidsnota bij de begroting van 1994 van Openbare Werken, zeker wat de binnenvaart betreft. Niet enkel is er enorme discrepantie tussen het budget voor de wegen (9,8 miljard frank) en het budget voor de binnenvaart (1,3 miljard frank) maar bovendien is in het budget niets voorzien voor echt nieuwe werken.

1. Met geringe financiële middelen zou de competitiviteit tegenover het wegvervoer kunnen worden verhoogd, bijvoorbeeld door verbreding of verdieping van sommige kanalen of aanleg van kaaien. Plant de minister iets in dit verband ?
2. Het kanaal Gent-Brugge-Oostende blijft in zijn laatste kilometers onaangepast zodat de binnenvaart naar Zeebrugge niet kan concurreren met het wegvervoer. Ook voor modernisering van het Albertkanaal is niets gepland. Welke zijn de plannen op dit gebied ?
3. De binnenvaart wordt ook zwaar gehandicapt door havengelden en vaartrechten die tot 15 percent van de vervoerprijs uitmaken. Overweegt de minister niet om deze lasten te doen dalen ?

Antwoord

Het antwoord op deze vraag behoort tot de bevoegdheid van de heer Theo Kelchtermans, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden.

L. DETIEGE

VLAAMSE MINISTER VAN TEWERKSTELLING EN SOCIALE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 15
van 7 februari 1994
van de heer M. DIDDEN

Werkgelegenheid voor jongeren – Profiel van de jonge werkloze

In het kader van het globaal plan worden er maatregelen

genomen om de jongeren beneden de 26 jaar aan het werk te krijgen. In dit verband is het goed een inzicht te hebben in de samenstelling van de groepen jongeren wat hun werkgelegenheid betreft.

1. Hoeveel jongeren ouder dan 26 jaar en jonger dan 30 jaar zijn werkloos ? Ik meen te weten dat ook deze categorie wordt bedreigd door werkloosheid.
2. Welk is de scholingsgraad van deze groep werklozen ?
3. Hoeveel jongeren beneden 25 jaar en tussen 26 en 30 jaar zijn werkloos met een opleiding van hoger onderwijs, dit wil zeggen hoger onderwijs buiten universiteit of aan de universiteit ?

Is het mogelijk mij de meest recente gegevens te bezorgen, zo mogelijk opgedeeld per provincie of per RVA-gewest ?

Antwoord

Gezien het statistische karakter van zijn vraag zal het antwoord rechtstreeks aan het lid overgemaakt worden.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN, WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 47
van 2 februari 1994
van de heer G. ANNEMANS

Internationaal Jaar van het Gezin – Organisatie

Volgens eensluidende berichten zou de organisatie van het Internationaal Jaar van het Gezin voor de Belgische instellingen een ernstig probleem vormen omwille van de gesplitste bevoegdheden ter zake.

Een samenhangend gezinsbeleid is natuurlijk niet geïndiceerd met een staatsvorming naar Belgisch model zoals zeer vele commentatoren reeds hebben opgemerkt naar aanleiding van het totstandkomen van genoemde staatsvorming.

Hoe zijn de institutionele problemen ter zake opgelost ?

Op welke wijze hebben de verschillende bevoegde ministeries en ministers de coördinatie van het Internationaal Jaar van het Gezin in België opgevat ?

Antwoord

Met het oog op de organisatie van het Internationaal Jaar van het Gezin (IJG) in de diverse deelnemende landen, werd door het organiserend comité van de Verenigde Naties in ieder land een nationaal comité aangeduid dat voor de ontplooiing van initiatieven of de coördinatie hiervan instaat. In België werd dit Na-

tionaal Coördinatiecomité opgericht in de schoot van het ministerie van Sociale Voorzorg, dat dus de soms moeilijke taak heeft de initiatieven en activiteiten die in de verschillende gemeenschappen en gewesten gepland zijn, te coördineren. De gemeenschappen zijn autonoom bevoegd voor het gezinsbeleid, maar enkele belangrijke hefboomen hiertoe behoren tot het federale niveau (bv. kinderbijslag). In het uitgebreide Nationaal Coördinatiecomité zijn de gemeenschappen en gewesten vertegenwoordigd door ambtenaren van de bevoegde ministeries. In Vlaanderen is dit de administratie voor Gezin en Maatschappelijk Welzijn. Daarnaast zeten in dit uitgebreid comité een aantal vertegenwoordigers van representatieve gezinsorganisaties van heel het land.

Het beperkte Nationaal Coördinatiecomité bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde ministers, naast de ambtenaren van het ministerie van Sociale Voorzorg die dus een coördinerende rol vervullen. Het is uiteraard de taak van de leden van zowel het uitgebreid als van het beperkt comité ervoor te zorgen dat de gemeenschaps-, gewestelijke of federale initiatieven onder de respectievelijke bevoegdheidspakketten ressorteren. In de Vlaamse Gezinsconferentie bv. wordt materiaal aangebracht dat een beleidsimplementatie op Vlaams niveau moet dienen (huisvesting, verkeer, tewerkstelling, welzijn), wat niet belet dat suggesties naar het federale beleidsniveau toe kunnen worden gesuggereerd (bijvoorbeeld op het gebied van fiscaliteit en sociale zekerheid).

Ik meen te kunnen stellen dat de coördinatie van het IJG totnogtoe vlot verlopen is. De gesplitste bevoegdheden inzake gezinsbeleid vormen overigens ook geen hinderpaal voor het opzetten van gemeenschappelijke initiatieven. Zo bijvoorbeeld vindt van 31 maart-1 april dit jaar een gemeenschappelijk colloquium plaats over „Gezinnen, inkomens en maatschappij”.

Tot slot wil ik wel benadrukken dat de Vlaamse Gemeenschap haar eigen gezinsbeleid op onafhankelijke wijze tot ontwikkeling wenst te brengen. De gestalte die dit beleid concreet moet krijgen, zal stilaan duidelijk worden doorheen de verschillende gezinsconferenties die halfjaarlijks plaatsvinden, en waarvan de eerste, als „Vlaamse opening van het IJG”, plaatsvond op 21 januari jongstleden.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE
REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO,
WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN
EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 33
van 20 januari 1994
van de heer P. VAN GREMBERGEN

Belgisch paviljoen Expo 1993 in Taejon (Korea) — Overheidsopdrachten

Op mijn parlementaire vraag nr. 234 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers aan de minister van Economische Zaken, de heer M. Wathelet, antwoordde de minister :

Rekening houdend met de termijn die ter beschikking stond om het Belgische paviljoen op de tentoonstelling van Taejon te verwezenlijken en in het bijzonder om tot een harmonieuze voorstelling van de gemeenschappen en gewesten te komen, was het uitschrijven van zelfs een beperkte offerte-aanvraag onmogelijk te realiseren”. De commissaris-generaal zou zich “genoodzaakt gezien hebben” om via onderhandse toewijzingen het Belgische paviljoen te realiseren.

2. Het begeleidingscomité, samengesteld uit vertegenwoordigers van de belanghebbende federale en regionale ministeries, ging met die procedure akkoord.
1. Hoe komt het dat de vertegenwoordigers van het Vlaamse ministerie zich in het begeleidingscomité niet verzet hebben tegen de onderhandse toewijzing van de opdracht voor de bouw van het Belgische paviljoen ?

2. Welke werken en voor welke bedragen precies, werden in de overeenkomsten afgesloten met de s.p.r.l. Ciblé uit Verviers (17,8 miljoen frank) gerealiseerd voor rekening van het Vlaams Gewest ? Graag een gedetailleerde opsomming.

Antwoord

1. De Vlaamse regering heeft de optie genomen om deel te nemen aan de internationale tentoonstelling in Taejon voor een budget van maximaal 5 miljoen frank. Dit Vlaamse gedeelte moest duidelijk herkenbaar zijn voor de bezoekers, terwijl het Belgisch paviljoen in zijn geheel een harmonieuze indruk moest geven. De voorbereiding voor het Belgisch paviljoen in Taejon in zijn geheel heeft stelselmatig vertraging opgelopen, zodat het commissariaat-generaal in tijdnood kwam. Het was ook in het belang van de presentatie van Vlaanderen dat op een gegeven ogenblik de beslissing tot een onderhandse aanbesteding werd genomen. De beslissing tegenhouden zou ook voor het Vlaamse gedeelte negatieve gevolgen gehad hebben.
2. In totaal werden door Cible s.p.r.l. voor 1,4 miljoen frank werken uitgevoerd in het Vlaamse gedeelte.

610.000 frank hiervan werd besteed aan dossier- en plankosten (opstelling van offerte-aanvraag, opstelling van algemene en gedetailleerde plannen, algemene synthese, opstelling van de technische dossiers, verdediging van de dossiers, verplaatsingskosten, beheer).

800.000 frank had betrekking op de levering en plaatsing van de bevloering, vervoer, beheer van de werf en onderhoud.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 396
van 24 september 1993
van de heer J. DE MEYER

Geluidshinder door gewestweg A 14 in Sint-Niklaas – Geluidsschermen

Uit meetresultaten van de dienst Wegenbouwkunde-Structuren op 26 februari 1991 en 4 maart 1991 in de omgeving van de Heimolenwijk in Sint-Niklaas, kan worden afgeleid dat het geluidsmilieu er zeer slecht te noemen is.

Op basis van de resultaten van de geluidsmetingen en rekening houdend met het geregistreerde verkeer bieden geluidsschermen hier een oplossing voor de geluidsoverlast.

Kan de minister mij mededelen of het aanbestedingsdossier voor deze werken reeds is klaargemaakt ? Zo ja, op welke plaatsen zijn geluidsschermen gepland en met welke hoogte ?

Wanneer is de aanbesteding voor de werken gepland ?

Hoeveel bedraagt de kostprijs voor de werken ?

Wanneer is de uitvoering van de werken gepland en binnen welke termijn ?

Antwoord

1. Op het geactualiseerd wegenprogramma 1994, dat ik op 16 februari 1994 heb goedgekeurd, rekening houdend met de afwerking van het programma 1993 en de beschikbare kredieten, heb ik voormeld project nominatief voorzien voor 1994 en dit voor een bedrag van 40 miljoen frank. Gelet op het goedgekeurd programma zal nu door de buitendienst Oost-Vlaanderen het aanbestedingsbundel definitief worden samengesteld. De geluidsschermen worden geplaatst langs de E 17 (rijvak richting Kortrijk) ter hoogte van de Heimolenwijk in Sint-Niklaas tussen de N 41 en de omgelegde Heimolenstraat. Het scherm bestaat uit een gedeelte met lengte 200 m en hoogte 3,60 m en een gedeelte met lengte 900 m en hoogte 4,20 m.
2. De aanbesteding van deze werken wordt gepland tegen augustus 1994.
3. De geraamde kostprijs, op basis van het huidig voorontwerp bedraagt 40 miljoen frank.
4. Gelet op voornoemde prognose van de aanbestedingsdatum en de normale goedkeuringstermijn van dergelijk dossier, mag de aanvang der werken gepland worden tegen begin 1995. De normale uitvoeringstermijn bedraagt 1 jaar.

Vraag nr. 400
van 30 september 1993
van de heer L. APPELTANS

Leefbare doortochten in Limburg – Projecten en kredieten

Op 24 september 1992 kondigde de minister tijdens een studiedag in Heist-op-den-Berg aan dat hij voor het bevorderen van de verkeersveiligheid veel heil zag in het verbeteren van de doortochten in woongebieden.

Ook in de begroting 1993 van het departement Openbare Werken en in het driejarenplan '93-'95 werden opties genomen om meer werken uit te voeren in het kader van leefbare doortochten.

1. Welke doortochten worden in Limburg aangepakt in 1993, 1994 en 1995 ?
2. Welke bedragen zijn hieraan verbonden ?

Antwoord

Leefbare doortochten in Limburg

		miljoen frank
1993		
N76	Doortocht Meeuwen	37
N 2	Bilzen - Brugstraat	46
N 73b	Peer - Kerkstraat - Markt - Oudestraat	72
N 80	Doortocht Gingelom, 1ste deel	15
N 763	Maasmechelen - J. Smeetslaan	29
N 712	Overpelt - vak rotonde - Lindelsebaan	10
N76	Diepenbeek - Lutselus le fase Aanbrengen van slemlagen in agglomeraties	10
Totaal		234

Programma 1994 - GWP 16 februari 1994

		miljoen frank
N 77a	Bessemerstraat Lanaken	20
N 730	Dorpsplein Opglabbeek	20
N 754a	Stationnstraat Borgloon	20
N 2/N 730	Markt/Bilzen	12
N 29/N 72a	2de deel Markt Beringen	50
N 719	Koolmijnlaan Heusden-Zolder	30
N 80	Doortocht Gingelom 2e deel	30
N 715	Doortochten Lommel-Kolonie en Lommel-Barrier	25
N 712	Dorpsstraat Overpelt	25
N 71/N 76	Doortocht Hamont	30
N 712	Doortocht Lommel, 2e deel	23
	Aanbrengen van slemlagen in agglomeraties	10
N 80	Doortocht Bevingen	45
N 754	Doortocht Alken	20
N78	Doortocht Ophoven	10
N 747	Doortocht Eksel-Kerkstraat	7
Totaal		377

Het nominatief programma 1995 is op dit ogenblik nog niet bepaald, wel is er een bedrag van ± 250 miljoen frank vooropgesteld in het rollend driejarenprogramma 1993-1995.

De voorstellen voor het driejarenprogramma 1995-1997 worden opgesteld in de 2e helft van 1994.

**Vraag nr. 401
van 1 oktober 1993
van de heer J. DE MEYER**

N 49 Antwerpen -Zelmté - Omvorming tot autosnelweg

In Vlaanderen in Beweging, een uitgave van het kabinet van de minister, lees ik in nummer 3 van september 1993 onder de titel Doden wegen door : “De N 49 en de A 12 : in de volksmond heten ze dodenwegen, een trieste reputatie die ze helaas ook deze zomer hebben bevestigd. Alleen al dit jaar waren beide expresswegen goed voor vijftien dodelijke slachtoffers en

verschillende zwaargewonden. De voornaamste oorzaak van die afschuwelijke balans is bekend : zowel de N 49 als de A 12 hebben de allure van een autosnelweg, maar zijn bezaaid met talloze levensgevaarlijke kruispunten. Het is duidelijk dat de enige doeltreffende oplossing erin bestaat om beide dodenwegen volledig om te vormen tot volwaardige snelwegen.”

In mijn schriftelijke vraag nummer 292 van 8 september 1992 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 2 van 16 november 1992, blz. 64) heb ik reeds gewezen op het belang van de realisatie van deze omvorming tot autosnelweg van de N 49 en op de noodzaak van de verhoging van de kredietverlening. Tevens vroeg ik informatie in verband met concrete projecten.

In het antwoord van de minister wees hij op het feit dat de geplande MER-studie mogelijks de geplande aanpassingswerken aan de N 49 konden beïnvloeden.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?
2. Welke bijkomende beslissingen zijn er genomen sinds september 1992 ?
3. Welke werken zijn ondertussen voltooid ?
4. Welke aanbestedingen hadden plaats of zullen op korte termijn plaatshebben ?
5. Welke zijn de vermoedelijke begin- en einddatum van de onderscheiden werken ?
6. Welke invloed had de MER-studie op de beslissingen ?

Antwoord

1. Het voorgelegd MER-rapport werd eind 1993 door Aminorcel MER niet goedgekeurd en voor aanpassingen en/of aanvullingen terug overgemaakt aan de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer. Momenteel is het betrokken studiebureau bezig met de gevraagde aanpassingen. Er is dus nu nog geen goedgekeurd MER-rapport.

2.1. Door de Verkeertechnische Dienst, tezamen met de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer-buitendienst Oost-Vlaanderen, werd een globaal voorstel uitgewerkt om op korte termijn de verkeersveiligheid op de N 49 in belangrijke mate te verhogen. Dit voorstel omvat :

- het onmiddellijk afsluiten van de middenbermdoorsteken en wegaansluitingen op 8 plaatsen tussen Antwerpen en Maldegem ;
- het verharderen van de laterale weg langs de zuidkant van de N 49 om aldus het fietsersverkeer op de N 49 op voornoemde laterale weg te laten gebeuren ;
- het afsluiten van de middenbermdoorsteken op 5 plaatsen, nadat de Z-laterale weg is aangelegd ;
- het verwijderen van de driekleurige lichtsignalisatie op 5 plaatsen tussen Zelzate en Maldegem en het omvormen van het kruis-

punt tot een rotonde als voorlopige maatregel ;

- het definitief omvormen van het kruispunt N 49-N 498 in Maldegem (einde autosnelweg) tot een rotonde ;
- het afschaffen van het kruispunt N 49-Vakbuurtstraat in Maldegem.

De bovenvermelde maatregelen vergen een investering van 190 miljoen frank.

2.2. Op het programma 1993 werden volgende werken voorzien :

- N 49 in Zwijndrecht-aansluiting laterale industrieweg tussen spoorweg en Canadastraat. Na uitvoering van dit werk wordt dit vak, tussen de R 1 en de R 2, autosnelweg ;
- N 49 vak Zelzate-Eeklo, aanbrengen van betonnen stootbanden, type New-Jersey, langs de middenberm.

2.3. Op het programma 1994 is voorts voorzien :

- N 49 vak Eeklo-Maldegem, aanbrengen van betonnen stootbanden, type New-Jersey, langs de middenberm ;
- N 49 - omvorming tot autosnelweg - aanleg van de verkeerswisselaar N 49-R 1 te Antwerpen.

Punten 3, 4 en 5.

- N 49 te Zwijndrecht - aansluiting laterale industrieweg tussen spoorweg en Canadastraat

aanbesteding : 23 november 1993
aanneming goedgekeurd : 78.985.172 frank
vastgelegd : op programma 1993
vermoedelijke begindatum : april 1994
vermoedelijke einddatum : december 1994

- N 49 vak Zelzate-Eeklo, New-Jersey stootbanden

aanbesteding : 23 maart 1993
aanneming goedgekeurd : 42.695.426 frank
vastgelegd : op 29.07.1993
begindatum : 9 september 1993
einddatum : december 1993

- N 49 vak Eeklo-Maldegem, New-Jersey stootbanden

aanbesteding : november 1993
aanneming goedgekeurd : 41.299.461 frank
vastgelegd : op programma 1994
begindatum : april 1994
einddatum : juni 1994

6. Gezien er nog geen goedgekeurd MER-rapport is, heeft dit dan ook geen invloed gehad op beslissingen dienaangaande.

Vraag nr. 18
van 29 oktober 1993
van de heer J. DE MEYER

Realisatie Verrebroekdok – Respecteren lijn De Bondt

De Vlaamse regering nam de belangrijke beslissing voor de verdere ontwikkeling van de Waaslandhaven, maar ook voor de economische ontwikkeling van het Waasland, om 300 miljoen in te schrijven op de begroting 1994 voor de start van de aanleg van het Verrebroekdok. Uiteraard is er bij de bevolking ook de zorg aanwezig voor de kwaliteit van de leefomgeving. Op welke wijze zal bij de realisatie van het Verrebroekdok rekening worden gehouden met het uitgevoerde MER ?

Daarenboven is er een uitdrukkelijk verlangen aanwezig bij de bevolking om bij deze beslissing de lijn De Bondt te respecteren. Op het gewestplan Sint-Niklaas-Lokeren uitgevaardigd bij koninklijk besluit van 7 november 1978 werd het linkeroevergebied onderverdeeld in twee zones door middel van een lijn die, afgestemd op de grenzen van de kadasterbladen, grosso modo verliep van Verrebroek naar Doel. Deze lijn is sindsdien de lijn De Bondt genoemd naar de naam van de voorvechter ervan, ere-senator F. De Bondt. Volgens de bepalingen van het gewestplan kan de verdere uitbouw van het linkeroevergebied ten zuiden van deze lijn worden voortgezet. Deskundige ambtenaren delen mij mee dat, behalve voor een beperkte oppervlakte in het noord-westen waar er een kleine overschrijding zou zijn (die mogelijks zelfs kan worden gecompenseerd) de lijn De Bondt kan worden gerespecteerd. Kan de minister dit bevestigen ?

Antwoord

Ik ben van mening dat bij de uitbouw van het Verrebroekdok in grote mate rekening moet worden gehouden met de kwaliteit van het leefmilieu.

De bouwheer van het Verrebroekdok is de stad Antwerpen, het Vlaamse Gewest neemt zich voor 60 procent van de bouwkosten te financieren. De voorbereiding van de investering gebeurt nu grotendeels door mijn administratie in samenwerking met de stad Antwerpen en de gemeente Beveren.

Met het oog op het behoud van de kwaliteit van de leefomgeving bij de aanleg en de exploitatie van het Verrebroekdok, werden reeds een aantal maatregelen uitgewerkt waarvan de realisatie gedeeltelijk voor de aanleg van het Verrebroekdok zal geschieden. Deze maatregelen stemmen overeen met de voorstellen opgenomen in het milieu-effectenrapport (MER), dat momenteel wordt opgemaakt.

Eén van deze maatregelen bestaat in de aanleg van een landschapshoevel op de westelijke rand van het haven- en industriegebied, tussen de woonkern van Verrebroek en het Verrebroekdok.

Deze landschapshoevel zal aangelegd worden in overhoogte ten opzichte van de aan te leggen haventerreinen, en zal uitgerust worden met boomaanplantingen en groenvoorzieningen.

Ter informatie deel ik mee dat ik aan mijn administratie gevraagd heb, in samenwerking met de gemeente Beveren, een bijzonder plan van aanleg op te maken voor de westelijke bufferzone van het havengebied.

Voor de toekomstige realisatie van het havengebied rond het verrebroekdok is inderdaad een lokale rectificatie van de lijn De Bondt nodig, zodanig dat aan de haventerreinen omheen het Verrebroekdok een aanvaardbare vormgeving gegeven kan worden. Bovendien moeten er nog ca. 40 ha gronden in het havenuitbreidingsgebied worden onteigend.

De lijn De Bondt zal voor de rest voorlopig gerespecteerd worden.

Vraag nr. 78
van 22 december 1993
van mevrouw V. DUA

Vervanging van een gemeentelijke bouwverordening – Aanslepende goedkeuringsprocedure

Door de gemeenteraad van Evergem werd op 26 maart 1992 een bouwverordening met betrekking tot aanplantingen goedgekeurd ter vervanging van een bestaande politieverordening van 21 juni 1977 met betrekking tot het vellen van bomen. De nieuwe tekst werd opgesteld op basis van de modelverordening opgesteld door het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de commentaren ter zake van de VBSG, waarbij rekening wordt gehouden met gewijzigde wettelijke regelingen onder meer het bosdecreet. Deze bouwverordening werd voor advies doorgestuurd naar de provinciale overheid op 23 april 1992. Naar verluidt werd dit vervolgens doorgestuurd naar de centrale diensten van AROHM voor ministeriële goedkeuring, maar op dit ogenblik werd nog geen beslissing genomen in dit dossier.

Ook voor andere gemeenten blijkt de goedkeuringsprocedure voor dergelijke bouwverordeningen zeer traag te verlopen, waardoor deze niet van kracht kunnen worden.

1. Wat de stand van zaken is met betrekking tot de goedkeuring van de bedoelde bouwverordening van de gemeente Evergem ?
2. Voor hoeveel gemeenten werd reeds een bouwverordening met betrekking tot aanplantingen goedgekeurd door de Vlaamse Regering ?
3. Voor hoeveel gemeenten werd een aanvraag tot goedkeuring ingediend maar waarvoor nog geen definitieve beslissing werd genomen ?
4. Wat de reden is van de aanslepende procedure bij de afhandeling van dergelijke dossiers ?

Antwoord

1. De bouwverordening van de gemeente Evergem

met betrekking tot de aanplantingen is nog in fase van onderzoek op het bestuursruimtelijke ordening.

2. Tijdens mijn ambtsperiode werden er tot op heden 3 bouwverordeningen op beplantingen goedgekeurd (gemeenten Mortsels, Leuven en Brugge). Er zijn mij geen andere aanvragen ter beslissing voorgelegd.
3. Statistische gegevens betreffende binnenkomende aanvragen worden niet bijgehouden door het bestuur Ruimtelijke Ordening.
4. De dossiers worden aan een grondig onderzoek onderworpen en de verordeningen moeten worden geëvalueerd op hun juridische, stedenbouwkundige en praktische toepasbaarheid. Gelet op het groeiend aantal dergelijke dossiers en het beperkt aantal personeelsleden voor deze taken gequalificeerd, is er een vertraging in de behandeling van deze dossiers.

Vraag nr. 87
van 5 januari 1994
van de heer J. DE MOL

Stedenbouwkundig attest – Rechtskracht

Op de vraag nr. 328 van 30 juni 1993 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, nr. 19 van 23 augustus 1993, blz. 984) van de heer L. Martens antwoordde de minister dat een stedenbouwkundig attest nr. 2 werd afgeleverd voor het van kracht worden van de decreten en dat daarmee niet in overeenstemming is, zijn rechtskracht blijft behouden, tenzij de rechten die het heeft doen ontstaan ondertussen zouden vervallen zijn. Op 27 augustus 1993 werd de administratie dit antwoord als richtlijn meegegeven. Een tweede richtlijn van 21 oktober 1993 stelt dat zowel een stedenbouwkundig attest nr. 1 als nr. 2 zijn rechtskracht behoudt. Een derde richtlijn van november 1993 breidt de rechtskracht van de stedenbouwkundige attesten uit tot de aan particulieren afgeleverde adviezen inzake principesaanvragen. Volgens de minister creëren ze dezelfde vastgestelde rechten als die aan de stedenbouwkundige attesten worden voorbehouden. De minister blijkt in deze richtlijnen moedwillig nagelaten te hebben enige juridische basis te geven voor die onwettige toelichting. Het is volgens de constante rechtspraak en volgens alle geconsulteerde juristen duidelijk dat een stedenbouwkundig attest niet vermag dat er op die basis nog een vergunning afgeleverd wordt overeenkomstig een procedure die decretair afgeschaft is. Gezien er in de decreten van 23 juni 1993 geen overgangsbepalingen opgenomen zijn, is de rechtskracht van die stedenbouwkundige attesten beperkt tot het eventueel verkrijgen van schadevergoeding en/of planschade. Die attesten kunnen niet meer gehonoreerd worden met een toepassing van een wettelijke procedure die niet meer bestaat. De bestemming die in het attest vermeld staat blijft gedurende één jaar van kracht. Een attest heeft niet die rechtskracht dat het de bepalingen van de afgeschafte wets- en decreetsartikelen gedurende één jaar van kracht doet blijven. Nieuwe decreetsbepalingen staan hiërarchisch hoe dan ook boven de afgeschafte. Een stedenbouwkundig attest is een individueel toegekende titel die niet kan primeren op decretaire bepalingen.

Op het voorgeschreven formulier II B van een stede-
bouwkundig attest nr. 2 (koninklijk besluit van 22 ok-
tober 1971) staat onder punt 1 van de opmerkingen :
De bovenstaande adviezen worden louter ter inlichting
gegeven. Ze gelden zolang de voorschriften inzake
ruimtelijke ordening niet worden gewijzigd. . .

A fortiori moet hieraan logisch worden toegevoegd dat
die adviezen die attesten maar gelden zolang de wetge-
ving inzake de ruimtelijke ordening niet wordt gewij-
zigd. Het is evident dat decretaire bepalingen de hoog-
ste vorm zijn van voorschriften inzake ruimtelijke orde-
ning. Hieruit dient te worden besloten dat questieuze
attesten door het van kracht worden van de decreten
van 23 juni 1993 niet meer op een wettige wijze kunnen
worden gehonoreerd met een bouw- of verkavelings-
vergunning.

1. Welke is de juridische basis van de drie richtlijnen ?
Kan de minister mij rechtspraak meedelen die stelt
dat afgeschafte wets- en decreetsbepalingen nog
kunnen worden toegepast als er geen overgangsbe-
palingen zijn ?
2. Een stede-
bouwkundig attest kan niet worden aange-
vochten bij de Raad van State. Hoe kan er aldus
dezelfde rechtskracht aan worden gegeven als aan
een bouwvergunning ?
3. Op welke juridische basis stelt de minister een ste-
de-
bouwkundig attest gelijk met een aan particulie-
ren afgeleverd advies inzake principesaanvragen ?
Welke waarde hebben nog de formeel voorgeschre-
ven formulieren voor een stede-
bouwkundig attest volgens het koninklijk besluit van 22 oktober 1971 ?
4. Een stede-
bouwkundig attest nr. 1 geeft alleen een
bestemming aan. Uit het blijven bestaan van die
bestemming laat de minister rechten putten op een
vergunning. Kan daaruit worden besloten dat elke
bouwzonebestemming op het gewestplan recht geeft
op een vergunning ?
5. In het duinendecreet wordt klaar en duidelijk ge-
steld dat de nieuwe bepalingen zelfs de afgeleverde
bouwvergunningen hun rechtskracht ontnemen.
Kan worden geconcludeerd dat, op basis van de
stelling van de minister over de rechtskracht van de
stede-
bouwkundige attesten, ook in de duinen nog
stede-
bouwkundige attesten mogen worden gehono-
reerd met een vergunning, aangezien ze één jaar
hun rechtskracht behouden ?
6. Volgens de wet van 29 juli 1991 mochten alle beslis-
singen gemotiveerd zijn. Wat is de motivatie voor
de drie richtlijnen ?
7. Er werd reeds elders duidelijk aangetoond dat de
minister zijn administratie toelaat met een maximale
soepelheid die decreten toe te passen. Vandaar het
uitblijven van strikte en duidelijke richtlijnen en
onder andere het uitblijven van publikatie van de
uitvoeringsbesluiten in het Belgisch Staatsblad. Hoe
verklaart de minister dan de continue haast met de
richtlijnen over de attesten ?
8. Is het juist dat verbouwingen met lichte oppervlak-
te- en volumeuitbreidingen kunnen worden toegela-
ten in strijd met het decreet indien de nuttige woon-
ruimte binnenin niet vergroot ? Zijn er momenteel

nog andere vormen van maximale interpretatie van
het nieuwe minidecreet mogelijk ?

9. Worden de onwettige richtlijnen ingetrokken ?

Antwoord

1. De juridische basis van de genoemde richtlijnen
vindt steun in artikel 1 van de wet van 28 juli 1976,
waarbij een bepaling wordt toegevoegd aan artikel
63 van de basiswet van 29 maart 1962 betreffende
de ruimtelijke ordening. Deze bepaling wordt niet
afgeschaft noch gewijzigd door de decreten van 23
juni 1993 en blijft derhalve van kracht.
2. Bij afwezigheid van een duidelijke rechtspraak kan
niet a priori worden gesteld dat een stede-
bouwkundig attest niet vatbaar zou zijn voor betwisting bij
de Raad van State.

Het betreft immers een officieel document met een
standpunt van de administratie en ondertekend
door de gemachtigde ambtenaar. Een stede-
bouwkundig attest kan op zich geen aanleiding geven tot
bouwwerken „op het terrein”.

Opdat bouwwerken op het terrein zouden kunnen
plaats hebben is een bouwvergunning nodig. Het
stede-
bouwkundig attest moet, om rechtmatige
bouwwerken tot stand te brengen, een vervolg ken-
nen in een bouwvergunning. Bouwvergunningen
zijn echter ongetwijfeld voor betwisting vatbaar bij
de Raad van State. Men kan derhalve stellen dat
stede-
bouwkundige attesten op zijn minst onrecht-
streeks betwist kunnen worden voor de Raad van
State, via de betwisting van de bouwvergunning
waartoe het attest aanleiding heeft gegeven.

3. Met de principesaanvragen zoals bedoeld in de ge-
citeerde richtlijn aan de administratie worden deze
aanvragen bedoeld welke inhoudelijk kunnen gelijk-
gesteld worden met een aanvraag tot stede-
bouwkundig attest nr. 2. Dit betekent dat de in de prin-
cipesaanvraag verstrekte informatie minstens gelijk-
waardig is aan die van een aanvraag tot stede-
bouwkundig attest nr. 2 en dat het standpunt van de
administratie stede-
bouwkundig en planologisch
minstens evenwaardig is. Het enige verschil kan van
louter vormelijke aard zijn.
4. De bodembestemmingen vermeld in de stede-
bouwkundige attesten nr. 1 dienen in overeenstemming
te zijn met de geldende bepalingen hetzij al naarge-
lang het geval, met de bestemmingen voorzien in
de gewestplannen, de gemeentelijke plannen van
aanleg of verkavelingsvergunningen. Voor de be-
schermdende duingebieden dient daarenboven reke-
ning te worden gehouden met de bepalingen van
het duinendecreet. Een stede-
bouwkundig attest kan
dan ook enkel recht geven op een bouwvergunning,
wanneer aan de door de wet gestelde voorwaarden
is voldaan.
5. Inzake het duinendecreet geldt a fortiori dat geen
bouwvergunning mag worden afgegeven in aansluit-
ing op een stede-
bouwkundig attest, wanneer dit
attest bouwmogelijkheid voorzag, maar gelegen is
in een beschermd duingebied.

6. De motivering voor de geciteerde richtlijnen is gesteund op volgende overwegingen. De bepaling van artikel 63, paragraaf 1, punt 5 houdt in dat een stedenbouwkundig attest rechten doet ontstaan indien binnen de geldigheidsduur van het attest een administratief-rechterlijke daad wordt gesteld die gebaseerd is op de bepalingen van dit attest. Zulke daden zijn bijvoorbeeld het indienen van een bouw-aanvraag, conform de bepalingen van het attest, de verkoop van het perceel, wanneer in de notariële akte de beschrijving van het goed in de notariële akte verwijst naar het stedenbouwkundig attest, de schenking van het goed als in de schenkingsakte verwezen wordt naar het attest, de erfenis als in de erfenisakte verwezen wordt naar het attest; dit alles uiteraard voor zover deze daad (indienen van de bouw-aanvraag, verkoop van de grond, schenking of erfenis) gesteld werd binnen de geldigheidsduur van het attest.

Dit standpunt is logisch omdat het stedenbouwkundig attest op klare en duidelijke wijze het standpunt van de administratie weergeeft, dat bovendien noodzakelijkerwijze rekening moet houden met wettelijke bepalingen (bodembestemming in het gewestplan, eventueel gemeentelijk plan van aanleg, goedgekeurde en nog geldig zijnde verkavelingsvergunningen, het duinendecreet).

De administratieve deontologie vereist dat, mede gelet op de rechtszekerheid, rekening wordt gehouden met deze standpunten, uiteraard binnen de geldigheidsduur van het attest.

Stedenbouwkundige attesten vormen in vele gevallen de basis van beslissingen van particulieren met verstrekkende gevolgen zoals bijvoorbeeld het laten opstellen van bouwplannen door een architect, het inleiden van de procedure van de bouw-aanvraag, de verkoop of schenking van een goed. In dit laatste geval zijn er zelfs vier partijen betrokken bij de handeling, de verkoper, de koper, de notaris en de administratie, op wiens standpunt de betrokken handeling is gebaseerd.

De overheid kan moeilijk stellen dat het enkel gaat om een loutere inlichting zonder enige waarde, gelet enerzijds op de bepalingen van artikel 63 hierboven geciteerd en het deontologische en morele engagement van de overheid. Bovendien kan op basis van de vertrouwensleer (De Bersaques) de burger er rechtmatig van uitgaan dat het stedenbouwkundig attest een recht schept in zijn hoofde.

Het zich onttrekken aan dit engagement zou de overheid plaatsen voor mogelijke veroordeling tot schadevergoeding. In een tijd welke noopt tot uiterste omzichtigheid bij de besteding van de overheids-gelden is het meer dan ooit geboden voorzichtigheid aan de dag te leggen ten aanzien van overheidsbeslissingen die zouden leiden tot onverantwoorde uitgaven. Vermits het hier gaat om „gunstige” stedenbouwkundige attesten en principesaanvragen, welke hoe dan ook rekening moeten houden met de geldende stedenbouwkundige en planologische bepalingen, kan gesteld worden dat het planologisch of stedenbouwkundig nut om het stedenbouwkundig attest of de principesaanvraag niet te honoreren in

de meeste gevallen onbestaande of miniem moet zijn en niet kan opwegen tegen het feit dat de overheid haar aanvankelijk gegeven standpunt moet negeren en daardoor de rechtszekerheid in het gedrang brengen.

Een gelijkaardige redenering geldt uiteraard voor de beslissingen naar aanleiding van principesaanvragen in de zin zoals onder punt 3 is uiteengezet. Ook hier stuit het niet honoreren van een overheidsbeslissing op bezwaren van financiële en morele aard.

7. Er kan geen sprake zijn van „soepelheid”. Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen soepelheid enerzijds en eerbied voor rechtszekerheid en het gegeven woord anderzijds.

Het feit dat de toepassing van de decreten van 23 juni 1993 in de praktijk in de provinciale directies en het hoofdbestuur talrijke vragen oproep en deze vragen betrekking hadden op termijngebonden dossiers, maakte het noodzakelijk dat onverwijld richtlijnen aan de administratie werden verstrekt.

Bovendien wil ik wijzen op de goedkeuring van de besluiten tot uitvoering van de decreten van 23 juni 1993 namelijk het uitvoeringsbesluit van 15 september 1993 met betrekking tot het artikel 87, het besluit van 29 september 1993 betreffende het artikel 88 en het besluit van 30 september 1993 betreffende artikel 79.

Iedereen kan uit de data, waarop deze uitvoeringsbesluiten genomen zijn, alleen maar concluderen dat ze op de normale en passende wijze gevolgd zijn op het goedkeuren van de decreten zelf.

8. Vanzelfsprekend kunnen geen bouwvergunningen worden verleend die in tegenstrijd zijn met de wettelijke bepalingen. Anderzijds kan worden opgemerkt dat wettelijke bepalingen vaak vrij algemeen zijn zodat de ambtenaren vaak genoopt zijn tot interpretatie. De situaties en de stedenbouwkundige gegevens kunnen zo uiteenlopend zijn dat niet alles in richtlijnen en wettelijke teksten kan worden voorzien. Noodzakelijkerwijze geeft elke bepaling aanleiding tot een zekere interpretatieruimte.

Het is onjuist dat zelfs lichte oppervlakte of volume-uitbreidingen kunnen worden toegelaten op de totale bestaande oppervlakten of volumes.

Wel is het zo dat uit de tekst van het decreet afgeleid moet worden dat bij verbouwingen, „verplaatsing” van volumes in aanmerking kan worden genomen, vermits dit inherent begrepen is in de betekenis van de term „verbouwen”. Uiteraard kan het hier niet gaan om fundamentele wijzigingen aan een bouwwerk, die de aard, de architectuur en de volumetrische verhoudingen ervan, totaal zouden wijzigen.

9. Vermits de verstrekte richtlijnen nergens en in hun geheel niet tegen de wet ingaan, maar gesteund zijn op logica en redelijkheid, is er geen enkele reden om deze richtlijnen in te trekken.

10. In zijn vraagstelling geeft het lid zelf aan dat het attest rechten schept. Vermits hij zelf oordeelt dat de rechtskracht van de stedenbouwkundige attesten beperkt blijven tot het verkrijgen van schadever-

goeding en/of planschade, betekent dit dat hij het bestaan van een recht erkent. Het toekennen van een schadevergoeding van welke aard ook veronderstelt de krenking van een recht.

Vraag nr. 88
van 5 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

E 40 en R 4 in Merelbeke – Aanpassingswerken

De nu bestaande toegang van de E 40 - R 4 is eng, gevaarlijk en chaotisch. Dit is vooral te wijten aan bestaande en nog toenemende verkeersdrukte vanuit Merelbeke en aanpalende gemeenten.

Voor een betere en veiligere verkeerscirculatie is de aansluiting aangewezen van E 40 en R 4, gelegen op het grondgebied Merelbeke. Bovendien moet er, volgens sommigen, absoluut een brug worden gebouwd over de E 40, onder andere om de doorgaande verbinding te maken tussen de Heidestraat en de Salisburylaan.

Bij de afwerking van de diergeneeskunde-Campus zal het verkeer er heel druk worden door personeel (\pm 400) en studenten.

Naar verluidt bestaat er een voorontwerp uit 1986.

1. Hoever zijn de plannen gevorderd om bedoelde wegen aan te passen aan de huidige en vooral komende verkeersdrukte ?
2. Wanneer kan de aanvang van de werken worden verwacht ?
3. Op hoeveel worden de werken begroot, respectievelijk de wegenwerken, het plaatsen van een nieuwe brug, bijhorende rioleringswerken, gebeurlijke ontelingen enzovoort.
4. Wie zal dat financieren ?

Antwoord

1. Voor de aanpassing en herschikking van de huidige verkeerscirculatie tussen de E 40 en de R 4 te Merelbeke bestaat inderdaad een voorontwerp uit 1986. Hierbij wordt het lokaal verkeer buiten de eigenlijke verkeersuitwisseling tussen de E 40 en de R 4 gehouden. Daartoe dient een schuine overbrugging over de E 40 te worden gebouwd voor de aan te passen verbinding Salisburylaan-Heidestraat.

De plannen voor het definitief ontwerp (kunstwerk en wegen- en rioleringswerken) dienen nog te worden opgemaakt.

2. Binnen de huidige budgettaire middelen ter beschikking gesteld voor de wegeninfrastructuur kan, gelet op de gestelde prioriteiten voor veiligheid en instandhouding van het bestaand patrimonium, momenteel nog geen jaartal opgegeven worden waarop deze werken zouden kunnen worden voorzien.

3. Een eerste raming op basis van de voorstudie levert volgend resultaat op

miljoen frank

- onteigeningen	5
- voorbereidende werken + uitbraak en aanpassingswerken	2
- grondwerken + riolering	13
- aanleg nieuwe wegen + aanpassing oprit E 40 richting Brussel	30
bouwen van brug over de E 40	50
	<hr/>
	100

4. Gezien het hier een aanpassing van de bestaande verkeerswisselaar R 4/E 40 betreft vallen de werken ten laste van het Vlaamse Gewest.

Vraag nr. 89
van 5 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Leiebekken – Infrastructuur voor sanering

De talrijke en belangrijke investeringen in het saneren van het Leiebekken beginnen, naar verluidt, resultaat op te leveren. Veel blijft er nog te doen en kennelijk dreigt grote vertraging bij de investeringen in het opvangen van het afvalwater, het collecteren en het zuiveren daarvan. Dat leidt tot onderbenutting van de bestaande capaciteit en investeringen, bijvoorbeeld in het Leiebekken.

1. Wat zijn de effectieve investeringen in het Leiebekken in 1993 ?
2. Wat zijn de geplande investeringen voor 1994 ?
3. Hoe ziet de totale planning eruit voor opvangen, collecteren en zuiveren van het afvalwater in het Leiebekken, inclusief de bouw van zuiveringsstations en het inwerkingstellen daarvan ?
4. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de integrale planning bijvoorbeeld voor het Leiebekken, op politiek-bestuurlijk niveau en op administratief vlak ?
5. Wie is bevoegd en verantwoordelijk voor de bestendige evaluatie van het beleid, respectievelijk het beheer ter zake op administratief of dienstenniveau, specifiek in het Leiebekken ?
6. Waarom is het Leiebekken-comité, ondanks de planning, vandaag nog niet operationeel en wat zijn de huidige vooruitzichten ter zake ?

Antwoord

De vraag van het lid inzake de infrastructuur voor de sanering van het Leiebekken valt niet onder mijn bevoegdheid, maar onder deze van mijn collega de heer N. De Batselier, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting.

Vraag nr. 95
van 12 januari 1994
van de heer M. CAPOEN

Tracé A 19 – Gewestplan

Op mijn parlementaire vraag nr. 344 van 20 juli 1993 antwoordde de minister dat het in de huidige stand van zaken voorbarig zou zijn om het tracé van de A 19 Ieper-Veurne definitief uit het gewestplan te schrappen. Volgens de minister is het immers aangewezen te wachten op de openstelling van de Kanaaltunnel en de autoweg A 18, vooraleer uitspraak te doen over de A 19. Uit de analyse van de verkeersstromen zal dan blijken wat uiteindelijk dient weerhouden.

Inmiddels is het 1,100 ha groot komgrondegebied van Lampnisse (Diksmuide) definitief beschermd als landschap bij ministerieel besluit van 24 november 1993. Het tracé van de autoweg A 19 op het gewestplan doorsnijdt precies dat thans beschermde gebied.

1. De vraag rijst uiteraard of het behoud van het tracé op het gewestplan thans nog verder verdedigbaar is, precies omwille van de bescherming van het komgrondegebied ?
2. Is het nog mogelijk een autoweg aan te leggen door dit beschermd landschap ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?
3. Gezien de bepalingen die met het beschermingsbesluit gepaard gaan, welke instantie moet of kan dan (bijkomende) toestemming verlenen tot het aanleggen van de autoweg ?

Antwoord

1. Door het bestuur Ruimtelijke Ordening werd in het kader van de procedure in voorbereiding van het klasseringsbesluit een formeel ongunstig advies uitgebracht omwille van de tegenstrijdigheid met de voorzieningen van de gewestplannen Diksmuide-Torhout en Veurne-Westkust, vastgesteld bij Koninklijk besluit respectievelijk van 5 februari 1979 en 6 december 1976.

Hierbij werd tevens verwezen naar de arresten van de Raad van State, nrs. 34062 en 34063 van 15 februari 1990 die zich kritisch opstellen m.b.t. een dergelijke handelwijze waarbij het klasseringsbesluit zich in de plaats stelt van een verordenend bestemmingsplan.

Het tracé van de A 19 staat ingetekend in de drie betrokken gewestplannen (Ieper, Veurne-Westkust en Diksmuide-Torhout) als een aan te leggen hoofdverkeersweg.

In functie van het verder onderzoek van het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen zal worden uitgemakt of de betrokken gewestplannen in herziening worden gesteld om de opties inzake de A 19 te herzien.

2. De eigendomsbepalingen bij het rangschikkingsbesluit van het komgrondegebied in Diksmuide bevatten de algemene bepaling dat "het aanleggen

van wegen en paden" verboden is. Een dergelijke verbodsbepaling geldt evenwel niet in absolute zin. Met toepassing van artikel 6 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van Monumenten en Landschappen kunnen "verboden werken" bij een later besluit van de Vlaamse minister, die bevoegd is voor de landschappen, worden toegelaten.

3. De procedure die voor het verlenen van een toelating is voorgeschreven, wordt geregeld door het Besluit van de Vlaamse regering van 17 oktober 1984 (Belgisch Staatsblad van 15 februari 1985).

Vraag nr. 97
van 12 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Aanleg van rotonden – Stand van zaken

De jongste twee legislaturen wordt uitdrukkelijk en consequent gekozen voor ronde punten op Vlaamse wegen.

In aansluiting op mijn vraag van 27 augustus 1993 zou ik willen vernemen :

1. het aantal aangelegde ronde punten in 1992 en 1993, naar aard van de weg en grootte van het ronde punt ;
2. het aantal ronde punten dat aanbesteed werd en nog niet uitgevoerd kon worden ;
3. het aantal ronde punten in uitvoering ;
4. het aantal geplande ronde punten, waar en wanneer uitvoerbaar ?

Antwoord

Gezien het vele onderzoekswerk dat deze vraag vereist, is het niet mogelijk om alle gevraagde gegevens te verzamelen tegen de gestelde termijn.

De opzoekingen werden aangevat en de resultaten ervan zullen zo spoedig mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 98
van 12 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Rotonden – Kosten

Ik zou het zeer op prijs stellen te vernemen :

1. de reële, respectievelijk de normkost per rond punt, naar grootte, aantal aansluitende wegen, bij totaal nieuwe aanleg, respectievelijk aanleg op een bestaand kruispunt ;
2. de mogelijkheden, respectievelijk de kosten van opbouw van een rond punt op een bestaand wegdek ?

Antwoord

Gezien de aard van de vraag, is het niet mogelijk om

de gevraagde gegevens binnen de gestelde termijn te bezorgen.

De nodige gegevens worden verzameld en zullen zo vlug mogelijk worden meegedeeld.

Vraag nr. 99
van 12 januari 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Wegen werken – Schadevergoeding aan handelaars

In antwoord op vraag nummer 212 van 25 juli 1990 van kamerlid L. Peeters in verband met de schadevergoeding, die handelaars eisen na werken aan de openbare wegen uitgevoerd, heeft de minister de te volgen procedure geschetst.

Mag ik vernemen hoeveel verzoeken tot schadevergoeding bij het Vlaamse Gewest, in haar hoedanigheid van opdrachtgever, zijn ingediend vanaf 1989 ?

In hoeveel gevallen werd een vergoeding uitgekeerd ?

Bestaat de mogelijkheid – analoog aan hetgeen destijds in de federale wetgeving was voorzien – ter vergoeding van geleden schade aan gedupeerden die leningen aangaan, rentevermindering toe te kennen ? Zo ja, in hoeveel gevallen werd daartoe sinds 1989 overgegaan ?

Antwoord

Bij de administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer werden sinds 1989 zes verzoeken tot schadeloosstelling ingediend. Twee verzoeken werden administratief afgewezen. In geen van de vier resterende verzoeken werd een vergoeding uitbetaald doch deze zaken zijn nog niet afgehandeld.

De laatste alinea van de vraag wordt dan ook ontkenkend beantwoord.

Vraag nr. 100
van 12 januari 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Stormschade aan gewestwegen en herstel door gemeenten – Terugvordering van de kosten

Volgens een zekere interpretatie is het opkomen van storm en de daaruit voortkomende schade een zogenaamd toevallige toestand. Dit betekent dat de gemeentebesturen, die voor veiligheid en verkeer moeten instaan voor alle wegen in hun gemeente, ongeacht tot welk domein van de overheid zij behoren, de door hen gemaakte kosten niet kunnen recupereren op het gewest, zelfs niet als het om gewestwegen gaat.

Mag ik vragen in hoeveel gevallen door gemeentebesturen een vordering is ingediend voor de gemaakte onkosten, meer bepaald herstel van gewestwegen, opruimen van takken en bomen, eigendom van het gewest enzovoort.

Welk gevolg heeft de administratie er aan gegeven ?

Aan welke gemeenten werd voor welk bedrag sinds 1989 een vergoeding uitbetaald, binnen de aangehaalde problematiek.

Antwoord

Er zijn sedert 1989 bij de Administratie Wegeninfrastructuur en Verkeer, door de gemeentebesturen geen vorderingen indiend voor de eventueel gemaakte onkosten voor herstel van gewestwegen, opruimen van takken en bomen enzovoort op de gewestwegen als gevolg van stormschade.

Vraag nr. 101
van 14 januari 1994
van de heer L. GOUTRY

Kanaal Gent-Oostende – Waterafvoercapaciteit ter hoogte van Brugge

Ook de streek ten zuiden van Brugge had met overstromingen te kampen ten gevolge van de hevige neerslag eind december 1993 en januari 1994. Zo stond een gebied van ongeveer 200 ha blank omdat de pompinstallatie aan de Legeweg in Oostkamp noodgedwongen stil lag. Het peil in het kanaal Gent-Oostende stond dermate hoog dat overpompings in deze waterweg onmogelijk was. Ter hoogte van de wijk Gevaerts stroomde het water over de kanaaldijken. Meer nog, in verschillende waterlopen die normaal in dit kanaal lozen, werd water gestuwd zodat woningen onder water liepen en andere werden bedreigd.

De betrokken diensten dienden vast te stellen dat het afvoervermogen van deze waterweg te wensen overliet. Die ontoereikende capaciteit kon echter onmogelijk te wijten zijn aan de uitzonderlijke neerslag. Steevast werd gewezen naar de sasinrichting ter hoogte van de Dampoort in Brugge waar onlangs werken zouden zijn uitgevoerd die een vermindering van de sectie tot gevolg hebben gehad. Beweerd wordt dat de vloer zou zijn verhoogd.

Kan de minister mij hierover uitsluiting geven ? Graag had ik ook vernomen op welk debiet het kanaal in kwestie berekend is zowel opwaarts als afwaarts van Brugge en welk debiet de sluisinrichting aan de Dampoort in Brugge per etmaal kan verwerken.

Ten slotte zou ik willen vernemen welke maatregelen in overweging worden genomen om een herhaling van dergelijke toestanden te vermijden.

Antwoord

Het afvoervermogen van het kanaal Gent-Oostende is maximaal 20 m³/sec waarbij rekening gehouden wordt dat het waterpeil te Brugge maximaal met 40 cm mag stijgen boven het normale peil van + 5,67 m (TAW).

De intensiteit van de neerslag en het aanhoudende karakter hebben de waterpeilen uitzonderlijk hoog doen stijgen in alle kanalen en rivieren met de gekende gevolgen. Op de laagste punten, zoals bijvoorbeeld ter hoogte van de wijk Gevaerts in Oostkamp en tussen de Kruispoort en Dampoort in Brugge, trad het water buiten zijn oevers.

De beheersing van het waterpeil in Brugge gebeurde hoofdzakelijk via de Keizerinnestuw, de binnenvestingsgracht, de Guldenvliesstuw en het Waggelwater. Bij normaal waterpeil bedraagt het debiet aan de Keizerinnestuw 24 m³/sec. Ook via de Dampoortsluis kan water worden geloosd. Het debiet door de verlaten bedraagt 18 m³/sec wanneer de scheepvaart stilgelegd wordt.

De onlangs uitgevoerde werken aan de Dampoort in Brugge, waarbij de vloer verhoogd is, betreft de herstellingswerken aan het bovenhoofd van de oude Dampoortsluis. Deze werken zijn in uitvoering in het kader van de bouw van de nieuwe brug ter plaatse aan dit havenhoofd. De oude Dampoortsluis is sedert jaren buiten gebruik voor de waterafvoer.

Er wordt in overweging genomen om de afvoer enigszins te verhogen door de oude Dampoortsluis in te schakelen voor de waterafvoer in uitzonderlijke toestanden. Hierbij dient er echter rekening mee te worden gehouden dat in dat geval de reien dienen gebruikt te worden en dat de waterkwaliteit van het kanaal Gent-Brugge niet altijd voldoet aan de waterkwaliteit der Brugse reien.

Een goede oplossing voor Brugge is het bouwen van een keersluis in Beernem. Daarmee wordt Brugge definitief beveiligd tegen opstuwend water vanuit Gent met dien verstande dat de huidige afvoermogelijkheden naar zee behouden blijven.

Inmiddels heeft de Vlaamse regering op 2 februari 1994 beslist over te gaan tot de uitvoering van een noodplan voor waterbeheersing. Dienovereenkomstig werd de burgerlijke bouwkunde van de keersluis te Beernem ingeschreven op het programma voor 1994.

Vraag nr. 104
van 14 januari 1994
van de heer L. BARBE

Brug over de Dender in Ninove – Problemen

In Ninove zijn er regelmatig problemen met de brug over de Dender tussen de D. de Bodtkaai en de Graanmarkt. Deze brug ligt zo laag dat bij hoog water de brug omhoog gehaald moet worden. Dit veroorzaakt uiteraard heel wat verkeersproblemen. Op 100 meter van deze brug ligt de brandweerkazerne. Wanneer de brug is opgehaald, worden de interventiemogelijkheden van deze hulpdienst bemoeilijkt. Elk tijdverlies kan uiteraard zware gevolgen hebben.

1. In welke mate is het mogelijk aanpassingswerken te doen zodat deze brug **Op** een hoger niveau ligt en het dus minder dikwijls nodig is de brug op te halen ? Bestaan hier al plannen voor ?
2. Hoeveel dagen en/of uren werd deze brug in 1992 en 1993 opgehaald zodat ze onbruikbaar was voor het verkeer ?

Antwoord

1. Een eventuele verhoging van de brug moet kaderen in een globaal aanpassingsplan van stedelijke wegen. Dit heeft relatief zware financiële gevolgen.

Liever dan op dit ogenblik de gevolgen van de hoge waterstanden te bestrijden, opteer ik voor het nemen van maatregelen om de waterafvoer te verbeteren zodat de frequentie van het ophalen van de brug kan verminderen.

Het vernieuwen van de stuwten op de Dender is hierbij de prioritaire maatregel.

2. Hierna volgen de dagen en uren gedurende dewelke de brug in Ninove in 1992 en 1993 omhoog heeft gestaan.

1992

26.03	vanaf 16u30 tot	27.03	09u00
01.05	vanaf 16u00 tot	01.05	23u30
03.06	vanaf 24u00 tot	05.06	07u00
04.07	vanaf 05u30 tot	05.07	09u30
17.11	vanaf 09u30 tot	18.11	08u30
26.11	vanaf 10u00 tot	27.11	05u30
02.12	vanaf 23u00 tot	06.12	09u30
07.12	vanaf 06u30 tot	08.12	08u30
12.12	vanaf 07u30 tot	13.12	06u00

1993

11.01	vanaf 09u00 tot	13.01	11u30
27.01	vanaf 07u00 tot	28.01	10u30
29.01	vanaf 16u30 tot	30.01	14u00
14.11	vanaf 07u30 tot	15.11	17u45
13.12	vanaf 04u00 tot	14.12	08u45
19.12	vanaf 12u30 tot	25.12	10u45
26.12	vanaf 07u00 tot	26.12	08u00
31.12	vanaf 03u00 tot	04.01.94	09u30

Vraag nr. 107
van 14 januari 1994
van de heer J. DE ROO

Mestactieplan en Groene Hoofdstructuur – Naleving

1. Welke dienstnota's, onderrichtingen en/of omzendbrieven stuurde u naar de betrokken administraties om bij de behandeling van en/of te verlenen adviezen betreffende bouw- en milieuvergunningen geen rekening te houden met de gegevens van het Mestactieplan en de Groene Hoofdstructuur ?
2. Welke dienstnota's, onderrichtingen en/of omzendbrieven stuurde u naar de betrokken administraties om bij de behandeling van en/of te verlenen adviezen betreffende bouw- en milieuvergunningen rekening te houden met de gegevens van het Mestactieplan en de Groene Hoofdstructuur ?

Antwoord

Aangezien het Mestactieplan en de Groene Hoofdstructuur zich nog in de fase van voorbereiding bevinden en zij dus geen rechtsbasis vormen voor het al dan niet verlenen van vergunningen, bestaan totnogtoe geen dienstnota's, onderrichtingen en/of omzendbrieven naar mijn administraties, om bij de behandeling van en/of te verlenen adviezen betreffende bouw- en milieuvergunningen, hetzij wel degelijk rekening te houden met, hetzij geen rekening te houden met het in voorbereiding zijnde Mestactieplan en de ter studie zijnde Groene Hoofdstructuur.

Vraag nr. 115
van 18 januari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Stadsbestuur van Gent — Erkenning van een eentalig Franse vereniging

Het stadsbestuur van Gent vond het nodig over te gaan tot de officiële erkenning als socio-culturele vereniging van de eentalig Franse feitelijke vereniging *Connaissance et vie d'aujourd'hui*.

Dit houdt onder meer in dat deze club op zijn minst een beroep zal kunnen doen op logistieke steun vanwege de stadsdiensten.

Is de minister van mening dat het in het Vlaanderen van vandaag nog kan dat eentalig Franse verenigingen erkend, ondersteund en gesubsidieerd worden ?

Is er hier geen sprake van een overtreding van de taalwetten ? De ambtenaren die eventueel een advies moeten uitbrengen over de activiteiten van *Connaissance et vie d'aujourd'hui* worden niet verondersteld Frans te kennen.

Antwoord

De vraag van het lid heeft een specifieke aangelegenheid op het oog.

Ik vraag dan ook de gouverneur van Oost-Vlaanderen hieromtrent een onderzoek in te stellen.

Ik heb ter zake eveneens advies gevraagd aan de Vaste Commissie voor Taaltoezicht.

Ik verneem ook nog dat eenzelfde vraag door een gemeenteraadslid bij de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie is aanhangig gemaakt.

Ik zal niet nalaten het lid per brief op de hoogte te houden.

Vraag nr. 119
van 20 januari 1994
van de heer A. VERLINDEN

Oude watermolen op de Diestsesteenweg in Aarschot — Verkrotting van de onteigende gebouwen en onveiligheid voor fietsers

De oude watermolen met bijhorend huis, hangar en grond op de Diestsesteenweg in Aarschot werd jaren geleden onteigend. Er werd inderdaad een plan opgevat tot het doortrekken van het fietspad op de Diestsesteenweg van Rillaar naar Aarschot, dat ter hoogte van deze oude watermolen, waar zich tevens een versmaling van de rijbaan voordoet, op een onveilige manier afgeleid wordt naar een deel van deze versmalde rijbaan. Ondertussen staat deze eigendom volledig te verkrotten en kan zelfs een gevaar opleveren, zeker voor spelende kinderen. Ik pleit er dan ook voor dat dit fietspad zo snel mogelijk wordt doorgetrokken, vooral wegens het bestaand gevaar voor fietsers, voor een niet onbelangrijk deel bestaand uit schoolgaande jeugd. Wat de afbraak van het huis en hangar, met eventueel

behoud van de restanten van de oude watermolen indien hiervoor plannen van restauratie bestaan, betreft, pleit ik voor een onmiddellijke uitvoering.

1. Kan de minister mijn voorstel tot onmiddellijke afbraak van dit huis en aanhorigheden, uitgezonderd eventueel de restanten van de oude watermolen zelf, in overweging nemen ?
2. Wanneer zal de rechtekking van het fietspad op de Diestsesteenweg komende van Rillaar naar Aarschot worden uitgevoerd, rekening houdend met het bestaand gevaar voor deze zwakke weggebruikers ?

Antwoord

1. De eigendom waarop de Oude Watermolen langs de Diestsesteenweg in Aarschot zich bevindt, werd onteigend voor de wegmodernisering van de N 10 en voor de aanleg van een vrijliggend fietspad. Wegens kredietbeperkingen en omwille van andere prioritaire ontwerpen werden deze werken nog niet in het programma opgenomen.
2. Op vraag van het bestuur van Monumenten en Landschappen zal het molenhuis bewaard blijven. Het woonhuis dient te worden afgebroken ter modernisering van de weg en het fietspad aan te leggen. Vermits molen- en woonhuis aan elkaar gebouwd zijn dienen afbraak van het woonhuis en restauratie van het molenhuis gelijktijdig te gebeuren. Het is dus aangewezen dat deze werken worden uitgevoerd door de instantie die in de toekomst het molenhuis zal beheren.

Gezien er geïnteresseerden zijn voor dit molenhuis zal door de administratie het nodige worden gedaan ter overdracht en verkoop van het molenhuis en aangrenzende overschotten. Zodra deze procedure voltooid is zullen de nodige aanpassingswerken worden uitgevoerd. Daarna kan het fietspad worden aangelegd.

Vraag nr. 120
van 20 januari 1994
van de heer A. VERLINDEN

A 2 rond Aarschot — Aanbrengen van geluidsschermen tot Ro tselaar

Bij de aanleg van een autosnelweg kan het leven van de omwonenden zwaar worden belast. Zo ook voor heel wat bewoners van Groot-Aarschot sinds de bouw van de A 2. Op sommige plaatsen werd de geluidslast merkkelijk verzacht door het plaatsen van geluidsschermen. Uiteraard vinden alle omwonenden van de A 2 dat ze daar recht op hebben. Naar verluidt heeft de minister echter besloten met de plaatsing van deze geluidsschermen te stoppen en heeft hij gepland om een bovenste laag van het beton te laten afschrapen, hetgeen een geluidsverminderend en zelfs geluidsdempend effect zou hebben.

1. Welk is de preciese planning voor deze werken en wanneer zullen de werken worden aangevat ?
2. Wordt deze technische ingreep toegepast voor gans

de streek van het Aarschotse, inbegrepen het deel van de A 2 grenzend aan Gelrode, waar een aanzienlijk aantal bewoners deze geluidshinder onverdraaglijk vindt ?

3. Zit de mogelijkheid erin dat deze werken tot aan de geluidsschermen in Rotselaar zouden plaatsvinden, waardoor uiteraard iedereen tevreden zou zijn ?

Antwoord

1. De werken tot het uitvoeren van een oppervlaktebehandeling op de betonverharding van de A 2-autosnelweg zijn goedgekeurd en werden toegestuurd aan de aannemer. De werken nemen een aanvang in maart en zullen voltooid worden binnen een contractuele uitvoeringstermijn van 35 kalenderdagen.

2. Deze werken worden uitgevoerd op het grondgebied Bekkevoort en Rillaar tussen kmpt.

58.000-58.275 (links en rechts)
58.400-58.800 (links)
58.600-58.800 (rechts)
59.150-60.000 (links en rechts)
60.500-61.400 (links en rechts)
63.100-64.400 (links en rechts)

De werken werden tot deze plaatsen beperkt wegens de begrenzing van de kredieten en volgens de gemeten waarden in verband met geluidshinder. De huidige werken situeren zich in het Aarschotse, niet over de ganse lengte en ook niet in Gelrode.

3. Binnen het algemeen programma voor bestrijding van de geluidshinder en de kredieten die hiervoor ter beschikking worden gesteld en afhankelijk van de werkelijke vastgestelde geluidshinder kan er in de toekomst worden overwogen om een oppervlaktebehandeling op nog andere wegvakken van de A 2-autosnelweg toe te passen.

Vraag nr. 121 van 20 januari 1994 van de heer J. DE ROO

Mestactieplan en Groene Hoofdstructuur – Juridische waarde bij de behandeling van bouw- en milieuvergunningen

Schepencolleges en bestendige deputaties krijgen bij de behandeling van bouw- en milieuvergunningen adviezen van administraties waarbij verwezen wordt naar de inhoud en de gegevens van het Mestactieplan en de Groene Hoofdstructuur, die beide nog geen enkele juridische waarde hebben. Heeft een schepencollege of een bestendige deputatie het recht of de plicht deze adviezen te verwerpen ?

Antwoord

1. Ik verwijs het lid in eerste instantie naar het antwoord op zijn vraag nr. 107 van 14 januari 1994.
2. Deze „plannen” zijn wel bedoeld om een visie over

een bepaald gebied of bepaalde regio te geven, doch zijn momenteel niet afdwingbaar, daar ze juridisch nog in enige wet- of decreetgeving of besluitvorming opgenomen zijn.

Vraag nr. 122 van 20 januari 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Nieuw spoorwegstation in Liedekerke – Omstreden vestigingsplaats

Kan de minister mij een stand van zaken geven van de inplanting van het nieuwe spoorwegstation te Liedekerke ?

Hoever staat het met de uitwerking van het gedetailleerd voorstel waartoe op 13 mei 1992 werd beslist (cf. het antwoord op mijn vraag nr. 310, Vragen & Antwoorden, Vlaamse Raad, 1992-1993, Nr. 17 van 12 juli 1993).

Wanneer zal het gedetailleerd voorstel worden voorgelegd ?

Is er reeds enig overleg gepleegd tussen de Vlaamse regering en de bevoegde federale minister over de mogelijke inplanting van het spoorwegstation in Liedekerke ?

Antwoord

Ik deel het lid mee dat mij nog geen inplantingsvoorstel werd voorgelegd, en dat er evenmin sinds de plenaire vergadering van 13 mei 1992 enig overleg ter zake heeft plaatsgevonden.

Uit ingewonnen inlichtingen blijkt dat de inplanting van het stationsgebouw en de inrichting van de stationsomgeving nog het voorwerp uitmaken van studie op gemeentelijk niveau, zodat nog niet bepaald kan worden wanneer de gedetailleerde voorstellen van bijzondere plannen van aanleg zullen voorgelegd worden.

Overleg met de bevoegde federale minister heeft niet plaatsgevonden. In dit verband dient te worden opgemerkt dat op 4 november 1993 (Belgisch Staatsblad van 28 januari 1994) op voordracht van de heer Coëme, minister van Verkeerswezen en Overheidsbedrijven, een koninklijk besluit tot onteigening van bepaalde percelen voor de oprichting van een nieuw stationsgebouw werd getroffen. Dit besluit kwam tot stand zonder overleg met mijn administratie.

Vraag nr. 123 van 20 januari 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

N 208 tussen Denderleeuw en Affligem – Stand van zaken

In antwoord op mijn vraag nr. 395 (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, Nr. 1 van 3 november 1993) over de aanleg van de N 208 tussen Denderleeuw en Affligem, antwoordde de minister dat er voor Liedekerke en Affligem nog heel wat innemingen dienden te gebeuren.

1. Kan de minister mij meedelen hoever het met de innemingen van deze betrokken gemeenten staat ?

Op 28 september 1993 heeft de aanbesteding plaatsgehad voor de realisatie van het eerste deel, nl. vak Thontlaan (Denderleeuw)-Stationsstraat in Liedekerke. Het begin van deze werken mogen we verwachten in het voorjaar van 1994.

2. Kan de minister mij meedelen op welke datum deze werken worden aangevat ?

Voor het tweede deel Stationsstraat (Liedekerke)-A 10-E 40 autosnelwegencomplex in Affligem is de aanbesteding voorzien voor 1995.

We kunnen dus nu al stellen dat de realisatie van de expressweg N 208 méér dan 10 jaar in beslag zal nemen.

Antwoord

1. De reeds uitgevoerde onteigeningen voor de aanleg van de tweede fase van de N 208, vak Liedekerke (Stationsstraat)-Affligem (autosnelwegencomplex A 10/N 208) op grondgebied van de gemeente zijn :

1. Liedekerke : 59 van de 72 innemingen ;
2. Ternat : 8 van de 8 innemingen ;
3. Affligem : 5 van de 29 innemingen.

2. De werken voor de eerste fase van de N 208-vak Denderleeuw (Thontlaan)-Liedekerke (Stationsstraat) worden aangevat op 21 februari 1994.

3. De werken voor de tweede fase van de N 208-vak Liedekerke (Stationsstraat)-Affligem (autosnelwegencomplex A 10/N 208) zijn voorzien op het programma 1995. De aanbesteding zal doorgaan eind 1994.

Vraag nr. 124 van 20 januari 1994 van de heer E. VAN VAERENBERGH

Goedgekeurd verkavelingsplan – Wijzigingen en bijkomende voorwaarden

1. Kan een BPA een goedgekeurd verkavelingsplan, verkregen in hoger beroep, wijzigen ?
2. Kan de gemeente als bijkomende voorwaarde bij een verkaveling eisen dat de verkavelaar gratis 10 percent van de kavels afstaat aan de gemeente ?

In bevestigend geval : moet dit dan geschieden met een gemeentelijk reglement goedgekeurd door de gemeenteraad ?

Moet dit reglement door de hogere overheid worden goedgekeurd ?

Antwoord

1. Wanneer een BPA wordt opgemaakt krachtens de in de stedenbouwwet voorziene speciale procedure (artikel 43 van de stedenbouwwet), kan dit BPA een

verkaveling wijzigen. Evenwel dient ermee rekening te worden gehouden dat dit eventueel zou kunnen aanleiding geven tot een planschade-eis.

2. De gemeente kan aan een verkavelingsaanvraag lasten verbinden, doch deze mogen de normale last niet overschrijden. Wat dit inhoudt dient geval per geval nagegaan te worden, zowel feitelijk als juridisch. Een goedgekeurde, niet vervallen verkaveling echter heeft rechten doen ontstaan. Deze kunnen niet zomaar ongedaan gemaakt worden. Dus, indien met “bijkomende voorwaarde bij de verkaveling” bijkomende lasten, na eerdere afgifte van de verkavelingsvergunning worden bedoeld, dan is dit onmogelijk.

Vraag nr. 127 van 24 januari 1994 van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Autowegen – Beleid inzake gebruik en nieuwe investering inzake verlichting

Kortelings verscheen in de Financieel Economische Tijd het bericht dat er nieuwe, hogere en minder verlichtingspalen op onze autowegen komen.

Daarmee wordt, meen ik, een bericht bevestigd dat al in mei van vorig jaar bekendgeraakte.

In antwoord op een eerdere schriftelijke vraag die ik hieromtrent stelde motiveerde de minister zijn beslissing ondermeer met de overweging dat in tegenstelling tot andere Europese landen de autoweg in Vlaanderen veelvuldig wordt gebruikt als lokaal verbindingsmedium.

Anderzijds heb ik menen te verstaan dat de Vlaamse regering, in navolging van de Waalse overheid, het wegennet voortaan zou gaan catalogeren in verschillende categorieën : wegen voor grote snelheden, interstedelijke wegen en lokale wegen.

Als dat zo zou zijn neem ik aan dat bijvoorbeeld zal gestreefd worden naar minder op- en afritten, of dat er althans naar zal worden gestreefd het gebruik van de autowegen als lokaal verbindingsmedium te ontraden.

Is dit dan niet in tegenspraak met de beslissing om meer dan 1 miljard frank te investeren in de vervanging van de verlichting van onze autowegen ?

Antwoord

De beslissing om te investeren in openbare verlichting volgt uit de noodzaak tot het verwijderen van vetuste betonpalen, die binnen een aantal jaren geleidelijk moeten worden vervangen. Dit is een operatie tot de instandhouding van het patrimonium.

Bij deze vervanging van betonpalen door metalen palen wordt het aantal nieuwe palen op de middenberm van de autowegen tot de helft teruggebracht.

Deze werkzaamheden staan onafhankelijk van het al dan niet streven naar minder op- en afritten of van het al dan niet streven naar het gebruik van de autowegen als lokaal verbindingsmedium.

Vraag nr. 129
van 28 januari 1994
van de heer D. RAMOUDT

A 18 – Afwerking

Er is al heel wat gevraagd en geschreven rond de afwerking van de A 18.

Teneinde toch enige duidelijkheid te krijgen over de afwerking ervan had ik graag het volgende van de minister willen vernemen.

1. Welk bedrag stond er in de begroting 1993 ingeschreven om de verdere afwerking van de A 18 te verzekeren ?
2. Voor welk bedrag aan facturen werd er betaald voor de werken aan de A 18 in 1993 ?
3. Welke bedragen stonden ingeschreven in de begroting 1994 voor de afwerking van de A 18 ?
4. Welke werken zullen er precies worden uitgevoerd in 1994 aan de A 18 ?
5. Welke zijn de respectievelijke aannemers van de verschillende werken en voor welke bedragen voeren zij werken uit aan de A 18 ?

Antwoord

1. In de begroting van 1993 was er een bedrag van 210 miljoen frank ingeschreven voor de afwerking van de A 18. In 1993 had een aanbesteding plaats voor de grondwerken tussen de Bergenvaart in Veurne en de Cromfortstraat in Adinkerke, alsook voor de funderingswerken tussen de N 8-Iepersteenweg in Veurne en de Cromfortstraat in Adinkerke. Het goedgekeurd aanbestedingsbedrag bedraagt 240.530.502 frank en werd vastgelegd op de begroting 1993 op 24 december 1993.
2. In de loop van 1993 werd voor de werken van de A 18 een bedrag aan facturen betaald van 97.273.683 frank.
3. Op de begroting van 1994 is voor de afwerking van de A 18 375 miljoen frank ingeschreven.
4. In 1994 zullen de werken, waarvan sprake in de tweede alinea van punt 1, worden uitgevoerd tussen de Bergenvaart in Veurne en de Cromfortstraat te Adinkerke, alsook de funderingswerken tussen de N 8 - Iepersteenweg te Veurne en de Cromfortstraat in Adinkerke. Het aanbestedingsbedrag is 240.530.502 frank.
5. De werken geciteerd onder punt 4 uitgevoerd zullen worden door de NV Aswebo uit Drongen. Dit is de enige aanneming die op dit moment aan de gang is.

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 1
van 21 oktober 1993
van de heer W. VERREYCKEN

Statuut Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap – Oprichting adviesraad en commissies

Het decreet houdende het statuut van de Nederlandse Radio- en Televisie-uitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap, stelt in artikel 16 dat een Adviesraad van kijkers en luisteraars wordt opgericht.

In hetzelfde artikel wordt eveneens de mogelijkheid gecreëerd om raadgevende commissies op te richten. De problematiek van de objectiviteit van de nieuwsuitzendingen zal de minister niet onbekend zijn en het zou aangewezen kunnen zijn om deze zaak te laten onderzoeken door een raadgevende commissie.

1. Werd de adviesraad van kijkers en luisteraars reeds opgericht ? Zo niet, hoever zijn de voorbereidingen voor de oprichting intussen gevorderd ?
2. Hoeveel van de decretaal mogelijk gemaakte raadgevende commissies werden reeds opgericht ?
3. Kan de minister eventueel initiatieven nemen om een commissie op te richten die de objectiviteit van de BRTN-nieuwsdienst kan onderzoeken ?

Antwoord

1. De adviesraad van kijkers en luisteraars waarvan artikel 16 van het BRTN-decreet van 27 maart 1991 gewag maakt werd nog niet opgericht. De oprichting van de raad kwam in de commissie voor de Media aan bod n.a.v. de bespreking van het advies van enkele professoren over openbare omroep en parlementaire controle uitgebracht n.a.v. de weigering van de BRTN om niet uitgezonden programma's over de repressie voor te leggen aan de Vlaamse Raad. Daarbij werd opgemerkt dat de Raad van State geadviseerd had dat de adviesraad voor kijkers en luisteraars niet bij besluit kan worden opgericht ; de erkenningsvoorwaarden moeten immers bij decreet worden vastgelegd. Ook werd gepleit om de decretale bepalingen inzake organisatie en bevoegdheden van de adviesraad op te nemen in een ruimer decreet betreffende de actualisering van het cultuurpact.
2. Evenmin werden, op basis van dit artikel 16, raadgevende commissies in het leven geroepen. De BRTN heeft zelf het initiatief genomen bij elke gewestelijke radio-omroep een adviescommissie in te

stellen. Deze commissies verlenen advies op grond van de algemene bevoegdheid waarover de BRTN beschikt om zich te laten adviseren.

3. De oprichting van een raadgevende commissie “die de objectiviteit van de BRTN-nieuwsdienst kan onderzoeken” stuit op juridische bezwaren, gezien het advies van de Raad van State van 27 september 1981.

Vraag nr. 53
van 12 januari 1994
van de heer H. SUYKERBUYK

Vertaling van moderne Europese poëzie- en prozawerken – Belangstelling en subsidiëring

Vanuit een optie de belangstelling voor moderne literatuur in Europa aan te moedigen, werd door de Europese Commissie enkele jaren geleden beslist poëzie- en prozawerken te vertalen.

1. Hoeveel werd, dit jaar en vorige jaren, betaald aan Vlaamse uitgeverijen die werken van andere dan Nederlandse talen willen vertalen en uitgeven. Hoeveel uitgeverijen hebben, mits het bekomen van subsidie, zich geïnteresseerd getoond werken te vertalen? Over welke werken, in welke, talen gaat het?
2. Hoeveel is, dit jaar en vorige jaren, toegezegd voor het vertalen van Nederlandse literaire werken door Vlaamse auteurs in een andere taal? Over welke werken gaat het en in welke taal wordt het werk vertaald?

Antwoord

De dienst Letteren en Podiumkunsten beschikt niet over de nodige gegevens om een antwoord te kunnen geven.

Wel kan ik het lid mededelen dat ik de gevraagde gegevens voor 1993 bij de diensten van de commissie heb opgevraagd. Het overzicht wordt aan het lid persoonlijk bezorgd.

Vraag nr. 59
van 20 januari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Brochure Jeugd, democratie en verdraagzaamheid van de provincie Oost-Vlaanderen – BRTN politiek misbruikt

Het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen verspreidt in de scholen een brochure die de naam draagt: “Jeugd, democratie en verdraagzaamheid” waarin, naar eigen zeggen, het multicultureel samenleven en dies meer aan bod komen. Hierin worden onder meer videofilms als werkmateriaal voor het onderwijs aanbevolen. Eén daarvan draagt de naam “Wit over Zwart” en wordt voorgesteld als uitgaande van de BRTN SOM '91.

Afgezien van het feit dat het bedenkelijk is dat films van politieke verenigingen in onze scholen worden verdeeld valt het hier duidelijk op dat het duidelijk de bedoeling is in dit geval een film van derden als een

BRTN-produkt te laten doorgaan. Zo wordt de openbare omroep, deze keer totaal buiten de eigen wil, in een partijpolitieke hoek geduwd.

Welke maatregelen heeft de BRTN getroffen om zulke toestanden in de toekomst te vermijden.

Werd er met het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen en met de SOM contact genomen?

Antwoord

De BRTN, die hoe dan ook niet gecontacteerd werd, was niet op de hoogte van de brochure waarnaar wordt verwezen. De BRTN kon er dan ook geen uitspraak over doen, en had derhalve het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen of het SOM niet gecontacteerd.

De BRTN doet wel het nodige om zijn onpartijdigheid te verdedigen.

Vraag nr. 60
van 20 januari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

BR TN-radioprogramma Actueel van 3 december 1993 – Neutraliteit van de openbare omroep

Het radioprogramma Actueel van de BRTN-radio van 3 december 1993 van 18 en 19 u. behandelde de tweede ronde van de gemeenteraadsverkiezingen in Italië; journalist Mark Lamot nam voor verdere toelichting een vraaggesprek af van Jeroen Tuytten, jarenlang BRTN-correspondent geweest in Italië. Deze had het in dit verband onder andere over de kansen van de “nee-fascistische” MSI in steden zoals Rome en Napels. Het laatste deel van het interview luidde als volgt:

Vraag: “Ideologisch bekeken, als je kijkt naar andere partijen in West-Europa, kan je de MSI sowieso in extreem-rechtste hoek plaatsen?”

Antwoord: “Laat ons zeggen, het is een extreem-rechtse partij, maar die toch verschillend is van andere rechtse partijen die we kennen, bijvoorbeeld het Vlaams Blok in België, en ik denk aan een figuur als, Front National, in Frankrijk. Het grote verschil is het racisme. In de zin dat het immigrantenprobleem minder aanwezig is, dus men kan in Italië weinig of moeilijk over het racisme spreken. Het thema van het racisme is veel minder aanwezig, en het is ook veel minder geïnstitutionaliseerd. Het zou, denk ik toch, in Italië bijna ondenkbaar zijn om zwaar racistische campagnes te voeren. Dat is dus het grote verschil met andere partijen in Europa. Het is dan wel zo dat die partij een bijna directe band heeft natuurlijk met het fascisme en dan zou ik zeggen: dat is een groot vraagteken”.

Met andere woorden, het Vlaams Blok is zoals de MSI, maar voert bovendien nog zwaar racistische campagnes.

Is de minister van mening dat de BRTN, door het Vlaams Blok te beschuldigen van zwaar racistische campagnes – het racisme is een strafrechtelijk misdrijf in dit land – de neutraliteit schendt waaraan de Openbare Omroep zich dient te houden?

Antwoord

In het interview met de BRTN-correspondent in Italië, Jeroen Tuytten, dat op 3 december in Actueel is uitgezonden, is alleen gesteld dat een belangrijk verschil met andere extreem-rechtse partijen in Europa het ontbreken van de racistische controverse met betrekking tot de MSI in Italië is, met name omdat Italië veel minder dan andere landen geconfronteerd wordt met de discussie over migranten. Er is nergens uitdrukkelijk gezegd dat het Vlaams Blok racistische campagnes voert.

Overigens poogt de BRTN-nieuwsdienst voortdurend het maatschappelijk probleem van het racisme correct, niet-emotioneel te benaderen zoals andere omstreden problemen.

Vraag nr. 63
van 20 januari 1994
van de heer W. VERREYCKEN

BRTN-programma Couleur Locale – Vertoon van graffiti

Op vrijdag 14 januari jongstleden werd tijdens, een uitzending van het BRTN-programma Couleur Locale, een belangrijk deel van de zendtijd gewijd aan het fenomeen graffiti. Daarbij werden ook daders in actie getoond.

De teneur van de uitzending was duidelijk : het aanbrengen van graffiti is weliswaar een wetsovertreding, doch tegelijk verschoonbaar als een gevoelsuiting van de daders, waarvan de kunstzin werd onderlijnd.

Het is nochtans overduidelijk dat graffiti wel degelijk onder de noemer 'vandalisme' vallen en dat zij als dusdanig een sterk verloederend effect hebben op sommige stadsdelen. De belangrijke schade die daarbij wordt toegebracht aan private en openbare gebouwen en kunstwerken, rechtvaardigt daarnaast een strenge beteugeling.

1. Acht de minister het aanvaardbaar dat op de openbare zender een misdrijf wordt vertoond en als verschoonbaar wordt voorgesteld ?
2. Acht de minister het niet aannemelijk dat niet gevormde kijkers deze uitzending zullen interpreteren als een stimulans tot het straffeloos aanbrengen van graffiti ?
3. Welke maatregelen zal de minister nemen om een dergelijk aanzetten tot wetsovertreding in de toekomst onmogelijk te maken ?

Antwoord

De bedoeling van de reportage was een realistisch beeld te schetsen van het fenomeen graffiti, dat de laatste jaren enorme uitbreiding heeft gekregen. Daarvoor werden enkele tekenaars zelf aan het woord gelaten, om te peilen naar hun motieven. Er kwam ook een onderzoeker aan bod, die een studie heeft gewijd aan het onderwerp.

In de reportage is verschillende keren onderstreept dat

het aanbrengen van graffiti op een openbaar of particulier bezit een misdrijf is. Een van de tekenaars zelf distantieerde zich van wat hij als "vandalisme" bestempelde. De reportage kan dus zeker niet worden beschouwd als een aanzet tot wetsovertreding. Wel is aangegeven dat bepaalde graffiti ook artistieke kwaliteiten hebben, iets wat door kunstcritici wordt bevestigd.

L. VAN DEN BOSSCHE

VLAAMSE MINISTER VAN ONDERWIJS EN
AMBTENARENZAKEN

Vraag nr. 69
van 20 januari 1994
van de heer F. VAN DEN EYNDE

Brochure Jeugd, democratie en verdraagzaamheid van de provincie Oost-Vlaanderen – Aanbeveling van partijpolitieke BRTN-videofilms voor het onderwijs

Het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen verspreidt in de scholen een brochure die de naam draagt : "Jeugd, democratie en verdraagzaamheid" waarin, naar eigen zeggen, het multicultureel samenleven en dies meer aan bod komen en waarin (nog altijd naar eigen zeggen) als werkvormen lesmateriaal, spel materiaal, ontmoeting, film en video, tentoonstellingen, muziek en dans opgenomen zijn.

Een en ander zou gegroeid zijn uit de provinciale overleggroep Democratie en Verdraagzaamheid die onder meer zou bestaan uit de inspecties van de verschillende onderwijsnetten. Het betreft hier dus een map gemaakt door mensen uit het onderwijs om in het onderwijs gebruikt te worden

Bij de in deze werkmap aanbevolen organisaties voor democratie en verdraagzaamheid en antiracisme staat onder meer het zogenaamd Anti-Fascistisch Front met naam en contactadres vermeld. Ditzelfde Anti-Fascistisch Front kan men terug vinden op de lijst van de staatsgevaarlijke organisaties van het ministerie van Binnenlandse Zaken.

Is de minister van mening dat op initiatief van een openbaar bestuur en met medewerking van mensen uit de onderwijsnetten er in onze scholen officieel voor organisaties van deze aard propaganda gemaakt moet worden ?

In de brochure wordt er publiciteit gemaakt voor video's van SOM (de omroepstichting van de Socialistische Partij), en ook voor films die aangekondigd worden als gericht tegen een politieke partij, met name het Vlaams Blok.

Is dit volgens de minister niet uitdrukkelijk in tegenspraak met artikel 41 van het decreet op het onderwijs dat met de meeste nadruk elke vorm van politiek in de scholen verbiedt ?

De films van de SOM worden verspreid via het pedagogisch centrum van het gemeenschapsonderwijs of via het stedelijk pedagogisch centrum.

Verspreiden deze centra in de scholen nog andere videofilms van zendgemachtigde verenigingen van politieke partijen ?

Zo ja, welke films en van welke zendgemachtigde verenigingen ?

Aan welke criteria moeten deze films voldoen om via deze centra in de scholen verdeeld te worden ?

Is een en ander in overeenstemming met het hierboven vermelde artikel van het decreet op het onderwijs ?

Antwoord

De werkmap “Jeugd, democratie en verdraagzaamheid” betreft een publikatie, opgemaakt door en uitgegeven onder verantwoordelijkheid van het provinciebestuur Oost-Vlaanderen, inzonderheid van de bestendige deputatie, die dit initiatief nam ten einde continuïteit te verlenen aan de in 1992 door de Vlaamse regering gesteunde gelijknamige campagne. De provincie, in deze aangelegenheid optredend als overheidsinstantie, doch niet als inrichtende macht van onderwijs, liet zich ter zake vooraf adviseren door o.m. vertegenwoordigers van de diverse onderwijsnetten. De onderwijsinspectie van de Vlaamse Gemeenschap, ressorterend onder mijn bevoegdheid, werd op geen enkele wijze betrokken.

Vermits scholen, en in het bijzonder onderwijsgeven, tot één van de doelgroepen van de uitgevers behoren, wenst het lid mijn oordeel over bepaalde inhoudelijke aspecten van het document te vernemen, ter toetsing van artikel 41 van de zgn. Schoolpactwet, waarvan het in 1 bepaalde o.m. voorschrijft dat “elke politieke activiteit en propaganda” in onderwijs verboden is.

De aandacht van het lid wordt erop gevestigd dat het toepassingsgebied van genoemde bepaling zich beperkt tot concreet aanwijsbare handelingen die binnen het onderwijs als dusdanig worden gesteld.

Vornoemde bepaling strekt er derhalve niet toe om publikaties van uitgevers, in dit geval behorende tot een uitvoerende openbare macht die niet onder mijn bevoegdheid ressorteert, te onderwerpen aan preventief toezicht en inhoudelijke beoordeling, met het impliciete doel enigerlei vorm van pre-censuur mogelijk te maken.

Binnen geschetste context, en op grond van het door de bevoegde inspectie ingesteld onderzoek, kan ik melden dat de beschikbaarheid van bedoelde werkmap voor onderwijsinstellingen en onderwijsgeven op geen enkele wijze in scholen aanleiding heeft gegeven tot overtreding van het in artikel 41 bepaalde verbod.

De beschikbaarheid – en niet de “verspeiding” of “verdeling”, zoals het lid onterecht insinueert – van authentiek bronnenmateriaal, in casu videofilms van zendgemachtigde verenigingen van politieke partijen, in videotheken van pedagogische centra houdt niet in dat deze films per definitie een politiek propagandistische inhoud zouden bezitten, die bovendien met overeenkomstige propaganda-objectieven in het onderwijs zouden worden aangewend. Het pedagogisch-didactisch begeleid gebruik van o.m. beeldmateriaal, dat in

voorkomend ‘geval politiek geïnspireerde standpunten vertolkt, illustreert of toelicht, is op zich niet strijdig met de in voornoemd artikel 41 gestelde criteria, voor zover dit kadert in een pedagogisch project dat leerlingen bewust kritisch inzicht geeft in, en kennis aanleert van een diversiteit van politieke visies, waardoor een positieve bijdrage wordt geleverd in hun maatschappelijkpolitieke vorming, integratie en weerbaarheid.

Ter loutere informatie kan ik het lid melden dat, volgens de aan mij verstrekte inlichtingen, volgende aantallen videofilms van zendgemachtigde politieke verenigingen in het bezit zijn van in zijn vraag genoemde pedagogische centra :

- Stedelijk Pedagogisch Centrum Gent : 13 waarvan 12 van SOM en 1 van Librado ;
- Pedagogisch Centrum van het Gemeenschapsonderwijs Oost-Vlaanderen : 1 van SOM

Vraag nr. 83 van 4 februari 1994 van de heer K. VAN OVERMEIRE

V-dagherdenking – Programma

Op 6 mei 1994 wordt in het Vlaams onderwijs een V-dagherdenking gehouden. Vrede, verdraagzaamheid en vooruitgang blijken de trefwoorden te zijn. Men wil vooral aandacht voor het leed dat tijdens de Tweede Wereldoorlog is veroorzaakt. De minister laat aan de scholen het initiatief om concrete projecten op te zetten, maar heeft wel een programma uitgewerkt dat inspiratie kan bieden.

1. Wordt in dit programma ook de aandacht gevestigd op het feit dat in oostelijk Europa onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog, in naam van het socialisme, niet-democratische regimes werden geïnstalleerd die politieke tegenstanders vermoordden of in concentratiekampen opsloten ?
2. Wordt in het programma ook de aandacht gevestigd op het feit dat er onmiddellijk na de Tweede Wereldoorlog in Europa door de overwinnaars grootscheepse etnische zuiveringsoperaties uitgevoerd werden, met massale deportaties en de dood van miljoenen mensen tot gevolg ?
3. Wordt in het programma ook aandacht besteed aan de excessen van de repressie, bij voorbeeld in Joegoslavië of België ?

Antwoord

V-dag is een volwaardige schooldag. Aan scholen wordt de mogelijkheid geboden, indien zij dit wensen om op deze dag het einde van de Tweede Wereldoorlog en de overwinning op het facisme te herdenken. De bedoeling is op deze dag stil te staan bij drie grote waarden zoals vrede, verdraagzaamheid en vooruitgang.

De invulling van het programma gebeurt door de school zelf. Wel is er een brochure verspreid waarin een aantal organisaties staan die didactisch materiaal en/of sprekers ter beschikking van scholen stellen. In

dezelfde brochure worden een aantal toelidingsactiviteiten voorgesteld.

Niets belet dat de door het lid aangehaalde onderwerpen tijdens deze activiteiten aan bod komen, weliswaar in hun juiste historische en morele context.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
BUITENLANDSE HANDEL EN
STAATSHERVORMING

Vraag nr. 130
van 26 juni 1993
van de heer L. BARBE

Behoud en restauratie cultureel erfgoed – Wetenschappelijk onderzoek

Het behoud en de restauratie van het cultureel erfgoed wordt steeds meer een technisch-wetenschappelijke aangelegenheid, waarbij derhalve het wetenschappelijk onderzoek zelf én de verspreiding van de resultaten van wetenschappelijk onderzoek aan belang winnen. In de ons omringende landen werden belangrijke onderzoeksprojecten in deze sector gestart, waarvan verschillende de steun zouden genieten van de Europese Gemeenschap.

In eigen land hoort men steeds meer klachten over het ontbreken van wetenschappelijk onderzoek inzake het behoud van het cultureel erfgoed, en over de werking van de (nog nationale) instellingen die op dit vlak een functie te vervullen hebben.

De Vlaamse regering verbond zich bij de begrotingsbespreking 1993 om "het behoud en de verdere uitbouw van het cultureel patrimonium te ondersteunen door toekomstgericht wetenschappelijk onderzoek".

1. Op welke wijze wordt het eigen Vlaams wetenschappelijk onderzoek inzake het cultureel erfgoed georganiseerd of zal worden georganiseerd ?
2. Hoeveel ambtenaren zijn binnen de bevoegde administraties belast met wetenschappelijk onderzoek en wat zijn hun kwalificaties ?
3. Werden inzake de conservatie en de restauratie van het cultureel erfgoed reeds onderzoeksopdrachten toegewezen aan Vlaamse universiteiten of andere wetenschappelijke instellingen ? Welke thema's behelzen ze ?
4. Welke kredieten werden tot op heden voor wetenschappelijk onderzoek inzake het behoud van het cultureel erfgoed toegekend ? Aan welke projecten ?
5. Werden bij de Europese Gemeenschap via of door de diensten van de minister aanvragen ingediend tot ondersteuning van het wetenschappelijk onderzoek inzake het behoud en de restauratie van cultureel erfgoed ? Welke tegemoetkomingen werden verkregen en binnen welke EG-programma's ?

N.B. : Deze vraag werd eveneens gesteld aan de heer

H. Weckx, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden.

Antwoord

De organisatie van het eigen Vlaams wetenschappelijk onderzoek behoort tot de bevoegdheid van de minister-president van de Vlaamse regering. Wat de sector monumenten en landschappen betreft werd en wordt wetenschappelijk onderzoek uitgevoerd door verschillende instellingen, al dan niet in opdracht van de Vlaamse regering. In deze sector wordt onder meer gebruik gemaakt van permanent onderzoek dat wordt verricht door :

- het (Vlaams) Instituut voor het Archeologisch Patrimonium ;
 - het (federale) Koninklijk Instituut voor het Kunstpatrimonium ;
 - het (Vlaamse) Instituut voor Natuurbehoud ;
 - het bestuur Monumenten en Landschappen (toegepast wetenschappelijk onderzoek inzake archeologie, kunst- en architectuurgeschiedenis, architectuur, conserverings- en beveiligingstechnieken, industrieel en funerair erfgoed, landschapsecologie, planologie, boomverzorging enzovoort).
2. De personeelsformatie van het Instituut voor het Archeologisch Patrimonium, dat het statuut heeft van wetenschappelijke instelling, omvat 9 wetenschappelijke personeelsleden en 6 leden als toegevoegd vorsingspersoneel. Bij het bestuur Monumenten en Landschappen wordt deeltijds (toegepast) wetenschappelijk onderzoek verricht door :
 - 26 architecten, kunsthistorici, historici en licentiaten ruimtelijke ordening (monumenten-zorg) ;
 - 12 licentiaten wetenschappen en landbouwingenieurs (landschapszorg) ;
 3. Inzake de conservatie en de restauratie van het cultureel erfgoed werd
 - in 1984-1986 een studieopdracht toegewezen aan de Universitaire Instelling Antwerpen : onderzoek naar de invloed van milieuverontreiniging op monumenten ;
 - in 1992 een studieopdracht verleend aan de KU Leuven in verband met de stabiliteit en verwerking van het voegwerk aan historische gebouwen.
 4. Voor het eerste project werden de volgende kredieten verleend :
 - 1984 : 2.000.000 frank
 - 1985 : 1.700.000 frank.
 Voor dit laatste project werd in 1992 een krediet verleend van 800.000 frank.
 5. Tot nog toe werden door de diensten van de Vlaamse Gemeenschap geen aanvragen ingediend bij de Europese Gemeenschap voor wetenschappelijk on-

derzoek inzake het behoud en de restauratie van cultureel erfgoed. Wel werd de door de Europese Commissie aanvaarde aanvraag van het Lemaire-Instituut (Leuven) gesteund voor een expertsysteem voor de studie van het schadebeeld aan historisch baksteenwerk.

Vraag nr. 32
van 21 december 1993
van de heer M. MAERTENS

WK off-share voor F 1- raceboten in Oostende – Overtredingen van het koninklijk besluit van augustus 1981

In mijn schriftelijke vraag nr. 132 van 29 juli 1993 nopens dezelfde aangelegenheid werd gesteld dat de WK off-shore in Oostende het artikel 5, paragraaf 1, artikelen 7, 9, 21, paragraaf 2 en artikel 37 van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 overtreedt.

- a) Waren de diensten van de minister aanwezig op de races en overtredingen van voornoemde artikelen van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 hebben vastgesteld ?
- b) Werden daarvan in bevestigend geval PV's opgesteld, en zo neen, waarom niet ?
- c) Welk gevolg werd in bevestigend geval aan deze vaststellingen gegeven ?

Antwoord

Door het lid wordt gesteld dat bij de organisatie van de WK off-shore in Oostende een aantal artikels van het koninklijk besluit van 4 augustus 1981 worden overtreden. Enkel voor de toepassing van artikel 5, § 1 ben ik exclusief bevoegd.

In verband met dit artikel kan ik meedelen dat :

- a) zowel te Oostende als te Nieuwpoort personeelsleden aanwezig waren van de directie Loodswezen van de dienst der Kusthavens. In Oostende waren dit de nautische directeur en de chefloods, in Nieuwpoort was dit de nautische dienstchef. Er werden geen overtredingen vastgesteld inzake het aangehaalde artikel 5, § 1 ;
- b) er bijgevolg geen PV's werden opgesteld ;
- c) dit deel van de vraag zonder voorwerp is, rekening gehouden met de antwoorden op a) en c).

Artikel 21, § 2 betreft een niet toegewezen bevoegdheid waarvoor de diensten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap samen met andere aangewezen ambtenaren, die opgesomd zijn in de lijst van artikel 38, § 1, moeten toezien dat het reglement wordt nageleefd.

Ook in verband met dit artikel kan worden vermeld dat de aanwezige ambtenaren, wat hun specifieke bevoegdheid betreft, geen overtredingen hebben vastgesteld en bijgevolg geen PV hebben opgemaakt.

De overige aangehaalde artikels bevatten bepalingen waarvoor de federale diensten van het bestuur van de Maritieme Zaken en van de Scheepvaart bevoegd zijn (artikels 7, 9 en 37).

Vraag nr. 40
van 7 januari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Naamverandering VDBH – Stand van zaken

In de loop van 1991 werd gezocht naar een nieuwe naam voor de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel. VDBH deed teveel denken aan BDBH, luidde het toen.

Vandaag is van die zoektocht nog weinig te merken.

Kan de minister mij meedelen of de plannen voor een naamverandering definitief werden afgevoerd ?

Wordt een naamverandering desgevallend niet langer opportuun geacht ?

Antwoord

In antwoord op zijn vraag, kan ik het lid meedelen dat er in 1991 inderdaad om diverse redenen gezocht werd naar een nieuwe naam voor de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel. Een aantal voorstellen werden overgemaakt aan de raad van bestuur van de VDBH, die toen niet onmiddellijk een beslissing ten gronde wou nemen. De zoektocht wordt echter, na de wet van 16 juli 1993, voort gezet en de voorstellen die het lid in 1991 formuleerde zullen samen met de andere in overweging worden genomen, al dekken zij evenmin als andere, de juiste lading. Ik wil er echter ook de aandacht op vestigen dat een naamsverandering niet te onderschatten budgettaire gevolgen met zich kan meebrengen. Het spreekt vanzelf dat dit element in de verdere behandeling van het dossier eveneens in acht zal worden genomen.

W. DEMEESTER-DE MEYER

VLAAMSE MINISTER VAN FINANCIËN EN
 BEGROTING, GEZONDHEIDSINSTELLINGEN,
 WELZIJN EN GEZIN

Vraag nr. 44
van 21 januari 1994
van de heer F. VERMEIREN

Subsidies voor service-flats voor ouderen – Begunstigde gemeenten en toegekende bedragen

In aansluiting op mijn vraag nr. 1 van 5 november 1993 en het door de minister verstrekte antwoord (Vragen en Antwoorden, Vlaamse Raad, 1993-1994, nr. 4 van 13 december 1993), ontving ik graag enkele aanvullende inlichtingen.

Welke zijn de gemeenten, waarvan het OCMW in de jaren 1989, 1990, 1991 en 1992 subsidies hebben aangevraagd voor de verwezenlijking van service-flats ; welke gemeenten hebben subsidies ontvangen en welk bedrag werd toegekend ?

Antwoord

In aansluiting op mijn antwoord op zijn schriftelijke vraag nr. 1 van 5 november 1993 met betrekking tot de subsidiëring van service-flatprojecten in Vlaams-Brabant, werden, gelet op de omvang, aan het lid rechtstreeks de gevraagde overzichten bezorgd.

Deze bevatten nominatief volgende aanvullende gegevens met betrekking tot de service-flatprojecten in Vlaams-Brabant die gerealiseerd worden door openbare besturen :

1. overzicht van de projecten waarvoor een principiële toezegging werd verleend ingevolge een aanvraag tot subsidiëring ;
2. overzicht van de projecten waarvan het ingediende voorontwerp en het ontwerp van financieringsovereenkomst werden goedgekeurd ;
3. overzicht van de projecten die reeds werden gerealiseerd en die een voorlopige erkenning bekwamen.

Zoals reeds gesteld in het antwoord op vraag nr. 1 van 5 november 1993, worden de subsidies pas uitbetaald na de realisatie van het bouwproject en het bekomen van de voorlopige erkenning.

Tot 1 januari 1994 werd in Vlaams-Brabant één project met 24 wooneenheden van een openbaar bestuur voorlopig erkend, Het betrokken bestuur heeft dan ook bij het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen een aanvraag om uitbetaling van de subsidies ingediend. Het betreft hier maximaal een subsidie van 34.200.000 frank, namelijk 285.000 frank x 5 jaar x 24 wooneenheden.

**Vraag nr. 46
van 1 februari 1994
van de heer F. DE MAN**

Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden – Subsidies

Volgens De Standaard van 24 januari 1994 wordt een “Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden” gesubsidieerd door Welzijnszorg. Deze organisatie (Postbus 3, 1750 Lennik) geeft advies en hulp aan ondergedoken vluchtelingen.

Kan de minister dit bevestigen ?

Van welke overheden en instellingen krijgt dit “Steunpunt” subsidie en hoeveel ?

Antwoord

1. In antwoord op het eerste deel van zijn vraag kan ik het lid meedelen dat de VZW Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden” kandidaat-vluchtelingen, wiers aanvraag afgewezen werd, probeert te helpen. Dit gebeurt meestal onrechtstreeks via mensen uit de buurt waar de vluchteling zich bevond tijdens de procedure en die zich om deze persoon bekommerden. De VZW zoekt mee naar oplossingen voor de problemen die zich dan concreet stellen.

Enerzijds gaat men op zoek naar directe humanitaire hulp zoals huisvesting, voeding en medische zorgen.

Anderzijds probeert men de kandidaat-vluchteling te begeleiden bij het verdere verloop van de procedure.

De VZW kijkt samen met de betrokken vluchteling de emigratiemogelijkheden, zowel naar het eigen land als naar een ander land en men kijkt de nog resterende juridische mogelijkheden. Kandidaat-vluchtelingen zijn niet altijd even vertrouwd met ons juridisch systeem en benutten bijgevolg niet alle mogelijkheden. Zo kan nieuw bewijsmateriaal een ander licht op de zaak werpen. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen aanvaardt soms deze nieuwe bewijzen.

De VZW „Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden” wil voorkomen dat deze mensen onderduiken en zo een groep gaan vormen waar men geen vat meer op heeft. Illegalen lopen het risico over te gaan tot strafbare feiten om in hun levensonderhoud te voorzien en vallen zelf heel gemakkelijk ten prooi aan mensen met twijfelachtige bedoelingen. Dat wil deze VZW precies voorkomen.

2. In antwoord op het tweede deel van de vraag kan ik het lid meedelen dat er van overheidswege geen subsidie gegeven wordt aan het Steunpunt”. Deze werking wordt door particuliere giften mogelijk gemaakt.

Ter informatie kan ik het lid nog meedelen dat het bedoelde artikel niet in „De Standaard” van 24 januari maar wel van 22 januari is verschenen.

**Vraag nr. 48
van 2 februari 1994
van mevrouw M. VOGELS**

Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH – Conclusies van de evaluatiestudie

In juni 1993 rondde de vakgroep orthopedagogie, onder leiding van Professor G. Van Hove, een studie af die werd gemaakt op vraag van en gefinancierd door het kabinet van de minister. Deze studie betrof de evaluatie van de inschrijvingsprocedure voor het Vlaams Fonds. Tot nu toe zijn de resultaten van deze studie mij niet bekend, hoewel gezien de actualiteit van deze problematiek de resultaten enorm belangrijk zijn. Wat betreft de zogenaamde ‘grijze groepen’ bijvoorbeeld dient een nieuwe en definitieve regeling te worden uitgewerkt tegen het volgende schooljaar.

1. Waarom werden de conclusies van deze studie nog niet publiek gemaakt ?
2. Welke zijn de belangrijkste eindconclusies van het rapport ?
3. Zal de minister met deze conclusies rekening houden ?

Antwoord

Inderdaad heeft de vakgroep orthopedagogiek van de

Universiteit van Gent onder leiding van Prof. dr. E. Broeckaert en Prof. dr. G. Van Hove eind juni 1993 een onderzoek in mijn opdracht beëindigd. Dit onderzoek beoogde een evaluatie van de inschrijvingsprocedure in het VFSIPH, een evaluatie van de organen waarop de procedure steunt (met name de multidisciplinaire teams, de provinciale administraties, de provinciale evaluatiecommissie enzovoort) en het verwerven van inzicht in de problematiek van de zogenaamde „grijze zone”, dit wil zeggen personen met een licht mentale handicap en personen met een psychische handicap.

Op basis van de verschillende visies van cliënten, belangengroepen, administraties, externe diensten enzovoort werd een rapport samengesteld waarvan de belangrijkste conclusies luiden : enerzijds het aanduiden van een aantal knelpunten binnen de huidige procedure. Deze zijn : wantrouwen binnen de procedure, grote onduidelijkheid ten gevolge van een nijpend tekort aan informatiedoorstroming en een gebrek aan bevoegdheidsafbakening.

Dit zeer waardevol onderzoek heb ik echter niet voorgesteld op een studiedag noch laten publiceren, enerzijds omdat de in het rapport beschreven situatie ondertussen op belangrijke punten voorbijgestreefd was en anderzijds omdat de besluiten van het rapport zijn geformuleerd door een begeleidingsgroep waarin vooral de voorzieningen voor jongeren sterk waren vertegenwoordigd. Hierdoor werd een onvolledig beeld gegeven zowel van de inschrijvingsprocedure als van de werking van het Vlaams Fonds.

Wel heb ik, inspeland op de verschillende bevindingen en samen met het Vlaams Fonds, concrete maatregelen getroffen om tegemoet te komen aan de vermelde problematiek.

Zo werd volgens het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1993 een versnelde procedure gecreëerd die aan een aantal categorieën van personen de mogelijkheid biedt de inschrijving bij het Vlaams Fonds en de toekenning van bijstand op een vereenvoudigde wijze te bekomen. Voorts werd op basis van de ervaringen omtrent het multidisciplinaire verslag en de vele suggesties uit het werkveld een volledig herwerkt en vereenvoudigd verslag uitgewerkt. Tenslotte werd de administratieve vertraging verholpen vanaf het begin van 1993, zodat de achterstand op enkele maanden tijd volledig was ingelopen.

Ten einde geen aanleiding te geven tot misverstanden, leek het me dan ook niet aangewezen het onderzoek dat naar de toenmalige situatie verwijst en reeds geleid heeft tot bijsturing in het beleid, nu nog te publiceren.

Vraag nr. 49
van 2 februari 1994
van de heer L. GOUTRY

VFSIPH-RIZIV – Tussenkost voor individuele functionele revalidatie

De wet van 28 december 1984 tot herstructurering en afschaffing van bepaalde instellingen van openbaar nut stelt dat, wat het Rijksfonds voor Sociale Reclustering der Mindervaliden betreft, de bevoegdheden overge-

dragen worden aan de gemeenschappen met uitzondering van de individuele functionele revalidatie.

Dit houdt in dat de medische en paramedische prestaties, waarvoor het Rijksfonds voor de Sociale Reclustering der Mindervaliden voor het tot stand komen van het Vlaams Fonds voor de Sociale Integratie van Personen met een handicap op residuaire basis tussenkwam, overgeheveld werden naar het RIZIV.

Vastgesteld wordt dat de hierboven vermelde medische prestaties nog niet volledig opgenomen worden door het RIZIV. Anderzijds interpreteert het Vlaams Fonds het begrip sociale en materiële hulp in enge zin. Het besluit van de Executieve van 31 juli 1992 stelt dat het Vlaams Fonds in geen enkel geval tussenkomt voor apparatuur voor medische of paramedische behandeling of voor het onderhoud van de fysieke conditie.

Het begrip “medisch”, “paramedisch” leidt tot een verschil van interpretatie én door het RIZIV én door het Vlaams Fonds gelet op het verschil in regelgeving. Dit heeft voor gevolg dat, wat medische tussenkomsten en materiële of sociale hulp betreft, vele personen met een handicap tussen de mazen van het net vallen.

Welke concrete stappen heeft het Vlaams Fonds ondernomen ten aanzien van het RIZIV om een duidelijke afbakening te verkrijgen inzake de wederzijdse bevoegdheden, inzonderheid wat de medische of paramedische behandelingen betreft ?

Antwoord

In het raam van de wet op de afschaffing of herstructurering van sommige instellingen van openbaar nut werd de functionele revalidatie zoals omschreven in artikel 3, 2°, 3° en 4° van de wet van 16 april 1963 betreffende de sociale reclustering van de mindervaliden niet meer aanzien als een taak voor de gemeenschappen. De wetgever ging ervan uit dat de functionele revalidatie tot het domein van de ziekteverzekering behoort.

De terugbetaling van de kosten van bijstand tot sociale integratie kan in het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap gebeuren op grond van artikel 52, 1° „de kosten voor sociale integratie gedragen door de persoon met een handicap of door welbepaalde derden geheel of gedeeltelijk ten laste te nemen”.

Hierbij dient evenwel rekening te worden gehouden met de bepalingen van artikel 6 van datzelfde decreet van 27 juni 1990, dat bepaalt dat : „De tussenkomst van het Fonds wordt geweigerd of verminderd indien de persoon met een handicap op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap als in toepassing van dit decreet. De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op de in het eerste lid bedoelde uitkeringen doen gelden.”

Artikel 4 van het besluit van de Vlaamse regering van 31 juli 1992 tot vaststelling van de criteria, modaliteiten en bedragen van de tussenkomsten voor individuele

bijstand tot sociale integratie ten gunste van personen met een handicap past dit principe toe door duidelijk weer te geven dat het Vlaams fonds geen kosten dekt „die op wettelijke, decreetale of ordonnantiële basis behoren tot de bevoegdheid van andere overheidsdiensten dan het Fonds”. Het voormeld artikel zegt woordelijk : „In geen geval kan in toepassing van dit besluit tenlasteneming geschieden voor apparatuur voor medische of paramedische behandeling of voor onderhoud van de fysieke conditie”. De tenlasteneming van de kosten van aankoop, onderhoud en herstelling van rolstoelen, orthopedische driewielers en duwwagens vormt hierop een uitzondering.

In toepassing van dit besluit van de Vlaamse regering kan er door het Vlaams Fonds geen tenlasteneming geschieden wanneer de kosten in kwestie dienen ten laste te worden genomen krachtens een andere wetgeving. Het Vlaams Fonds kan dus onmogelijk tussenkomen in de terugbetaling van medische of paramedische behandelingen. Voorafgaandelijk overleg van het Vlaams Fonds met het RIZIV greep plaats. Een afbakening der respectievelijke bevoegdheden gebeurde op basis van de hiervoor vermelde bepalingen.

II. VRAGEN WAAROP NIET WERD GEANTWOORD BINNEN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN (Regl. art. 76, 5)

L. VAN DEN BRANDE

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING
VLAAMSE MINISTER VAN ECONOMIE, KMO, WETENSCHAPSBELEID, ENERGIE EN EXTERNE BETREKKINGEN

Vraag nr. 35
van 28 januari 1994
van de heer R. VAN HOOLAND

Interregionale steun in Vlaanderen – Aandeel in het Europees Fonds

Belangrijke Europese steun droeg bij tot subregionale ontwikkeling in Vlaanderen. Vele projecten zijn in voorbereiding, in uitvoering of eventueel volledig afgevoerd.

Ik zou het op prijs stellen te mogen vernemen :

1. het aantal projecten, voor Vlaanderen, c.q. de andere gewesten, naar subregio, stand (voorbereiding, in uitvoering, beëindigd, geëvalueerd), type, budgettaire belangrijkheid en aandeel in het Europees Fonds ;
2. Wie waren de initiatiefnemers en/of indieners van de betrokken projecten in het Vlaams Gewest ;
3. Is er voor het Vlaams Gewest optimaal gebruik gemaakt van de Europese financieringsmogelijkheden tot subregionale ontwikkeling ? Zo niet, hoe verklaart men het onderbenutten van de steunmogelijkheden.

Vraag nr. 36
van 28 januari 1994
van mevrouw T. MERCKX-VAN GOEY

Vlaams Landbouwinvesteringsfonds – Verrichting die de kostprijs van de land- en tuinbouwbedrijven vermindert

Bij het decreet van 22 december 1993 houdende bepalingen tot begeleiding van de begroting 1994 wordt onder Hoofdstuk IV – Landbouw een Vlaams Landbouwinvesteringsfonds opgericht.

Dit fonds stelt financiële hulpmiddelen ter beschikking van de land- en tuinbouwers ten einde alle verrichtingen te bevorderen die onder meer de kostprijzen van de land- en tuinbouwbedrijven verminderen.

Het gebruik van (drinkbaar) grond- en leidingwater evolueert thans voor de land- en tuinbouwbedrijven naar een belangrijke kostprijs.

Kan de minister mij meedelen of het voorzien van de bedrijven van een installatie die toelaat hemel- en oppervlaktewater op te vangen of te capteren, dit water op te slaan en het te verdelen en te gebruiken ten behoeve van het bedrijf eveneens beschouwd wordt als een verrichting die de kostprijs van de land- en tuinbouwbedrijven vermindert en waarvoor dus het Fonds financiële hulpmiddelen ter beschikking stelt.

T. KELCHTERMANS

VLAAMSE MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, RUIMTELIJKE ORDENING EN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 130
van 31 januari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Ring rond Brussel – Tweekalige richtingaanwijzers in de faciliteitengemeenten

Op de Ring rond Brussel valt het op dat de richtingaanwijzers die zich bevinden op het grondgebied van de randgemeenten met taalfaciliteiten voor de Franstaligen, tweekalig zijn.

Meent de minister dat dit nog kan worden beschouwd als een mededeling aan de plaatselijke bevolking, die onderhevig is aan de wetgeving inzake faciliteiten ?

Vraag nr. 136
van 2 februari 1994
van de heer H. CANDRIES

Toegang tot industrieparken – Schade door stakers aangebracht

Enkele weken geleden, naar aanleiding van de stakingen tegen het crisisplan, werd actie gevoerd om de toegang tot een aantal Vlaamse industrieparken onmogelijk te maken. Hierbij werden soms autobanden in brand gestoken, met als gevolg dat een aantal toegangswegen beschadigd werden.

Is er reeds een inventaris opgemaakt van de aangebrachte schade aan en rond deze industrieparken ? Zijn er middelen voorzien om deze schade te herstellen ? Overweegt de Vlaamse overheid deze kosten op de verantwoordelijken te verhalen ?

Vraag nr. 137
van 2 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vervanging van vangrails – Gebruik van andere materialen

Het komt me voor dat de vangrails langs heel wat van de gewestwegen in Vlaanderen in een slechte staat verkeren. Wordt dit geregeld gecontroleerd ? Bestaan er gegevens over de plaatsen waar de vangrails aan vervanging toe zijn ?

Ik meen overigens dat in Duitsland bv. vangrails worden geplaatst die uit andere materialen dan metaal bestaan. Het zou meer bepaald gaan om PVC.

Werd er reeds aan gedacht vangrails aan te wenden die bestaan uit andere materialen dan metaal ? Wat zijn desgevallend de bevindingen op het vlak van de veiligheid, de prijs en het onderhoud ?

Vraag nr. 138
van 2 februari 1994
van de heer A. SCHELLENS

Gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel – Rioleringswerken

Enige jaren geleden plande de dienst van Openbare Werken rioleringswerken langs de gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel samen met de aanleg van fietspaden.

Beide steden waren akkoord om financieel tussen te komen, maar omwille van een gebrek aan kredieten bij het Departement Openbare Werken werden de werken uitgesteld. Eind december 1993, bij de waterrelende in Rillaar, stond de gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel opnieuw onder water, met als gevolg dat de kelders onderliepen.

Om deze problemen op te lossen dienen de geplande rioleringswerken langs de gewestweg dringend te worden uitgevoerd.

1. In welk stadium bevindt zich het dossier van de rioleringswerken langs de gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel ?
2. Zullen de werken nog in de loop van 1994 worden uitgevoerd ?

H. WECKX

VLAAMSE MINISTER VAN CULTUUR EN
 BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN

Vraag nr. 65
van 24 januari 1994
van de heer F. DE MAN

European Art Manifestation 1994 Rotterdam – Engstalige teksten aan het adres van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst

Ter voorbereiding van de vergadering van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst van 24 januari 1994 kregen de leden een volledig in het Engels gestelde tekst over de European Art Manifestation (1994 Rotterdam). De tekst is afkomstig van de Nederlandse Rijksdienst Beeldende Kunst.

Kan de minister akkoord gaan met het feit dat in de Vlaamse Commissie gedebatteerd moet worden op basis van een Engelse tekst ?

Wat denkt de minister over de Nederlandse houding ? Ten slotte gaat het hier toch over een Nederlands voorstel aan de Vlaamse collega's over een in Nederland te houden tweejaarlijkse manifestatie.

J. SAUWENS

VLAAMSE MINISTER VAN VERKEER,
 BUITENLANDSE HANDEL EN
 STAATSHERVORMING

Vraag nr. 49
van 28 januari 1994
van de heer M. CAPOEN

De Lijn – Stelplaats Koekelare

Toen De Lijn op 4 november 1993 de Prodata in dienst nam, werd beslist vanaf dan de stelplaats in Koekelare te sluiten. Geoordeeld werd dat het plaatsen van in- en uitleesapparatuur voor de Prodata-cassettes een te grote kost zou zijn.

Na een actie werd besloten de stelplaats voorlopig te houden. Op 1 februari 1994 zou ze evenwel toch dichtgaan en zouden de diensten naar Assebroek worden overgeheveld. Een en ander zou het gevolg zijn van een telling van het aantal reizigers op de lijn 757 Leke-Brugge.

De sluiting van de stelplaats brengt mee dat 5 mensen in vaste dienst en de daaraan verbonden 5 reserves, die allen in en om Koekelare wonen, hun diensten thans in Assebroek zullen moeten starten.

1. Zal de minister overgaan tot sluiting van de stelplaats in Koekelare ? Wat is daar de precieze reden van ?
2. Overweegt de minister om de stelplaats van Koekelare toch te behouden ? Via welke reorganisatie zou dat eventueel kunnen gebeuren ?

Vraag nr. 50
van 31 januari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

De Lijn – Omgeving van halteplaatsen

Waarom heeft De Lijn geen planoloog in dienst die de omgeving van halteplaatsen kan uittekenen? Wie houdt zich daarmee bezig? Welke principes worden bij de uittekening van de halteomgeving gevolgd?

Vraag nr. 51
van 1 februari 1994
van de heer H. VAN DIENDEREN

Verlaging van de CO₂-uitstoot – Beperking van het autoverkeer

Volgens de minister van leefmilieu vormt de beperking van het autoverkeer in de globale mobiliteitsbehoefte een essentieel onderdeel van een beleid dat de CO₂-uitstoot wil verlagen. In zijn antwoord op mijn vraag 205 van 8 juni 1993 verwijst hij daarvoor naar de minister van verkeer.

Welke maatregelen heeft de minister al genomen om het aandeel van het autoverkeer in de globale mobiliteit terug te dringen?

Wat zijn daarvan de resultaten? De bijstellingen?

Welke maatregelen plant de minister?

Welke maatregelen bepleit hij op het federale niveau? Welke op het Europese? Via welke weg gebeurt dit laatste?

Vraag nr. 52
van 2 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse uitvoer – Criteria voor subsidies of leningen

Een van de middelen waarmee de Vlaamse uitvoer wordt gestimuleerd is het toekennen van subsidies of leningen aan bedrijven voor hun prospectie-inspanningen, het voormalige Fonds voor de Buitenlandse Handel.

Graag vernam ik in dat verband of en in welke mate wordt nagegaan of de bedrijven die zo'n tussenkomst vragen effectief produktie-eenheden in Vlaanderen hebben.

Hoe wordt nagegaan dat bedrijven met produktie-eenheden in zowel Vlaanderen als Wallonië, of wellicht ook in derde landen, niet uit meerdere ruiven eten?

Is het zo dat de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel wordt geacht op te treden voor bedrijven in Vlaanderen, of veeleer voor Vlaamse bedrijven? Welke criteria gelden hier?

Vraag nr. 53
van 2 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

VDBH – Bedrijven die in Brussel zijn gelegen

Volgens een verklaring van de voorzitter van de raad van bestuur van de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel, tijdens een voorstelling van het actieprogramma aan de pers, zijn er afspraken gemaakt tussen de verschillende gewesten dat ondernemingen zich moeten richten tot het gewest waar ze zich bevinden.

Nochtans heeft de minister tijdens de besprekingen van de begroting 1994 op mijn vraag inzake bedrijven in het Brusselse Gewest zeer duidelijk gezegd dat die een beroep konden doen op alle vormen van dienstverlening die de VDBH aanbiedt. Tijdens de bespreking in de plenumzitting heb ik dit nogmaals aangehaald zonder dat er enige ontkenning kwam van de minister.

Ik herhaal dus mijn vraag of bedrijven die in Brussel zijn gelegen een beroep kunnen doen op de Vlaamse Dienst voor de Buitenlandse Handel.

Vraag nr. 54
van 3 februari 1994
van de heer L. VAN NIEUWENHUYSEN

Economische vertegenwoordigers – Inschakeling voor een ander gewest

Naar verluidt kunnen de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers worden ingeschakeld voor een ander gewest. Hun Waalse en Brusselse collega's kunnen ook worden aangesproken voor de behandeling van Vlaamse dossiers. De kosten die hierbij worden gemaakt, zouden wel worden aangerekend.

Kan de minister preciseren aan wie ze worden aangerekend? Is het aan de firma voor wie de tussenkomst bestemd is, of aan de VDBH?

Werden er ook afspraken gemaakt omtrent de beoordeling van het afgeleverde werk, om te vermijden dat handelsattachés uit een ander gewest mogelijk minder grondig zouden werken voor aanvragen van firma's die niet tot zijn of haar gewest behoren?

Werden er afspraken gemaakt inzake het taalgebruik?

REGISTER

Vraag nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
L. VAN DEN BRANDE, minister-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Economie, KMO, Wetenschapsbeleid, Energie en Externe Betrekkingen				
33	20.01.1994	P. Van Grembergen	<i>Belgisch paviljoen Expo 1993 in Taejon (Korea) – Overheidsopdrachten</i>	475
35	0 28.01.1994	R. Van Hooland	<i>Interregionale steun in Vlaanderen – Aandeel in het Europees Fonds</i>	497
36	o 28.01.1994	T. Merckx-Van Goeij	<i>Vlaams Landbouwinvesteringsfonds – Verrichting die de kostprijs van de land- en tuinbouwbedrijven vermindert</i>	497
37	28.01.1994	A. Denys	<i>Statuut leersecretaris – Uitblijven van een modelovereenkomst</i>	451
39	02.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Haven van Antwerpen – Tweede spoorwegtoegang</i>	452
40	02.02.1994	L. Barbé	<i>Europese Unie – Vierde Kaderprogramma en technology assessment</i>	452
41	16.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Maatregelen Belgische en Vlaamse regeringen in verband met vreemde kinderen – Tegenstrijdigheid</i>	453
42	17.02.1994	P. Breyne	<i>ESF-projecten van particuliere promotoren – Subsidiëring</i>	453
N. DE BATSELIER, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaamse minister van Leefmilieu en Huisvesting				
109	24.01.1994	V. Dua	<i>Vervallen geneesmiddelen – Inzameling door de apothekers en op-haling en verwerking door OVAM</i>	454
110	28.01.1994	J. Peeters	<i>Motorcrossterreinen – Vergunningen</i>	454
111	02.02.1994	L. Barbé	<i>Vlarem I – Tegenstelling met milieuvergunningendecreet</i>	456
112	03.02.1994	F. Van den Eynde	<i>VVM – Taalgebruik</i>	456
113	03.02.1994	J. Geysels	<i>Milieuheffing afvalstoffen – Wanbetaling van bedrijven</i>	457
114	04.02.1994	V. Dua	<i>Leiebekken – Waterzuivering</i>	457
115	04.02.1994	M. Maertens	<i>BPA Ter Duinen in Nieuwpoort – Advies van de dienst Natuurbe-scherming en -ontwikkeling</i>	458
116	04.02.1994	M. Maertens	<i>WK- Veldrijden 1994 in Koksijde – Vergunningen</i>	458
124	16.02.1994	J. De Bremaeker	<i>Vlarem – Specifieke premie voor bepaalde milieu-ambtenaren</i>	459
T. KELCHTERMANS, Vlaamse minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden				
396	24.09.1993	J. De Meyer	<i>Geluidshinder door gewestweg A 14 in Sint-Niklaas – Geluidsscher-men</i>	476
400	30.09.1993	L. Appeltans	<i>Leefbare doortochten in Limburg – Projecten en kredieten</i>	476

401	01.10.1993	J. De Meyer	<i>N 49 Antwerpen-Zelmte – Omvorming tot autosnelweg</i>	477
18	29.10.1993	J. De Meyer	<i>Realisatie Verrebroekdok – Respecteren lijn-De Bondt</i>	478
78	22.12.1993	V. Dua	<i>Vervanging van een gemeentelijke bouwverordening – Aanslepende goedkeuringsprocedure</i>	479
87	05.01.1994	J. De Mol	<i>Stedebouwkundig attest – Rechtskracht</i>	479
88	05.01.1994	R. Van Hooland	<i>E 40 en R 4 in Merelbeke – Aanpassingswerken</i>	482
89	05.01.1994	R. Van Hooland	<i>Leiekbekken – Infrastructuur voor sanering</i>	482
95	12.01.1994	M. Capoen	<i>Tracé A 19 – Gewestplan</i>	483
97	12.01.1994	R. Van Hooland	<i>Aanleg van rotonden – Stand van zaken</i>	483
98	12.01.1994	R. Van Hooland	<i>Rotonden – Kosten</i>	483
99	12.01.1994	H. Suykerbuyk	<i>Wegen werken – Schadevergoeding aan handelaars</i>	484
100	12.01.1994	H. Suykerbuyk	<i>Stormschade aan gewestwegen en herstel door gemeenten – Terugvordering van de kosten</i>	484
101	14.01.1994	L. Goutry	<i>Kanaal Gent-Oostende – Waterafvoercapaciteit ter hoogte van Brugge</i>	484
104	14.01.1994	L. Barbé	<i>Brug over de Dender in Ninove – Problemen</i>	485
107	14.01.1994	J. De Roo	<i>Mestactieplan en Groene Hoofdstructuur – Naleving</i>	485
115	18.01.1994	F. Van den Eyn- de	<i>Stadsbestuur van Gent – Erkenning van een eentalig Franse vereniging</i>	486
119	20.01.1994	A. Verlinden	<i>Oude watermolen op de Diestsesteenweg in Aarschot – Verkrotting van de onteigende gebouwen en onveiligheid voor fietsers</i>	486
120	20.01.1994	A. Verlinden	<i>A 2 rond Aarschot – Aanbrengen van geluidsschermen tot Rotselaar</i>	486
121	20.01.1994	J. De Roo	<i>Mestactieplan en Groene Hoofdstructuur – Juridische waarde bij de behandeling van bouw- en milieuvergunningen</i>	487
122	20.01.1994	E. Van Vaeren- bergh	<i>Nieuw spoorwegstation in Liedekerke – Omstreden vestigingsplaats</i>	487
123	20.01.1994	E. Van Vaeren- bergh	<i>N 208 tussen Denderleeuw en Affligem – Stand van zaken</i>	487
124	20.01.1994	E. Van Vaeren- bergh	<i>Goedgekeurd verkavelingsplan – Wijzigingen en bijkomende voorwaarden</i>	488
127	24.01.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Autowegen – Beleid inzake gebruik en nieuwe investering inzake verlichting</i>	488
128	28.01.1994	J. Caudron	<i>Wespenverdelging door de gemeentelijke brandweer – Verhalen van de kosten</i>	459
129	28.01.1994	D. Ramoudt	<i>A 18 – Afwerking</i>	489
130	31.01.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>Ring rond Brussel – Tweetalige richtingaanwijzers in de faciliteiten-gemeenten</i>	497
131	31.01.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>N 460 vak Haaltert-Terjoden – Aanleg fietspaden</i>	460
132	31.01.1994	L. Nelis-Van Liedekerke	<i>N 9 in Aalst – Aanleg tunnel of rotonde</i>	460
133	01.02.1994	L. Van Nieuwen- huysen	<i>N 16 in Puurs – Uitvallen van verkeerslichten</i>	460

134	01.02.1994	R. Wierinckx	<i>Beschadigd wegdek – Schade aan voertuigen</i>	461
135	01.02.1994	J. Geysels	<i>Belgonucleaire (Dessel) – Bouwvergunning</i>	461
136	0 02.02.1994	H. Candries	<i>Toegang tot industrieparken – Schade door stakers aangebracht</i>	497
137	0 02.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vervanging van vangrails – Gebruik van andere materialen</i>	498
138	0 02.02.1994	A. Schellens	<i>Gewestweg Aarschot-Scherpenheuvel – Rioleringswerken</i>	498
139	02.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Sint-Genesius-Rode – Cultureel beleid</i>	461
140	03.02.1994	J. Cauhergs	<i>Beringen – Schorsing van een politieagent</i>	461
141	04.02.1994	M. Maertens	<i>BPA nr. 12 „School” in Koksijde – Aantasting van het N-gebied Noordduinen</i>	462
143	07.02.1994	E. Van Vaerenhergh	<i>Decreet houdende regeling voor het Vlaamse Gewest van het administratief toezicht op de gemeenten – Miskenning van de federale bevoegdheden</i>	463
144	07.02.1994	T. Van Parys	<i>Lokale besturen – Recht op vakantie bij staking</i>	464
151	10.02.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Stormvloedkering op de Schelde – Combinatie met andere kunstwerken</i>	464

H. WECKX, Vlaamse minister van Cultuur en Brusselse Aangelegenheden

1	21.10.1993	W. Verreycken	<i>Statuut Nederlandse Radio- en Televisieuitzendingen in België, Omroep van de Vlaamse Gemeenschap – Oprichting adviesraad en commissies</i>	489
53	12.01.1994	H. Suykerhuyk	<i>Vertaling van moderne Europese poëzie- en prozawerken – Belangstelling en subsidiëring</i>	490
59	20.01.1994	F. Van den Eynde	<i>Brochure jeugd, democratie en verdraagzaamheid van de provincie Oost-Vlaanderen – BRTN politiek misbruikt</i>	490
60	20.01.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-radioprogramma Actueel van 3 december 1993 – Neutraliteit van de openbare omroep</i>	490
63	20.01.1994	W. Verreycken	<i>BRTN-programma Couleur Locale – Vertoon van graffiti</i>	491
65	o 24.01.1994	F. De Man	<i>European Art Manifestation 1994 Rotterdam – Engelstalige teksten aan het adres van de Vlaamse Commissie voor de Beeldende Kunst</i>	498
66	24.01.1994	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Onvoldoende aandacht voor de Vlaamse inbreng op de Frankfurter Buchmesse in de Nederlandse pers – Geen rechtzetting vanwege het Vlaams Cultureel Centrum in Amsterdam</i>	464
67	28.01.1994	L. Standaert	<i>BRTN – Lange tijdruimte en reclame tussen twee programma's</i>	465
68	31.01.1994	J. Van Eetvelt	<i>Academie voor muziek, woord en dans – Auteurskosten</i>	465
69	02.02.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN-TVI – Vertoon van een krant in het programma Niet voor Publikatie</i>	465
70	02.02.1994	F. Van den Eynde	<i>BRTN – Onduidelijke epitheta</i>	466

L. VAN DEN BOSSCHE, Vlaamse minister van Onderwijs en Ambtenarenzaken

69	20.01.1994	F. Van den Eyn- de	Brochure Jeugd, democratie en verdraagzaamheid van de provincie Oost- Vlaanderen – Aanbeveling van partijpolitieke BR TN-video-films voor het onderwijs	491
76	31.01.1994	J. Gabriels	Studietoelagen – Studenten van wie het gezinsinkomen uitsluitend bestaat uit overlevingspensioenen	466
77	31.01.1994	J. Eeman	Vlaamse Administratie – Toepassing van het intersectoraal akkoord 1991-1994	467
78	01.02.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Franstalig onderwijs in de Vlaamse faciliteitengemeenten – Gegevens	468
79	02.02.1994	F. Van den Eyn- de	Jongerentogingen – Schoolplicht en valse dokterscertificaten	469
80	03.02.1994	F. Vermeiren	Gemeentelijke dienst Onderwijs – Inspectie op de leerplicht	469
81	03.02.1994	P. Van Grember- gen	Gemeenschapsonderwijs – Leerkrachten uit het Hocht, Holt en avondonderwijs (secundair) in hoofdambt, met een beperkte opdracht	470
82	04.02.1994	M. Maertens	Kleuterscholen – Oneigenlijke taak van kleuterleid(st)ers	471
83	04.02.1994	K. Van Overmei- re	V-dagherdenking – Programma	492
84	08.02.1994	P. Hostekint	Visserijscholen – Fusie	472

J. SAUWENS, Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming

130	26.06.1993	L. Barbé	Behoud en restauratie cultureel erfgoed – Wetenschappelijk onderzoek	493
32	21.12.1993	M. Maertens	WK off-shore voor FI-raceboten in Oostende – Overtredingen van het koninklijk besluit van augustus 1981	494
40	07.01.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Naamverandering VDBH – Stand van zaken	494
49	0 28.01.1994	M. Capoen	De Lijn – Stelplaats Koekelare	498
50	0 31.01.1994	H. Van Diende- ren	De Lijn – Omgeving van halteplaatsen	499
51	0 01.02.1994	H. Van Diende- ren	Verlaging van de CO₂-uitstoot – Beperking van het autoverkeer	499
52	0 02.02.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Vlaamse uitvoer – Criteria voor subsidies Of leningen	499
53	0 02.02.1994	L. Van Nieuwen- huysen	VDBH – Bedrijven die in Brussel zijn gelegen	499
54	0 03.02.1994	L. Van Nieuwen- huysen	Economische vertegenwoordigers – Inschakeling voor een ander gewest	499
56	08.02.1994	L. Barbé	De Diepe Straten in Ninove – Bescherming	473
57	08.02.1994	L. Barbé	Koninklijke Commissie voor Monumenten en Landschappen – Samenstelling	473
58	16.02.1994	J. Valkeniers	Goederenvervoer via de binnenvaart – Stimuleren door nieuwe werken	474

L. DETIEGE, Vlaamse minister van Tewerkstelling en Sociale Aangelegenheden

15 **07.02.1994 M. Didden** *Werkgelegenheid voor jongeren – Profiel van de jonge werkloze* 474

W. DEMEESTER-DE MEYER, Vlaamse minister van Financiën en Begroting, Gezondheidsinstellingen, Welzijn en Gezin

44 21.01.1994 **F. Vermeiren** *Subsidies voor service-flats voor ouderen – Begunstigde gemeenten en toegekende bedragen* 494

46 01.02.1994 **F. De Man** *Steunpunt Begeleiders Uitgeprocedeerden – Subsidies* 495

47 02.02.1994 **G. Annemans** *Internationaal Jaar van het Gezin – Organisatie* 474

48 02.02.1994 **M. Vogels** *Inschrijvingsprocedure voor het VFSIPH – Conclusies van de evaluatiestudie* 495

49 02.02.1994 **L. Goutry** *VFSIPH-RIZIV – Tussenkost voor individuele functionele revalidatie* 496